

DEN NY VERDENS.
impuls

NUMMER 1 - DECEMBER 2010 - 28. ÅRGANG

- Retfærdighed og kærlighed
- Religion, sex og
- Kosmologi eller åndsvidenskab?

Tidsskrift for åndsvidenskab

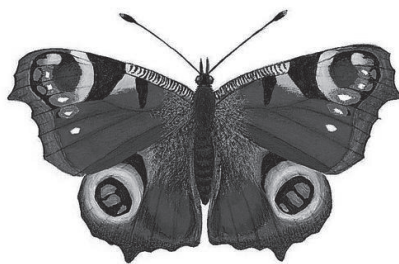
Nu gælder det forstandens klare lys

Nu er den jordiske menneskehed ved at glide ind i et udviklingsstadium, hvor den ikke mere kan føres ved følelsesmæssig påvirkning, ceremonier og gamle traditioner. Nu er det intellektualitetens eller forstandens klare lys, der skal have indpas i hvert enkelt individ. Det skal med sin hjerne og forstand, i naturens egne foreteelser, opleve livets logik, hvilket vil sige: den højeste visdom og kærlighed.

Det er den, der som et intellektuelt sollys må komme til at stråle ud fra alle fremtidens undervisningspaladser og gøre krig, myrderi og lemlæstelse til overtro, dårskab og primitivitet, og de evige fakta til videnskabelige facitter. En livsoplevelse, der skal gøre sig gældende, førende og bærende i en sådan kultur, kan ikke være en tillært, overleveret dogmeverden, der ikke må undersøges eller ransages.

Den må være selve den ny kulturs virkelige sjæl, den må være livet selv, den må være så stor en sandhed, at selve kulminationen af intellektualitet ikke på nogen som helst måde kan aflive den som et falsum, men derimod bliver nødsaget til at stadfæste den som en i kontakt med evigheden fremtrædende urokkelig kendsgerning, der er "ét med vejen, sandheden og livet".

(Livets Bog II stk. 570)

Indhold

3	<i>Martinus:</i> Retfærdighed, behagelighed og kærlighed	29	<i>Anni Sennov:</i> Krystalmennesket
7	<i>Ruth Olsen:</i> Om originaludgaven af Livets Bog	29	<i>Greta Bylund:</i> Livskræfter
8	<i>Kurt Christiansen:</i> Vedrørende faksimileudgaven af Livets Bog bind 1-7	30	<i>Jonathan S.Foer:</i> Om at spise dyr
11	<i>Ruth Olsen:</i> <i>Religion, sex og suggestion</i>	32	<i>Per Holsner:</i> Verdensaltets 12 grundfacitter eller livs- mysteriets løsning
13	<i>Helmer Fogedgaard:</i> Kun en ussel bille	36	<i>Jan Langekær:</i> Hellige bøger
14	<i>Kurt Christiansen:</i> Martinus litterære værk, kosmologi eller åndsvidenskab?	37	<i>Ruth Olsen:</i> Er vor jordklode invalid?
22	Gunder Frederiksen: Hvordan løser vi klimakrisen?	39	<i>Jan Langekær:</i> Martinus sagde engang ...
25	Bøger, som er anmeldt:	40	<i>Robin Petersen:</i> Blade af livets billedbog
25	<i>Sören Grind:</i> Livet - dit spejl	41	<i>Ruth Olsen:</i> Om at føle hvad andre føler
25	<i>Per Bruus-Jensen:</i> Mayas slør	42	<i>Kjeld Kjertmann:</i> Kritisk undersøgelse af en Martinus- udgivelse
26	<i>Bruce Lipton:</i> Intelligente celler	43	Kort fortalt
28	<i>Aksel Haaning:</i> Antikrist		Møder

Den Ny VerdensImpuls nr.1/2010

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
Giro 9 25 42 42

Gunder Frederiksen, Klintvej 85, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 36 51
E-mail: gufr@it.dk
Tryk: Holbæk Amts Bogtrykkeri, 4300 Holbæk
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

200 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige **240 kr** og Norge **230 kr**, portofrit
tilsendt.

Dansk giro: 925 4242 - Norsk giro: 7877 08
07521 - Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer medio marts, juni,
september og december**

LØSSALG

40 kr stk plus porto, i alt 50 kr

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. maj 2010**

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels
indhold, **der ikke nødvendigvis deles af redak-**
tionen.

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i sekundærlitteratur i relation
til Martinus' verdensbillede.

Få bogliste tilsendt! Forlags- og redaktionsadresse:

Kosmologisk Information,

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse

Som det fremgår af side 7-10 i dette blad og bagsiden,
kan man nu få Livets Bog i sin oprindelige udgave, alle 7
bind for 1000 kr, takket være en stor idealistisk, uselvisk
og ulønnet indsats af flere personer, som er engageret i
åndsvidenskaben og som har ønsket at efterleve gaveprin-
cippet, så langt det har ladet sig gøre rent praktisk.

Dette skal betragtes som en venlig håndsækning til
Martinusinstituttet og Rådet, som ikke så sig i stand til
at realisere denne mulighed af økonomiske og arbejds-
mæssige grunde (jfr. deres artikel i Impuls 4/2007). Jeg
håber ikke, man vil misforstå dette ønske om blot at være
hjælpesom og give åndsvidenskabeligt interesserede et frit
valg mellem de gamle og de nye udgaver. Jeg ved nok,
nogle hellere vil have nyreviderede udgaver, fordi gam-
meldags bogstavering kan være besværlig, men jeg har
fået så mange forespørgsler på de gamle udgaver, at jeg
synes, der skal være en valgmulighed.

Kosmologisk Information står ikke som udgiver af gen-
optrykningen, men vi kan sælge bøgerne ligesom alle
antikvarier i dette land kan sælge de gamle udgaver.
Hvad med copyrighten, vil nogen måske spørge. Men som
Instituttet selv har understreget, var Martinus' mening
med den at kunne bevare sit værk uændret for eftertiden.
Og det er blevet respekteret til fulde.

For sagens skyld håber jeg på et godt og fredeligt sam-
arbejde.

I dette blad er der til de danske abonnenter indlagt en
brochure, som Per Bruus-Jensen har ønsket medsendt,
sammen med et girokort, som kan bruges, hvis man øn-
sker at købe hans nye bog.

Dette skal ikke forveksles med det girokort, jeg vedlæg-
ger til brug for **den årlige fornyelse** af abonnementet på
Den Ny VerdensImpuls. Man må gerne betale lidt mere
end de 200 kr, men det skal kun være, hvis man har lyst
og råd.

De svenske og norske abonnenter må vi desværre sætte
lidt op denne gang, fordi portoer er stadig stigende.

Med snevinterhilsen

Ruth

Martinus

Retfærdighed, behagelighed og kærlighed

Jordmenneskets misforståelse af begrebet kærlighed

Det mest ufærdige begreb i det jordmenneskelige sind er begrebet kærlighed. Hvis ikke det var således, ville verden i dag se helt anderledes ud, end den gør. Hvad er da den virkelige eller absolutte kærlighed? Kærlighed er en udstråling af energi, der er til nytte og gavn for alle levende væsener. Men dette, at den er til nytte og gavn for alle levende væsener, er ikke ensbetydende med, at den er til glæde for alle levende væsener. At noget er til nytte eller gavn behøver ikke at betyde, at det absolut fornemmes som behageligt i det øjeblik, det sker. Kærlighed kan fornemmes som noget, der i højeste grad er ubehageligt, og her er vi ved kilden eller årsagen til jordmenneskenes misforståelse af begrebet kærlighed.

Når kærlighed eller noget, der er til nytte og gavn for de levende væsener, fornemmes som ubehageligt, hvordan kan man da vide, at det er kærlighed? For mange mennesker er det meget svært at forstå, idet de direkte forbinder begreberne kærlighed og behagelighed og mener, at alt det ubehagelige, de oplever, både er ukærligt og uretfærdigt. De kan måske godt se, at noget ubehageligt, som et andet menneske oplever, er retfærdigt. ”Det har han rigtig godt af”, siger man. ”Han kunne have ladet være med at opføre sig, som han gjorde.”

Men kan de samme mennesker også sige sådan, når det er dem selv, det går ud over? Som regel ikke. Og kan de det, vil de til nød kunne se, at det var retfærdigt, at de fik den eller den ubehagelige oplevelse, men at det var kærligt, det har de allerfleste i øjeblikket svært ved at forstå, fordi de ikke kan se livet i et tilstrækkeligt stort perspektiv.

Jesu lidelser nyttig for verden

De jordiske mennesker har i fortiden dannet sig moralbegreber, der er baseret på forfølgelse af ting, der i virkeligheden var livsvigtige, men som de mente var uretfærdige og dermed ukærlige, blot fordi de var ubehagelige. Var ikke forfølgelsen og henrettelsen af Kristus baseret på, at ypperstepræsterne, farisæerne og de skriftkloge mente, at hans fremtræden og væremåde var en underminering af alt det, der for dem var behageligt og retfærdigt, nemlig deres egen magt og position?

At Jesu position og magt tiltog, var for dem højst ubehageligt og i deres øjne også uretfærdigt. At den var nyttig for verden og menneskeheden og dermed udtryk for den højeste kærlighed lå uden for deres sansefelt og fatteevne. Det forstod Kristus, og derfor kunne han sige: ”Fader, forlad dem, de vide ikke, hvad de gøre”. De dømte udelukkende på dette, at hans fremtræden var ubehagelig for dem selv.

Noget lignende er sket mange gange i senere tider, endogså i Jesu navn, hvilket ikke er ensbetydende med, at det også var i Jesu ånd. Da inkquisitionen oprettedes, var den baseret på angst for, at særlige psykiske kræfter betegnet som ”mørkets magter”, ”djævelen” og ”satan” gennem såkaldte hekse, troldmænd og kættere skulle få større magt end kirken og gejstligheden.

Disse formentlig hekseriudøvende mænd og kvinder var i højeste grad til ubehag for de gejstlige autoriteter, idet man troede, at de kunne underminere deres magt og position, og derfor flammede heksebålene rundt om i de kristne lande. Om de mennesker, der blev myrdet på bålet, var nyttige eller unyttige i absolut forstand, kunne de gejstlige dommere ikke have nogen viden om, men de vidste, at de var farlige for kirkens magt, derfor var de ubehagelige, og derfor var det i deres øjne retfærdigt, at

de skulle henrettes. De var altså i den samme situation, som de gejstlige autoriteter, der myrdede verdensgenløseren.

Korstogenes tid er endnu ikke forbi

Korstogene, som vi har læst om i historien, var baseret på det samme grundlag. Det var uønsket af og ubehageligt for de kristne, at det hellige land skulle tilhøre hedningerne, skønt det vitterlig i højere grad var disse hedningers hjemstavn, end det var de kristnes. Og så ignorerede man verdensgenløserens ord om at stikke sværdet i skeden, ”fordi hver den, der ombringer med sværd, selv skal omkomme ved sværd”, og søgte tværtimod med sværdet at erobre det hellige land for de kristne.

Man har i det hele taget i menneskehedens historie gang på gang følt sig berettiget til at dræbe og påføre andre lidelser alene ud fra det synspunkt, at deres virksomhed, ja måske blot deres tilstedeværelse, var en trussel mod ens egen behagelighed, magt og position. Og som det var i fortiden, er det også i nutiden, selv om de moderne ”korstog”, ”kætterbål” og ”korsfæstelser” foregår på en lidt anden måde end i gamle dage.

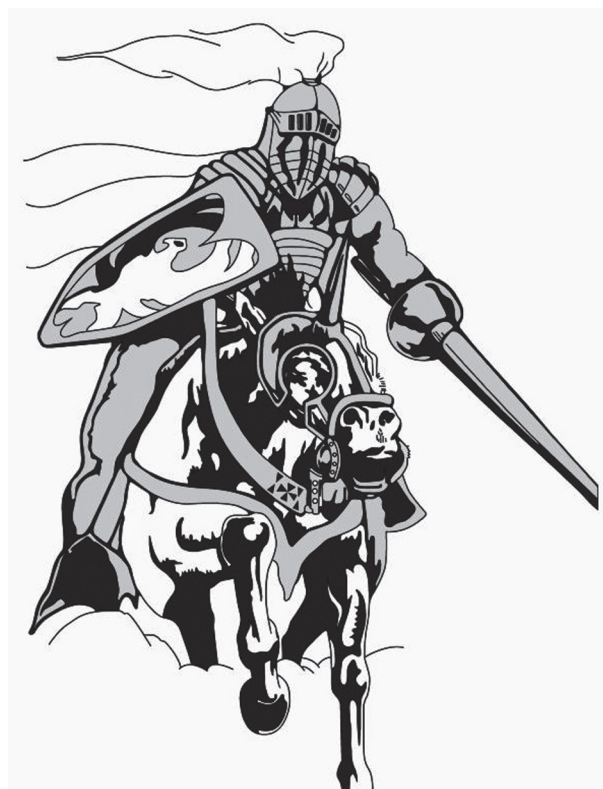
Forretningsverdenens principper

Menneskene er i vor tid i allerhøjeste grad indstillet på det, der for den enkelte eller for mindre grupper af mennesker kan være behageligt. Om det så er gavnligt eller skadeligt for det øvrige samfund eller den øvrige menneskehed, er ligegyldigt. Forretningsverdenens principper er baseret på idealet ”den størst mulige gevinst eller fortjeneste”. Ganske vist skulle man jo tro, når man læser reklamer, at menneskenes liv blev langt lykkeligere, når de bruger de forskellige produkter, der reklameres for, og at forretningsfolkene kun er indstillet på at være menneskenes velgørere, men det er ikke helt i overensstemmelse med sandheden. Bag kulisserne foregår en magtkamp om fortjeneste og position, hvor man bekæmper hinanden, fordi det er ubehageligt, hvis konkurrenterne får for megen magt.

Hvad der er nyttigt eller unyttigt i absolut forstand, altså for hele menneskeheden, skænker man ikke en tanke. Den yderste konsekvens af disse forhold bliver verdenskrige, hvor menneskene, idet de kæmper mod de ubehageligheder, som de mener, fjenderne påfører dem, skaber endnu større ubehageligheder for fjenderne og dermed endnu større ubehageligheder for dem selv.

I det kosmiske perspektiv

Begrebet retfærdighed går i jordmenneskenes opfattelse ud på, at den enkelte får det, som han eller hun har ”for-

jent”. Vi kender det fra det gamle testamente udtrykt i ordene ”øje for øje og tand for tand”. Begreberne hævn og straf er ikke blot gammeltestamentlige begreber, men også yderst moderne. Vort samfund i dag er endnu baseret på det gamle testaments moral og ikke på den moral, som ligger til grund for det nye testamente eller den virkelige kristendom.

Hvad er da det nye testaments moral? Det er, at man skal elske sine fjender, elske dem, der hader og forfølger en, og vende den højre kind til, hvis man bliver slået på den venstre. Det var jo det, Kristus lærte, og det var også det, han viste i praksis. Han fortalte, at Gud er kærlighed, og han vidste, at intet af det, der kan hænde et menneske, er uretfærdigt eller ukærligt, når det ses i et kosmisk perspektiv, hvilket vil sige i et perspektiv, hvor man kan sanse og opleve i evighedens synsvinkel og se tingene, begivenhederne og de levende væsener fra Guddommens udsigtspunkt.

Det kan almindelige mennesker naturligvis ikke, ikke endnu, men de kan lære det. Åndsvidenskaben er en faktor i det moderne samfund, som lidt efter lidt vil lære menneskene at forstå og manifestere den virkelige og absolutte kærlighed.

Alt er baseret på årsag og virkning

Hvorledes står nu begreberne retfærdighed og kærlighed i forhold til hinanden? Mange mennesker hævder, at de er kontraster, at man ikke kan være retfærdig og samtidig kærlig, fordi kærligheden udelukker retfærdighed og omvendt. Men det er ikke rigtigt, hvis man skal se

på kærlighed og retfærdighed i et kosmisk perspektiv. Kosmisk set er den højeste kærlighed og den højeste retfærdighed et og det samme.

At et menneske høster, som det har sået, er ikke blot retfærdigt, det er også kærligt, selv om det kan være ubehageligt. Det er nemlig denne høst, der giver erfaringer, viden og forståelse. Erfaringer, viden og forståelse medfører en ny måde at tænke og handle på, en livsforvandling eller udvikling. Alle de ubehageligheder, menneskene oplever, er ikke tegn på, at livet er uretfærdigt og ukærligt, og det er ikke hævn eller straf, men årsag og virkning.

Det kan menneskene ikke forstå, så længe de ikke kan forstå den guddommelige verdensplan. Så længe deres mentale struktur er baseret på princippet "selviskhed", vil de opfatte alt i forhold til, som det virker behageligt eller ubehageligt over for dem selv. Det behagelige kalder de "godt", og det ubehagelige kalder de "ondt". Det er dyrenes mentale struktur, og det er samtidig en meget væsentlig del af det jordiske menneskes psyke.

Det er denne selviske bedømmelse af tingene, der bragte Kristus på korset, den er roden til hele den "dommedagsepoke", menneskeheden oplever. Men hvad er det, der "dømmes til undergang" i denne dommedagsepoke? Det er hverken menneskene eller jorden, det er den mentalitet, der opfatter selviske behageligheder som livets primære faktor, der er dømt til undergang. Der findes en vej ud af denne "dommedagstilstand" eller "helvede", og det er kærligheden.

Det store slutfacit på livets mysterium

De kosmiske analyser bliver udelukkende skabt for at vise menneskene, at alt er såre godt. Det er det store slutfacit, den egentlige løsning på livets mysterium. De udregninger, som fører til dette facit, giver åndsvidenskaben på en sådan måde, at den udviklede åndsforsker kan se, hvorledes det passer ind i hans eller hendes egen skæbne og livsoplevelse.

Det er blevet gentaget og gentaget for menneskene: "Du skal elske Gud over alle ting og din næste som dig selv". "Du skal vende den højre kind til, når du bliver slået på den venstre". "Den, der ombringer med sværd, skal selv omkomme ved sværd". "Hævner eder ikke, I elskelige, jeg vil betale, siger den herre Zebaoth." "Det, I vil, andre skal gøre mod eder, det skal I gøre imod dem."

Men har menneskene forstået disse facitter? Det har de ikke, så ville livet på jorden være anderledes, end det er i dag. De har kunnet føle, at der måtte være noget rigtigt i det, men ikke kunnet handle efter det. Så skabte man

dogmer, efter hvilke det ikke var det vigtigste at leve efter disse principper, blot man troede på dem, og specielt troede på, at Kristus med sin død på korset havde forsonet den gamle retfærdige, hævnende gud. Man "kom ny vin på gamle læderflasker", idet man pressede Kristi lære om kærlighed ind i et dogmesystem af forsoning og nåde, som i virkeligheden hører hjemme i de gamle ofringsreligioner. Men det var naturligt, at det skete.

Menneskeheden var endnu ikke moden til at forstå kærligheden. Gennem Kristus var den dog vist for åbent tæppe. Det var demonstreret, at det var muligt at hænge på et kors og tilgive og i kærlighed bede for de mennesker, man efter en almindelig jordmenneskelig tankegang ville kalde "fjender". I dag er "de gamle læderflasker" ved at sprænges, flere og flere mennesker kan ikke inspireres af dogmatik, men ønsker at forstå, ønsker at kende udregningerne til de livsfacitter, som de føler må være de rigtige.

Åndelig videnskab kan lære menneskene om retfærdighed og kærlighed

Den fysiske videnskab, som gennem mål, vægt og fysiske beregninger har lært mennesket så meget om årsag og virkning og kredsløb, når det gælder fysisk materie, kan ikke lære menneskene noget om retfærdighed og kærlighed eller andre åndelige realiteter. Det kan kun en åndelig videnskab. Den fysiske videnskab og den tekniske udvikling kan være med til at gøre livet behageligere for menneskene på mange områder.

Men så længe disse behageligheder er forbeholdt visse grupper af mennesker og ikke er baseret på at være til gavn og glæde for hele menneskeheden, er de ikke baseret på kærlighed, men på selviskhed. Videnskaben og teknikken bruges også lige så godt i krigens som i fredens tjeneste, bruges til at udrydde grupper af væsener, som man mener er til gene og ubehag for den gruppe, man selv tilhører.

Den moderne krig er i allerhøjeste grad baseret på teknik og videnskab, på kendskab til stoffernes reaktion i den fysiske verden. Men hvad med freden, som menneskene længes efter i en sådan grad, at de siger, at de kæmper for freden? Den virkelige og totale fred må også baseres på videnskab. Ikke en videnskab om fysisk materie, men en videnskab om de åndelige eller psykiske materier, som er årsag til den fysiske materies svingninger, vibrationer og kredsløb.

En sådan videnskab bliver også en videnskab om retfærdighed og kærlighed. En sådan videnskab vil ikke stå i modsætning til religionen, men tværtimod vise ind til religionens kerne af sandhed bag alle dogmerne.

Redskab for det ubehagelige eller det behagelige gode

Når nu det store slutfacit, som den søgende forsker kan nå frem til ved et grundigt studie af den åndelige videnskab, er, at alt er såre godt, må man jo der ud fra også slutte, at krigene, kætterbålene, religionsstridighederne og menneskenes selviske ønsker om at opnå behageligheder, selv om det må ske på andre menneskers bekostning, er såre godt.

Det er det også. Intet af alt dette kan undværes i den store verdensplan, men det skal ikke vedblive at være sådan. Det er såre godt, at menneskene gennem loven for årsag og virkning eller sæd og høst kan lære at gøre det mod andre, som de gerne vil, at andre skal gøre imod dem. Og det er såre godt, at menneskene efterhånden vil blive i stand til at lære, at de altid har to muligheder: at være redskab for det ubehagelige gode, eller at være redskab for det behagelige gode.

Ud fra dette valg sår de samtidig den sæd, de i fremtiden kommer til at høste. Den gamle udtalelse fra Bibelen:

”Hævner eder ikke, I elskelige, jeg vil betale, siger den herre Zebaoth”, er en kosmisk kemisk formel, og forklaringen er, at det ikke er det enkelte menneskes opgave selv at sørge for, at ”han, der har gjort sådan mod mig” og ”hun, der har sagt sådan og sådan” får, hvad de har fortjent ”og har rigtig godt af”.

Ifølge verdensplanen kan de ikke undgå engang at høste, hvad de har sået, ligesom man selv ikke kunne det. Guddommen har redskaber nok, der netop står på det udviklingstrin, som passer til at udløse en sådan skæb-

nebølge. Men det menneske, som er begyndt at komme på bølgelængde med universets kærlighed, vil mere og mere vælge at blive brugt som redskab til at fjerne ”helvede”, krig, lidelse, nød og elendighed på jorden ved med sin levevis at stråle ligesom solen både på ”retfærdige” og ”uretfærdige”. Et sådant menneske er et af Guddommens redskaber til at skabe fred på jorden, fordi det med sin dagsbevidsthed er indstillet på at være til gavn for helheden, både med sin følelse, sin intelligens, sin intuition og sin praktiske væremåde. (fra foredrag d. 1/12-1946)

At sanse med hjertet

Væsenet har i virkeligheden fået en ny sanseevne. Medens det tidligere mere eller mindre sansede med instinktet og hjernen, sanser det nu i kraft af hjertet, hvilket vil sige med dets nye kærlighedssans. Universets grundtone alkærligheden, som i virkeligheden behersker alle foreteelser, er en verden, et element, der skjult er til stede for almenheden på samme måde, som lyset skjult er til stede for det blinde menneske.

Men ligesom lysets tilstedeværelse efterhånden igennem årtusinderne bevirkede synets tilblivelse hos de levende væsener, således bevirker universets grundtone eller alkærligheden alkærlighedssansens tilblivelse hos det levende væsen
(LB V stk.1725)

Om originaludgaven af Livets Bog

Af Ruth Olsen

Jeg er glad for nu at være i stand til – i lighed med nogle antikvarier i øvrigt – at kunne tilbyde de oprindelige udgaver af Livets Bog i deres smukke hvide bind med guldstjernen udenpå, sådan som Martinus i sin tid selv valgte at udgive dem, da han fik muligheden.

Jeg tror, det var meget bevidst, han valgte det hvide ”look” til disse ”hellige” bøger, som jo bringer Den ny Verdensimpuls – i modsætning til Den gamle Verdensimpuls, Bibelen, der mig bekendt næsten altid har haft et sort bind. Farver er for Martinus vigtige symboler i sig selv. Om farverne hvid og sort siger han i LB II stk. 498, at ”lys og mørke” fremtræder i deres fysiske form som hvid og sort. Det, der ligger ovenfor vort eget udviklingstrin, fornemmes som hvidt, hvorimod det, der ligger under, fornemmes som sort.

Derfor er det for mig den rene logik, at Livets Bog skal være hvid, og at det er en misforståelse, når Instituttet har udgivet bøgerne med de to symboler 23 og 19 på for- og bagside. Men var det da ikke efter Martinus’ eget ønske? Efter hvad jeg har hørt fra mennesker, der var tæt på Martinus i hans sidste år, kreerede han et smudsomslag med de to symboler, og at meningen så var, at der på dette omslags ”inderflapper” skulle stå en forklaring på symbolernes betydning. Han mente jo ikke, symbolerne skulle udgives uden en forklaring, for i så fald ville de blot fremstå som ”dekoration”.

For mig er Livets Bog en ”hellig” bog, dvs et værk der indeholder den ”højeste visdom”. Derfor opleves det misvisende, når den fremstår i en ”farvespraglet billig-bogslignende” udgave, og med moderne layout. Omslaget er altid det første indtryk, og symbolerne forekommer forvirrende, når man ikke kender den dybere mening med dem. Livets Bog må godt være ”et smykke i gammeldags indfatning”, med de letlæselige ret store bogstaver på mat papir. Mange synes, de nyreviderede udgaver med mindre bogstaver og på blankt papir er sværere at læse.

Desuden er jeg sikker på, det ikke var spor tilfældigt, at Martinus valgte at lade side-nummereringen være fortløbende gennem alle værkets syv bøger.

Men mennesker er forskellige og har forskellige meninger om denne sag. Jeg har jævnligt plæderet for, at man i det mindste skal have et frit valg mellem de oprindelige udgaver og de moderniserede udgaver. Dette har Rådet for Martinusinstituttet tilsluttet sig i princippet, bl.a. i en artikel her i Impuls nr.4/2007, men mente sig ikke i stand til at realisere dette foreløbig, økonomisk og arbejdsmæssigt.

Et sådant frit valg er nu blevet en realitet, takket være en stor frivillig indsats af nogle engagerede ”Martinus-fans”. Og takket være nogle gavmilde sponsorer kan værket endda fås til antikvariatspris – 1000 kr inkl. Moms for alle 7 bind. At jeg ikke er den eneste, der fornemmer, at Martinus ånd, sjæl eller energi – hvad man end kalder det – stadig er i de gamle udgaver men er ”blegnet” i de moderniserede, viser sig i efterspørgslen efter udgaverne

med ”det hvide bind”. Antikvarierne ved godt, de er blevet ”kult” og har skruet prisen op derefter.

Originaludgaven af Livets Bog 1-7, som er udgivet på Åndsvidenskabsforlaget, sælges fra Bogbiksen i Klint, men også Instituttet vil tilbydes

et oplag til salg, for selvfølgelig skal vi samarbejde fredeligt for sagens skyld. Med den overkommelige pris vil det være muligt også at bruge værket som gave. Alle åndsvidenskabelige forskere kan således få mulighed for at få opklaret ”livsmysteriet” billigst muligt, sådan som Martinus udtrykte ønske om i talen på sin 90-års fødselsdag.

Efterhånden som menneskene i vor del af verden bliver materielt set ”mætte”, og der kommer økonomisk trange tider, hvilket mange forudser, formodes stadig flere at begive sig ud i en søgen efter ”livets mening”. Så vil der blive brug for det logiske verdensbillede, Martinus har givet os adgang til.

Vedrørende faksimileudgaven af Livets Bog bind 1 til 7

Af Kurt Christiansen

Ifølge tidsplanen for trykning og indbinding af faksimileudgaven af Livets Bog bind 1 til 7, vil dette bogværk være til salg i bogbiksen i Klint, samtidig med at dette nummer af Den Ny Verdensimpuls udkommer. Jeg finder det derfor naturligt, at jeg siger et par ord om faksimileudgavens tilblivelse.

Der har i de sidste år været en løbende kritik af det forhold, at interesserede læsere af Martinus værk, Livets Bog, ikke har kunnet købe bøger med den originale tekst. Denne kritik er rejst fra flere sider, såvel mundtligt som skriftligt. Her kan specielt nævnes Jan Langekærs og Søren Ingemann Larsens artikler, hvori de har kritiseret dette forhold.

Henvendelser til Martinus Institut om sagen blev besvaret med, at de bøger der bliver udgivet, og hvor teksten er revideret af Instituttet, er fuldt tilfredsstillende, endda bedre og mere up to date end originalen, og, at de originale tekster kun er interessante for ganske enkelte forskningsinteresserede, og sådanne interesserede kan købe originalbøger antikvarisk.

Vi var nogle stykker der ikke mente at denne synsvinkel var rigtig, og at den er stærkt kritisabel, da Martinus udtrykkelig har udtalt, at der ikke må ændres et komma i teksterne.

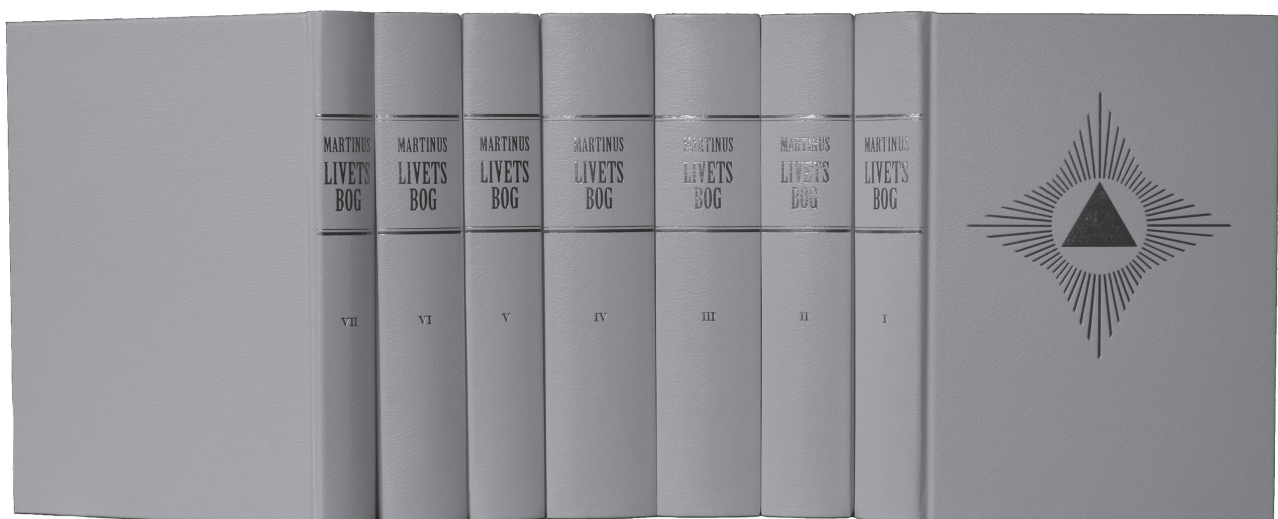
Resultatet af vores observationer blev, at det var nødvendigt at fremstille en faksimileudgave af de oprindelige 1. udgaver af Livets bog. Disse udkom fra 1932 til 1960.

Vi var klar over, at det ville blive en bekostelig affære, hvis de skulle fremstilles i en god kvalitet. En sådan højkvalitetsfremstilling kunne kun gennemføres til en fornuftig pris, hvis der blev trykt minimum 500 sæt (i alt 3500 enkeltbøger).

Der kunne naturligvis trykkes et lille antal lavkvalitetsbøger via ”print on demand trykning”, og det er meget billigt (50-75 kr. pr bog) men det var klart, at læserne gerne ville erhverve bøger i en kvalitet hvor man *kan føle tilstedeværelsen af den ægte ånd fra dengang Martinus levede*, og ikke i en - forbrug og smid væk kvalitet.

Skulle vi kunne leve op til dette scenarie, skulle der bruges mange penge for at imødekomme disse ønsker. En undersøgelse af priser i Tjekkiet og i Danmark viste, at det, ligesom da jeg fik trykt martinusbiografien, var billigst at trykke bøgerne i Tjekkiet, hvorfra vi fik et tilbud. Det lykkedes imidlertid at få tilbud i Danmark der lå relativ tæt på prisen i Tjekkiet, nemlig fra Bogtrykkeriet i Holbæk, som i forvejen trykker dette blad. Ved at vælge Danmark, kunne vi spare adskillige ture til Tjekkiet for at holde øje med, at processen skete som vi ønskede det.

Da alt dette blev klart, var der straks to fantastiske donatorer, vi kan også kalde dem mæcener, der meldte sig på banen. Det var naturligvis mennesker der tilhørte den førømtalte kreds af personer, der ikke var tilfreds med, at der kun kunne tilbydes reviderede udgaver af Livets Bog. Disse to mennesker, der på grund af deres beskedne karakter, ikke vil have deres navn nævnt, lagde momentant 450.000 kr. på bordet, taget af deres meget begrænsede private midler.

Jeg tilbød, non profit, at lave det praktiske arbejde, da jeg ikke har nogen penge jeg kan tilbyde.

Jeg scannede alle sider ind som billedfiler, og layoutede bøgerne ved hjælp af det nyeste Adobe Creative Suite program. Udgivelsen sker fra mit nys etablerede forlag, Åndsvidensskabsforlaget, mens salget sker fra Bogbiksen i Klint.

Med hensyn til indbindingen, var vi alle enige i, at den så vidt mulig skulle ligge så tæt op ad originalen som det kunne lade sig gøre. Efter anbefaling fra trykkeriet, henlagde vi indbindingsarbejdet til et af de rigtigt store bogbinderier i Danmark, J. P. Møllers Bogbinderi A/S i Haderslev.

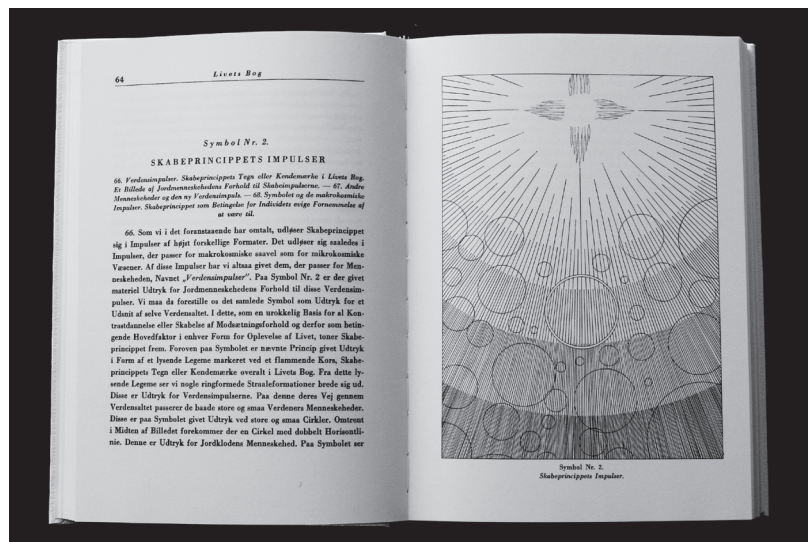
Der kunne under ingen omstændigheder tænkes på nogen form for billig limet paperback, som vi jo alle ved, før eller siden går op i limningen, ofte efter ret kort tids brug. Paperback har også et look som i sig selv, er uden nogen som helst pondus.

Som sagt, går jeg ud fra, at når læserne har modtaget nærværende blad, ligger der faksimileudgaver til salg i bogbiksen i Klint til en pris af 1000 kr. inklusive moms, pr sæt. Det svarer til en gennemsnitlig pris pr bog på 142,86 kr. inklusive moms.

Efter at have læst denne lille solstrålehistorie, er der nok nogle læsere der vil tænke, hvordan kan andre end Institutet trykke Livets Bog, når Martinus Institut har copyright på alt hvad Martinus har skrevet?

Hertil må svares, at det kan man godt. Den omtalte copyright er nemlig ikke nogen egentlig copyright i traditionel økonomisk forstand. Det ved rådet ved Institutet også godt. De har selv slået det fast i et såkaldt "informationsbrev fra rådet", dateret "Februar 2009". Her har de skrevet et specielt afsnit om deres forståelse af, hvordan deres copyright skal fortolkes og forstås. Dette afsnit ses efterfølgende:

"Copyright – ikke et økonomisk spørgsmål
Copyrighten har i andre sammenhænge ofte den funktion at beskytte de økonomiske rettigheder for indehaveren af ophavsretten, men sådan forholder det sig ikke for MI, når det drejer sig om "Det Tredje Testamente". Martinus havde ganske vist nogle forventninger til økonomien, idet han forudså, at MI i fremtiden gennem bogsalget vil få betydelige økonomiske ressourcer, bl.a. til udbygning af det internationale kursuscenter i Klint. Men det vil efter vores bedømmelse nok først ske på lidt længere sigt, og måske endda først for alvor efter copyrightens ophør i år 2051. I dag giver trykning og salg af "Det Tredje Testamente" underskud – på alle sprog. Men

det er MI's opgave, at bøgerne alligevel skal gøres tilgængelige, og de økonomiske gaver vi får er med til at muliggøre dette.

Det, vi derimod anser for meget vigtigt, er copyrightens beskyttelse af indholdet i Martinus' værk. Denne beskyttelse af de "immaterielle værdier" omtales i den del af "Loven om ophavsret", som handler om "Droit moral". I lovens § 3 står der bl.a.

Stk. 2. Værket må ikke ændres eller gøres tilgængeligt for almenheden på en måde eller i en sammenhæng, der er krænkende for ophavsmandens litterære eller kunstneriske anseelse eller egenart.

Vi vil således gerne gøre det klart, at copyrighten ikke er et pengespørgsmål for MI. Det er et spørgsmål om beskyttelse og kvalitetssikring af "Det Tredje Testamente".

Vi omtaler i det følgende nogle eksempler på, hvorfor denne beskyttelse er så vigtig."

Rådet siger her helt entydigt:

Det, vi derimod anser for meget vigtigt, er copyrightens beskyttelse af indholdet i Martinus' værk. Denne beskyttelse af de "immaterielle værdier" omtales i den del af "Loven om ophavsret", som handler om "Droit moral". I lovens § 3 står der bl.a.

Stk. 2. Værket må ikke ændres eller gøres tilgængeligt for almenheden på en måde eller i en sammenhæng, der er krænkende for ophavsmandens litterære eller kunstneriske anseelse eller egenart.

Vi vil således gerne gøre det klart, at copyrighten ikke er et pengespørgsmål for MI. Det er et spørgsmål om beskyttelse og kvalitetssikring af "Det Tredje Testamente".

Hermed kan jeg fastslå, at vi faktisk ved at udgive faksimileudgaven af Livets Bog bind 1 til 7, gør det som MI egentlig skulle gøre, nemlig udgive **"den ægte vare"** så interesserede er sikker på at det de læser, netop er det som stod i det oprindelige værk.

Dette kan man specielt være sikker på når det drejer sig om en faksimileudgave. Hvis man har ændret noget i forhold til det der står i originaludgaven er det ikke en faksimileudgave.

Instituttet har netop ikke genudgivet det originale værk selv, selv om de er blevet opfordret til det. Vi overtræder derfor på ingen måde copyright-bestemmelsen. Vi har netop været inspireret til at udgive faksimileudgaven fordi MI selv overtræder den copyright som de skulle håndhæve. Det gør de ved at udgive rettede versioner af Livets Bog som de endda påstår, er den mest ægte vare. Det er imidlertid noget som rådet selv skal stå til regnskab for på et senere tidspunkt. Forsynet vil være deres dommer.

Jeg tror bestemt ikke det efterfølgende vil ske, men er der nogen der vil gøre indsigelse over udgivelsen af faksimileudgaven skal de henvende sig til Åndsviden-

skabsforlaget, og dermed til mig, da jeg formelt står som udgiver.

Jeg vil her til slut rette en dybfølt tak til de to sponsorer, der så uegennyttigt tog 450.000 kr. op og lagde på bordet, og derved gjorde det muligt at realisere det som vi alle følte var en opgave, som vi på den ene eller anden måde måtte og skulle udføre.

Jeg håber, at læserne vil tage godt imod dette fantastiske værk som netop indeholder "den ægte vare", og som jeg håber, vil være i stand til at genskabe noget af den oprindelige opløftede og trygge stemning som mennesker fortæller mig, at de oplevede medens Martinus endnu levede på det fysiske plan. Vi har prøvet at genskabe en form for Martinus ægte ånd gennem bøgernes udformning. Indholdet står Martinus selv for, og så til den billigst mulige pris.

Jeg må slutte med at sige det som Martinus ville sige i en sådan situation: **"Alt er såre godt"**.

Vor tids fødselsveer

Hvert eneste menneske vil nødvendigvis gennem sin skæbne i dette og kommende liv gøre de erfaringer, som er nødvendige, for at de kan tåle at erhverve en frihed, der ikke fører det ud i udskejelser, men giver det evne til at beherske både den fysiske og den åndelige materie i overensstemmelse med livets love. Men visse udskejelser må erfares, og det er menneskene i fuld gang med i øjeblikket. En ny verden er ved at fødes, og det er lige så meget denne nye verdens fødselsveer, som det er den intellektuelle jungles døds kamp, menneskene oplever. (Artiklen "Den store frigørelse", Kosmos 11/1978)

Religion, sex og suggestion

Af Ruth Olsen

Det, der på et tidspunkt fik mange af os til at tage afstand fra al slags religion, er den undertrykkelse og alle de overgreb, der er og stadig bliver foretaget med baggrund i religiøs tro. Et af de moderne eksempler på en sådan brug af religion kan vi læse om i Miriam Williams bog "Hjernevasket til prostitution" (Vintens forlag 1999), der handler om den sekt, der kalder sig "Guds børn", nu blot "Familien".

Miriam blev som teenager tiltrukket af sekten, da hun var åndeligt søgende og længtes efter et fællesskab, hvor hun med sin idealisme kunne være med til at "gøre verden bedre". Hun ville så gerne være en slags missionær, der hjalp sine medmennesker til at få et bedre liv ved at finde Guds kærlighed. I 70'ernes USA var der mange ensomme unge mennesker, der længtes efter kærlighed. Det er der stadig – over hele verden.

Det, der gør en sådan sekt til alt det, man må advare unge mennesker imod, er: organisationen er totalt topstyret af én person (guru, konge, "far") og hans særligt udpegede ledere. Han har monopol på at tolke "de hellige skrifter", her Bibelen, og styrer de menige tilhængere med det, han kalder "Guds vilje", som han påstår, han har fået "åbenbaret". I sekten "Guds børn" kaldte lederen sig Moses David og fortalte, han var den "talsmand", som Jesus havde bebudet skulle komme.

Indoktrineringen skete bl.a. ved, at man kun måtte læse lederens skrivelser, kaldet MO's breve. Afvigende meninger eller kritik var "syndigt" og blev straffet med forskellige former for ydmygelser. Der var et uformelt og uigennemsigtigt spionsystem, der indrapporterede, hvis nogen sagde og gjorde noget, der ikke var acceptabelt.

Fællesskabet byggede på en stærk skelnen mellem "os" og "de andre", de gode indenfor og "de fortabte" udenfor, som det gjaldt om at "frelse". Man skulle være lydige "Guds tjenere", der gik ud og missionerede på gader og stræder for bl.a. at samle penge ind til sektens fortsatte "næstekærlige" virke. De menige levede i ydmyg fattigdom, mens lederne levede ret fedt.

På et tidspunkt finder lederen MO på, at "næstekærlighed" også betød, at medlemmerne skulle tilbyde sex som middel til at overbevise "de fortabte" om, hvor stor "Guds kærlighed" er. Så gav det jo desuden også en del penge!

Mange af sektens kvinder var så opsat på at "ofre sig for Gud", at de således lod sig prostituere. De var jo så hjernevaskede, at de næsten var holdt op med at tænke selv og troede på den om "hellig prostitution".

Lederen selv omgav sig med et harem af elskerinder, som han også sendte ud som "menneske-fiskere" v.hj. a. seksuelle ydelser. Først da han i sine "hyrdebreve" begyndte at opfordre til sex med børn, stod den her nævnte bogs forfatter af og "vågnede op". Da havde hun brugt 18 år af sit liv i sekten og fået 5 børn (prævention var ikke tilladt). Men at frigøre sig fra det eneste sociale netværk, hun havde på det tidspunkt, var ikke let. Bagefter har hun forsøgt at hjælpe andre afhoppere, hvoraf nogle ikke klarede det men begik selvmord.

Hvad prostitution bevirker

Der foregår i vor tid tilsyneladende mere og mere fysisk seksuel aktivitet, der intet har at gøre med gensidig sympati endsige kærlighed. Kvindehandel, voldtægt, sexturisme, sexmisbrug af børn osv. Jeg ved ikke, om det er blevet værre end "i gamle dage", for tvangsægteskaber og sexmisbrug af børn f.eks. har vel altid været et udbredt fænomen i patriarkatets tid.

Men måske har udviklingen af det, Martinus kalder "djævlbevidsthed" (stærkere udvikling af intelligens end af følelse) sammen med det øgede seksuelle behov, Martinus taler om som noget, der følger med i en vis periode af polforvandlingen, indgået en "uhellig alliance" i vor tid?

Walter Russell mener, at en del af tidens psykiske problemer har noget at gøre med disharmoniske seksuelle relationer. I sin bog "The message of the divine Iliad" (s.159) siger han bl.a.: Enhver person har sit eget bestemte energimønster og rytme, som er skabt af hans tænkning/bevidsthed. Et seksuelt forhold påvirker hver eneste celle, blodets strøm og nervesystemet, oplivende

eller nedbrydende, alt efter om partnerens energimønster er i harmoni (resonans) eller disharmoni med ens egen vibration.

Russell sammenligner de to partnere i et seksuelt forhold med batteripolerne plus og minus. Hvis man forbinder to meget forskelligt dimensionerede batteripoler, sker der skader, en slags kortslutning. Mennesket er et elektrisk system, derfor kan der opstå skader i nervesystemet og dermed i hjernen, når der etableres en fejlforbindelse. Han taler også om, at den resonante forbindelse oplader organismen, hvorimod den disharmoniske aflader.

Ligesom for Martinus betyder et "seksuelt forhold" for Russell ikke blot det, der vedrører kontakt mellem kønsorganer, men også alle de andre energiudvekslinger, der foregår mellem levende væsener. Vi tiltrækkes af dem, vi er på bølgelængde med, for det er en universel lov at "lige tiltrækker lige". Er vi sammen med nogen, der ikke er "lige", vil vi søge at udligne forskellen, siger Russell, dvs vi vil prøve at finde en midtpunktsbalance. Lidt ligesom når saltvand blandes med ferskvand og ender med en fælles balance derimellem.

Hvis de to partnere står på meget forskellige trin i udviklingen, vil den mindst udviklede altså trække den anden nedad. Men da mennesket har en høj grad af fri vilje, kan han/hun i stedet vælge at leve i konstant disharmoni, hvis det ikke er muligt at gå hver til sit. Russells synspunkt er altså, at disharmoniske nære relationer er psykisk nedbrydende, således at der skabes f.eks. depressioner, hvilket især skaber hjerte-karsygdomme. Han sammenligner også det "umage" par med det, der kan ske, når man blander forkerte kemiske stoffer. Det kan sommetider give eksplosive reaktioner.

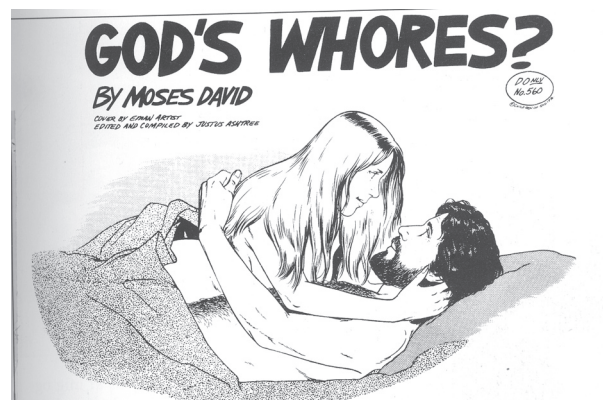
Ifølge Martinus er et ægteskab mellem to, der står på meget forskelligt trin i udviklingen dvs i polforvandlingen det, han kalder "et ulykkeligt ægteskab". Hvis man kun bliver i det af praktiske og økonomiske grunde, taler han om "korsfæstelse" eller "prostitution" (LB V stk. 1833). Martinus er ikke imod skilsmisser, for de er for ham en selvfølgelig del af udviklingen, men han siger, det ville være bedre ikke at gifte sig, hvis man ikke kan overholde "ægteskabets forpligtelser".

I småbogen "To slags kærlighed" siger Martinus (kap.49): *Det kan ikke være kærligt at indlade sig i et ægteskab, hvis man ikke mere har talent for at kunne overholde ægteskabsloven og gøre samlivet lykkeligt for den anden part i ægteskabet og de eventuelle børn. Skilsmisse eller et ægteskabs opløsning bør kun finde sted i en situation, hvor væsenerne er så psykisk forskellige, at de ikke kan bringes til at leve i harmoni med hinanden og derfor dagligt lever i ufred."*

Martinus nævner ikke noget konkret om, hvad det betyder for den enkelte mht. psykisk og fysisk sygdom, når man lever i et disharmonisk seksuelt forhold. I bogen "Bisættelse" har han beskrevet, hvad negative tanker og følelser betyder for helbredet, så de negative følelser, der følger med et dårligt ægteskabeligt pligt-forhold, har selvfølgelig konsekvenser.

Hvad med den egentlige prostitution? I dagens debat om prostitution er der altid nogle, der mener, det er ok, når blot kvinden har valgt det frivilligt. Bortset fra det tvivlsomme i hvor frivilligt det er, når hun har brug for pengene eller er hjernevasket til det, så viser det sig altid, at de efter en tid får store psykiske problemer og stærke følelser af afsky for mænd generelt. Nogle griber så til narkotiske stoffer for at bedøve ubehaget.

For Russell er dette et selvfølgelig resultat, fordi den slags umage forhold vil ødelægge al livsenergi, "batteriet" bliver så at sige helt "afladet", hvorved personen "degenererer" åndeligt.

For at vende tilbage til den bog, jeg nævnte i begyndelsen, så er det bemærkelsesværdigt, at forfatteren "overlever" med en hel del personlig integritet og livsgnist i behold. For mig at se skyldes det, at hun det meste af tiden er overbevist om, at hun tilbyder sex af næstekærlighed for at udbrede Guds kærlighed og ikke for egen vinding. Derfor undgår hun de stærke negative følelser. Indtil den dag hvor illusionen brister, og hun må erkende hvilke løgne, hun har ladet sig spinde ind i. Men også kærligheden til sine børn redder hende fra personlig opløsning. Desuden beder hun til Jesus, når hun føler sig mest ulykkelig.

Bogen viser med al tydelighed, hvorfor Jesus advarede mod "falske profeter", og hvorfor det er så vigtigt, at menneskene holder op med at forlade sig på "tro", men bevarer sin kritiske sans og søger viden og sandhed. Det er ikke så meget religionen i sig selv, der er det store problem, men hvad den kan bruges til, så længe menneskene er så ufuldkomne.

Men hvorfor forbliver en ret så intelligent kvinde så længe i en organisation, der ikke byder på megen glæde endsige

kærlighed? Nok var der mange kærligheds-floskler, men det var jo blot tomme ord, for de fleste følte sig utilpas ved at være så kritisk overvågede.

Noget af forklaringen ligger formodentligt i det, Martinus kalder ”besættelse” eller suggestion. I sin artikel ”Besættelse” (Impuls 1/2002) beskriver han, hvordan man kan suggereres til at tro på løgne, andre fortæller os, dvs man bliver ”i nogen grad besat af den andens tankeverden”. Han nævner også ”religiøs besættelse”, der især rammer de autoritetstro og ”binder sektens tilhængere i en fælles åndelig atmosfære”.

For at kunne blive fanget ind af religiøs suggestion og den dermed forbundne manipulering skal man ikke blot være autoritetstro men også have bevaret en hel del af sin ”flokbevidsthed”, dvs evnen til at give afkald på meget af sin individualitet og egen tænkeevne, for at tilpasse sig ”flokkens” meninger. Det skulle imidlertid ifølge Martinus være noget, vi er på vej til at udvikle os bort fra. Ser vi på verden i dag synes dette dog at have lange udsigter!

Kun en ussel Bille – !

Af Helmer Fogedgaard

Paa mit Skrivebord kommer en lille graa Bille langsomt kravlende. Den ser saa beskeden og uanselig ud. Hvad vil du lille, usle Kryb? Du kommer jo hen imod mig. Tror du, at jeg interesserer mig for dig? Du er jo nærmest hæslig især paa Bagsiden ligesom alle andre Insekter. Skal jeg taale dig paa mit Skrivebord? Var det ikke rimeligst at gøre kort Proces med dig og mase dig? Saadan plejer Folk jo at gøre.

Lad mig alligevel se lidt nærmere paa dig, du lille Kræ. Nu er du et Par Gange stødt imod min Haand, og du trækker dig resigneret tilbage og begynder troskyldigt at traske i en anden Retning hen over Bordet. Hver Gang jeg, som det drilagtige Menneske, bremser dig paa din nye Rute, standser du blot, og efter lidt Betænksomhed drejer du en helt ny Vej. Der kommer ingen Protest fra dig, og du irriteres ikke, saadan som et Menneske vilde være blevet.

Lille forunderlige Bille! Hvordan kan du dog være saa uendelig taalmodig? Stadig drejer du stille af, naar jeg kommer dig i Vejen. Jeg kender ingen saa beskeden og sagtmodig som du. Hvor kunde vi Mennesker lære uendelig meget af din Væremaade. Beskedenhed, Ydmyghed, Sagtmodighed, Blidhed og Taalmodighed er dit Væsens Kendemærke. Kun de allerstørste blandt Menneskene har kunnet staa Maal med dig!

Kære lille Bille! jeg er kommet til at holde af dig. Jeg vil ikke drille dig mere. Og dræbe dig kunde jeg naturligvis aldrig tænke mig. Du har jo heller ikke gjort mig noget ondt. Du er her blot, fordi vi begge er født til samme Verden. Vi er underkastet de samme Love. Ja ingen af

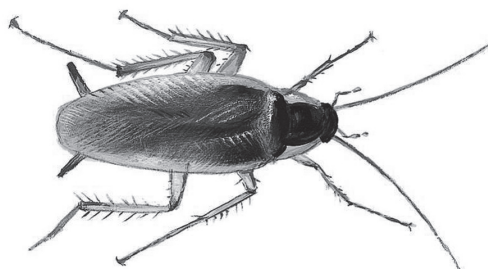
os kan gøre anderledes, end vi gør. Vi er nødt til at følge den Natur der bor i os. Skulde jeg da dræbe dig, fordi du følger din iboende Natur og kommer kravlende paa mit Skrivebord? Aldrig!

Vi er to Sjæle, der mødes paa Livets Vej. Kanske at jeg mener, at jeg er mere end dig. Det er maaske min Fejl. Kun min egen Indbildskhed kan faa mig til at mene, at det Liv, der besjæler mig, skulde være mere guddommeligt end dit. Nej, kære lille sagtmodige Bille, du er ligesaa meget værd som jeg. Vi fylder begge vor Plads i Universet, hvor Skaberen har sat os. Vi er kosmisk set lige værdifulde. Begge er vi langsomt paa Vej op imod en forklaret Tilværelse. Kun det illusoriske Tidsbegreb skiller os.

Kære yngre Broder! Jeg elsker dig, fordi det Liv, der bor i dig, er det samme Liv, som besjæler alle andre Skabninger i det ganske Univers.

Ligesom enhver anden er du en Aabenbaring af den Gud, der virker i alt levende. Du er en fuldgyldig Repræsentant for DEN STORE ENE, hvis universelle Liv og Kærlighed bor bag enhver Form og gør alle Væsener til et eneste altomfattende Broderskab.

Kærtegne dig fysisk kan jeg ikke, kære lille Bille. Dertil er du rent legemligt for beskeden. Du kunde jo tage Skade. Men jeg vil kærtegne dig i mine Tanker, og jeg vil love aldrig nogensinde at dræbe dig eller dine Slægtninge. Mit Møde med dig paa Skrivebordet vil faa varige Følger for mig. Du lærte mig saa meget. Du fik mig til at meditere over det højeste og jeg saa, at DEN HØJESTE ogsaa bor i dig! Denne Erkendelse om den universelle livgivende Kærlighed, som sammenknytter alle levende Væsener, er Lysets Vej og den virkelige Lykkes Vej.

Martinus litterære værk, kosmologi eller åndsvidenskab?

Af Kurt Christiansen

Der har gennem de senere år været en diskussion om, hvorvidt man skulle give Martinus forfatterskab betegnelsen kosmologi eller åndsvidenskab. Der har ind imellem været skriftlige tilkendegivelser af synspunkter desangående. Jan Langekær har skrevet et dialogindlæg i Den Ny Verdensimpuls nr. 4/2006 under overskriften ”Kosmologi versus Åndsvidenskab – Kosmolog versus Åndsforsker” der plæderede for brugen af betegnelsen ”åndsvidenskab”. Langekær gengiver som begrundelse, et svar som Martinus gav til en person, der efterspurgte et navn til ”Martinus-Bevægelsen”. En lille del af svaret lød:

”Da mit åndsarbejde således er en manifestation af og en vejledning i verdensbilledets evige analyser, kan det slet og ret kun være at betegne som kosmisk videnskab, der igen er det samme som ”Åndsvidenskab”, ligesom de studerende af denne åndsvidenskab kun kan være at udtrykke som ”Åndsforskere”. At udtrykke mit åndsarbejde og dets interesserede forskere ved nogen anden betegnelse kan kun være udtryk for en total misforståelse.”

Spørgsmål og svar blev bragt i et Kontaktbrev i 1951 under betegnelsen ”Spørgsmål 26”.

Jeg oplever jævnligt, når jeg hører forelæsninger, bl.a. af astrofysikere, at de betegner deres forskningsgren som ”kosmologi”. Emnerne kan f.eks. være supernovaer, røde dværge, neutronstjerner, sort stof og megen anden forskning omkring det fysiske univers. Det skal her bemærkes, at disse naturvidenskabsmænd, i hvert fald i deres videnskab, ser helt bort fra den ikke fysiske del af universet/altet.

Vi står her over for en modsætning deri, at hvis vi kalder Martinus værker for ”kosmologi”, betegner det noget helt andet end det, som videnskabsmænd taler om under samme betegnelse. Astrofysikeren taler alene om det fysiske univers, medens Martinus jo nok taler om det fysiske, men i særdeleshed om det ikke fysiske.

Hvordan er det gået til, at man lægger to så forskellige betydninger i ordet? Lad os først se hvordan forskellige leksika forklarer ordets betydning.

I Allers Illustrerede Konversationsleksikon fra 1908 står der:

”Kosmologi (gr.), ”Verdenslære”, Indbegrebet af alt det, der af Verdensaltet kan erkendes ved vore Sanser og vor Forstand. Hertil må altså regnes saavel Kosmografi, Verdensbeskrivelse, som Kosmonomi, Læren om Verdenslovene, og Kosmosofi, hvor en filosofisk (metafysisk) Spekulation, ofte med stærk Tilsætning af Mystik, søger at komme til Kendskab om Verdensaltets indre Sammenhæng.”

I Salmonsens Konversationsleksikon fra 1923 står der:

”Kosmologi (gr.), en navnlig i den ældre Filosofi forekommende almen Lære om Verden og dens Helhed, dens Oprindelse og Udvikling, dens Bestanddele, de Kræfter der virker i den, de almene Love, der gælder for den, etc.”

I Den Store Danske Encyklopædi fra 2006 står der:

”kosmologi, (af kosmos og -logi), lære om Universets materielle struktur og rum-tidslige opbygning. Ofte dateres de vestlige kosmologiers oprindelse til Thales fra Milet (500-t. f.Kr.), der lærte, at verden er en vandomskyllet skive under en himmelhalvkugle. Et århundrede senere hævdede Parmenides, at kosmos er kugleformet og endeligt, og at det dagligt drejer sig om sin akse. Hos Aristoteles nåede kosmologien sin foreløbige afslutning. Ifølge hans kosmologi er Universet endeligt og opbygget af kugleskaller, hvorpå stjernerne og planeterne er fæstede. Kugleskallerne drejer sig om deres fælles centrum, hvori Jorden, som er ubevægelig, er placeret. Denne opfattelse holdt sig praktisk talt uanfægtet til renæssancen, hvor Nicolaus Cusanus og Giordano Bruno postulerede rummets uendelighed, og Kopernikus skitserede en heliocentrisk astronomi. For at kunne give en mekanisk forklaring på de himmelske legemers bevægelser formulerede Descartes i 1600-t. en teori om Universet som bestående af materielle hvirvler, hvorimod Newton med sin lære om massetiltrækningskraften udformede en dynamisk kosmologi. 1700-t. blev kosmologiens klassiske århundrede. Her formulerede Kant, Laplace og Lambert, der alle var newtonianere, kosmologier, der byggede på den tanke, at kosmos er et system af galakser. I 1900-t. har interessen for kosmologi igen været stor, især i forbindelse med overvejelser over Universets opståen og udvikling.”

I Politikens Nudansk Ordbog fra 2007 står der:

"Kosmologi, sb. –en. Studiet af universets struktur og udvikling."

Vi ser her, at ordet "kosmologi", gennem den viste periode fra 1908 til i dag, har ændret betydning. Betydningen er indskrænket fra at omfatte såvel det fysiske som det "ikke fysiske" til, at naturvidenskaben nu fuldstændig har overtaget ordet "kosmologi", og at det nu kun står for den videnskabelige målbare del af universet, her i særdeleshed de aspekter som astrofysikken og astronomien står for. De ikke fysiske aspekter er således helt forsvundet fra indholdet i begrebet "kosmologi".

På det tidspunkt hvor Martinus skrev Livets Bog var det, som vi kan se af det foregående, nogenlunde legitimt at benytte udtrykket Kosmologi om Martinus forfatterskab.

Det var imidlertid ikke Martinus selv der brugte betegnelsen kosmologi. Det var den kreds af mennesker der fandtes omkring ham, der brugte ordet. Alle talte om "Martinus kosmologi", ikke om "Martinus åndsvidenskab". Martinus brugte imidlertid selv udtrykket "åndsvidenskab". Det fremgår tydeligt af det svar han gav en spørger, og som jeg har gengivet i begyndelsen af teksten.

Jeg har ikke nogen viden om, at Martinus prøvede at tilrettevise sin omgangskreds med hensyn til ordvalget, selv om deres ordvalg ikke var i overensstemmelse med hans ønsker. Han lod dem bruge ordet kosmologi uden at forsøge på at ændre praksis. Selv om han nok ikke brød sig om deres ordvalg, var det jo ikke særligt misvisende på dette tidspunkt.

For god ordens skyld har jeg ladet min PC undersøge, hvor mange gange der står ordet "kosmologi", og hvor mange gange der står ordet "åndsvidenskab" i de syv bind "Livets Bog" og de fire bind "Det Evige Verdensbillede". Resultatet blev, at ordet "kosmologi" ikke forekommer en eneste gang i de to sæt bøger, medens ordet "åndsvidenskab" er brugt 50 gange. Disse tal taler jo for sig selv, og peger klart på, hvilken betegnelse man bør bruge om Martinus forfatterskab, set fra Martinus synspunkt.

Jeg var allerede klar over den ovennævnte problemstilling da jeg skrev biografien om Martinus i 2005. Jeg valgte dengang alligevel at skrive biografien med brug af ordet "kosmologi". Jeg gjorde det, fordi det var under den

betegnelse, man kendte Martinus arbejder. Jeg har dog i forordet, på side 8, skrevet en bemærkning og forklaret hvorfor jeg valgte at bruge ordet kosmologi i stedet for åndsvidenskab.

Af det foregående, må det imidlertid nu stå klart, at vi ikke kan fortsætte med at bruge begrebet "kosmologi" om Martinus litterære arbejder. Ordet har gennem de sidste 100 år fået et andet betydningsindhold, og vi må derfor tage et andet og mere dækkende ord i brug hvis vi

ønsker at være opdaterede og følge med tiden. Det er jo heldigvis også ganske let. Vi behøver ikke på nogen måde at gøre vold på materialet, og samtidig vil vi, i vores sprogbrug, være mere i overensstemmelse med Martinus eget sprogbrug, hvis vi skifter ordet "kosmologi" ud med ordet "åndsvidenskab".

Lad os, inden vi gør det, se om ordet "åndsvidenskab" netop står for det som er nedlagt i Martinus forfatterskab. Det kan vi gøre ved

at undersøge, hvad der sprogligt ligger i ordet. Lad os som før, gå ind i forskellige leksika og se hvordan disse beskriver dette ords indhold.

Mærkeligt nok er der ingen af de ovenfor nævnte leksika, der har en forklaring på hvad der kan lægges i ordet "åndsvidenskab". Det skyldes formodentlig, at man opfatter ordet som et sammensat ord, bestående af "ånd" og "videnskab". Disse to ord har de forskellige leksika og ordbøger naturligvis en redegørelse for. Det er imidlertid ikke lige så entydigt, da problemstillingen så bliver lidt mere kompleks.

Ordbog over det danske Sprog fra 1918 som ikke har ordet "kosmologi", men ordet "åndsvidenskab" siger dog følgende:

"Aandsvidenskab, videnskab, som har menneskeandens udvikling og frembringelser til genstand."

Ser vi på hvad Salmonsens Konversationsleksikon 1915 (bind 1) siger om ordet "ånd" læser vi følgende:

"Aand, Grundbetydningen af Ordet Aand er i vor gotiske Sprogæt Aandedræt, oprindelig er det ligetydigt med Aande; Odin skabte Mennesket ved at give den livløse Ask "Aand" (af Roden "an", at blæse.....). Med Kristendommen kom Aand til at betegne Livets sjælelige Side som selvstændigt Væsen modsat den legemlige.....; Dansk gav Aand denne betydning og

lod Aande gælde det fysiske Liv...

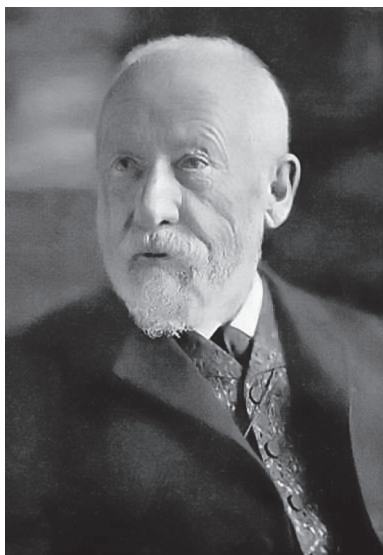
Aand betegner nu i Filosofien det samme som Begreberne Bevidsthed og Sjæl."

Andre bøger beskriver det brede spektrum hvori ordet ånd kan indgå, og her er en af begrebsformerne identisk med ovenstående.

Begrebet åndsvidenskab er imidlertid ikke et ukendt ord, selv om det ikke er beskrevet i nævnte leksika. Ser vi lidt på et par filosoffer fra Martinus-perioden kan vi f.eks. læse i "Den Store Danske" på nettet. Her finder vi bl.a. følgende:

"Wilhelm Windelband, 1848-1915, tysk filosof og filohistoriker; professor i Freiburg, Strasbourg og Heidelberg. Windelband, der tilhørte den nykantianske Badenskole, hævdede i modsætning til Kant et grundlæggende skel mellem naturvidenskaber og åndsvidenskaber; naturvidenskaberne er nomotetiske, dvs. at de udforsker almene love, mens åndsvidenskaberne er idiografiske, dvs. at de beskriver det individuelle i sin egenart."

"Wilhelm Dilthey, 1833-1911, tysk filosof og idéhistoriker; professor i Berlin 1882-1905. Diltheys vigtigste indsats var hans videnskabsteoretiske analyse af åndsvidenskaberne (Geisteswissenschaften), dvs. samfundsvidenskab og humaniora, hvis selvstændighed over for naturvidenskaben han

betonede. Dilthey var inspireret af tysk historicisme og af Schleiermachers hermeneutik og dialektik. For Dilthey omfatter erfaringsbegrebet ikke blot uafhængige sanseerfaringer, men livet i hele dets rigdom. Verden opleves derfor ikke som en række uafhængige data, men som en struktureret enhed. Det erfarede organiseres i det forbevidste af de såkaldte livskategorier, som fx "værdi", "formål" og "mening". Disse livskategorier er empiriske generalisationer, som har deres rod i et historisk-kulturelt fællesskab. Ifølge Dilthey forklarer vi naturen, dvs. giver årsagsbeskrivelser af ydre, kvantitative og tilbagevendende fænomener, mens vi forstår det åndelige og dets ydre manifestationer, som alle er unikke; fagudtrykkene er erklären og verstehen. Forståelsen bygger på indføling, der ikke blot er en intuitiv genoplevelse, men en metodisk kunst, hvor analyse og syntese ikke kan skil-

les ad, jf. den hermeneutiske cirkel. Denne forståelse er til dels subjektiv og (historisk) relativ, men hviler på noget alment."

Det ovenfor viste, er kun et par eksempler. Vi ser at begrebet "åndsvidenskaber" i flertal, er betegnelsen for humaniora og samfundsvidenskab. Det strider ikke imod at vi bruger betegnelsen åndsvidenskab om Martinus forfatterskab. Der er her blot tale om en helt specifik og unik "åndsvidenskab".

I det ovenfor citerede, får vi en fornemmelse af forskellen i erkendelsesmåde og forskningsmetoder for naturvidenskaber og åndsvidenskaber.

Ser vi under ordet "videnskab" i Den Store Danske på nettet, kan vi få en dybere forståelse af forholdet mellem grundvidenskaberne og åndsvidenskaberne. Selv om afsnittene tilsammen er ret omfattende for denne artikel, er det nødvendigt, netop at se på emnet videnskab, da der har været en stående diskussion om, hvorvidt det Martinus skrev, kan betegnes som videnskab. Jeg har kursiveret enkelte tekstafsnit for at læseren særligt skal bemærke disse.

Videnskab, almen betegnelse for systematiske metoder til at frembringe, ordne og udbrede viden og kunnen samt resultaterne af denne aktivitet og de organisationsformer og administrative enheder (som fag og discipliner), hvorunder den foregår. Den viden og kunnen, der er videnskabelig, rækker ud over etableret lærdom, dvs. hvad der er almindeligt accepteret, og hvad der umiddelbart kan forstås eller iagttages. Den fokuserer på ny erkendelse skabt gennem forskning, et ord, der ofte benyttes synonymt med videnskab. Betydningen af det danske ord videnskab er, som det tyske Wissenschaft, meget omfattende og henviser til næsten alle former for systematisk viden om natur, kultur og samfund. Derimod er det engelske science (afledt af lat. scientia) mere snævert og betegner normalt naturvidenskaber. Mens videnskab stræber mod erkendelse og besvarelse af hvorfor-spørgsmål, er teknologi orienteret mod at opnå praktiske løsninger og besvare hvordan-spørgsmål. Der er dog ingen skarp adskillelse mellem (natur)videnskab og teknologisk forskning. Det er karakteristisk for al videnskab, at dens påstande kan gøres til genstand for åben og kritisk diskussion og, i princippet, ikke udelukker tvivlere eller anderledes tænkende. I modsætning til fx mystiske og religiøse erkendelsesformer er videnskaben offentlig.

Som vi kan se af det foregående, opfylder Martinus forfatterskab helt de kriterier der her er stillet op for videnskab, som sådan. Martinus forfatterskab er opstillet som en samlet "hypotese", tilvejebragt via evner som vi andre endnu ikke er i besiddelse af. Den er hverken mystisk eller religiøs, selv om nogle fejlagtigt kalder Martinus en moderne mystiker.

Man må forstå Martinus forfatterskab som en detaljeret beskrivelse af et udviklingsforløb. Et udviklingsforløb som enhver kan gå ind og afprøve/efterforske efter evne. Der kræves ikke dyre apparater eller kemikalier. Videnskabeligt set, må vi kalde forfatterskabet for en ”videnskabelig hypotese” som enhver frit kan gå ind i og efterprøve. Ja vi kan nærmest ikke lade være/blive fri for det. Logisk og videnskabeligt set, må det Martinus beskriver betegnes som en hypotese vedrørende udvikling, så længe den ikke er tilstrækkeligt dokumenteret i alle forhold. Enhver anden synsvinkel ville være uvidenskabelig og baseret på tro. Det er derfor, Martinus højt og tydeligt sagde, at ingen skulle nøjes med at tro, man skal gå ind og afprøve om det der siges er sandheden. Kun via denne synsvinkel kan hypotesen behandles videnskabeligt. Vi må imidlertid konstatere, at vi på vores stade, ikke kan afprøve og udforske alle facetter i hypotesen, men den kan afprøves langt hen ad vejen.

Afgrænsning

Det er vanskeligt, og formentlig udsigtsløst, at definere videnskab og skarpt afgrænse den fra, hvad der ikke er videnskab. Alligevel har dette ofte været forsøgt. Således har man hævdet: 1) at videnskab er en forfinelse af dagliglivets erfaringer; 2) at den er teoretisk, modsat praktisk viden; 3) at den er karakteriseret ved formen af sine udsagn, fx at de skal være universelle og matematisk formulerede; 4) at den er karakteriseret ved bestemte metoder og procedurer, fx eksperimenter; 5) at den giver objektiv viden via sociale mekanismer til sikring af dens offentlige karakter; 6) at den resulterer i offentlig tilgængelig viden i form af bøger og artikler.

Om end disse synspunkter indfanger væsentlige aspekter af videnskabens natur, er de langt fra dækkende eller i stand til at udelukke de opfattelser, der intuitivt betragtes som ikke-videnskabelige. *Ikke blot er der store forskelle mellem de forskellige former for videnskab, men begrebet har også ændret sig væsentligt gennem historien.* Ingen enkelt formel synes at kunne indfange denne forskellighed og historiske variation. Hertil kommer, at ordet *videnskab* benyttes i forskellige betydninger. Det henviser ofte til bestemte metoder og erkendelsesformer, men også til de produkter eller resultater, der stammer fra disse, herunder verdensbilleder. I social forstand vil videnskab derimod ofte betegne institutioner, discipliner og professioner. Hver af disse betydninger er forskellige og medvirker til, at begrebet videnskab ikke har nogen entydig definition. Under alle omstændigheder er videnskab knyttet til ekspertise og har som sådan stor social autoritet, hvilket er grunden til, *at ikke-videnskabelige opfattelser, fx af religiøs art, ofte betegner sig selv som*

videnskabelige (kristen videnskab, transcendental meditation og dianetik er eksempler).

Videnskabens egenart diskuteres ofte i forbindelse med alternative videns- og erkendelsesformer, som så betegnes pseudo- eller paravidenskaber (dvs. falske videnskaber eller vidensformer hinsides de etablerede videnskaber). Historiske eksempler på sådanne er alkyymi, astrologi, frenologi, mesmerisme og spiritisme. Om end disse områder normalt vil betegnes som ikke-videnskabelige, er det vanskeligt at pege præcis på, hvori deres mangel på videnskabelighed består. Historisk set har disse og lignende områder spillet en vigtig videnskabelig rolle (positiv såvel som negativ) og kan ikke klart adskilles fra egentlig videnskab. Dette betyder dog ikke, at det er omsonst at skelne mellem videnskab og pseudovidenskab, blot at en sådan skelnen i mange tilfælde er problematisk. Den fungerer ofte implicit, enten forskningspolitisk eller i videnskabsmændenes og offentlighedens bevidsthed.

Vi skal her bemærke at Martinus arbejder adskiller sig stærkt fra religiøse indfaldsvinkler til samme emneområde. Man skal bemærke, at Martinus arbejder danner et helhedsbillede af ”altet”. Et helhedsbillede som ikke fra vores ståsted kan efterforskes i alle detaljer, men som ikke som mange religioner kræver, at man i visse situationer ser bort fra visse normale fysiske love. Martinus tekster kan derfor ikke indskrives under det man i teksten kalder *ikke-videnskabelige opfattelser, fx af religiøs art.* Martinus beskrivelse af udvikling, er langt hen ad vejen underbygget af eksempler fra det virkelige fysiske liv, og selv om perspektivet er uendeligt mere omfattende end videnskabens hypotese om vores lokalunivers opståen via et ”big bang”, er den dog videnskabeligt set af samme karat men i meget større format.

Klassifikation og inddeling

Videnskabernes genstandsområder er forskellige og afspejles i standardopdelingen mellem naturvidenskab, samfundsvidenskab og humaniora (eller kulturvidenskab)(bemærk at man her bruger udtrykket ”kulturvidenskab” i stedet for ”åndsvidevidenskab”). Alle disse typer af videnskab benytter sig af abstraktioner og modeller, men på forskellige niveauer og med forskellige metoder. Naturvidenskabelige fænomener styres af naturlove, og ved at undersøge egenskaber, der er fælles for ting eller fænomener, kan man få indsigt i lovene. Denne nomologiske (eller nomotetiske) form for viden har ikke umiddelbar relevans for mange human- og samfundsvidenskaber, hvis områder ikke på samme måde er lovbundne, og hvor man i højere grad vil basere viden på ikke-gentagelige og kontingente enkeltfænomener (jf. idiografisk). Om end betingelserne for opnåelse af viden i natur- og humanvidenskaber således er forskellige, vil også den humanistiske forsker ofte søge efter forklaringer, der er baseret på regulariteter og generelle hypoteser.

Nomotetisk, (af *nomo-* og *tithenai* ’opstille, fastsætte’), om videnskab, der søger at være lovopstillende. Naturvidenskab kan siges at forsøge at opstille almene love, mens åndsvidevidenskaber, dvs. humaniora og samfundsvidenskab, er idiografiske.

Idiografisk, (af gr. *idios* ’egen, ejendommelig, særegen’ og afledn. af *graphein* ’(be)skrive’), om videnskab, der beskriver enkelttilfælde. Den tyske filosof Wilh. Windelband stillede videnskaber, hvis emner er unikke og ugentagelige, over for videnskaber, som rummer almene love. De første kaldte han for idiografiske videnskaber, og hertil regnede han historievidenskaben, de sidste for nomotetiske videnskaber.

Her må vi konstatere, at Martinus ”hypotese” påpeger, at alt i det store og hele er lovbundet. Det betyder, at Martinus videnskab her må siges at være nomotetisk. Det skal dog forstås på den måde, at der alligevel langt hen ad vejen er plads for det enkelte individs frie vilje. Det er det der giver mulighed for at ”forsøgsresultaterne” kan være forskellige og varierende.

Metoder og objektivitet

Alle videnskaber ønsker at forklare eller belyse fænomener og ikke blot beskrive dem, men der er stor forskel på, hvad der opfattes som acceptable forklaringsmodeller. Den klassiske naturvidenskabelige model, kausalforklaringer baseret på lovmæssigheder, har ført til stor indsigt i naturens mest fundamentale mekanismer.

Som naturvidenskaben har sine karakteristiske metoder, har samfunds- og humanvidenskaberne deres. Det er her almindeligt anerkendt, at studiet af kulturelle og sociale fænomener ikke kan foregå med naturvidenskabens metoder, men må bygge på eller inkludere begreber som forståelse, hensigt og kommunikation. Denne distinktion, og især afvisningen af deduktiv-nomologiske metoder i humanvidenskaberne, blev understreget af W. Dilthey i slutningen af 1800-t. *Ifølge Dilthey og mange senere humanistiske forskere kan åndslivet og menneskelige bevidsthedsfænomener ikke forklares, men må forstås ”indefra”. I humanvidenskaberne vil man ofte fokusere på forståelse snarere end forklaring, således som tilfældet er i fænomenologiske og hermeneutiske traditioner. Her er motiver, meninger og intentioner afgørende snarere end årsager til handlinger og tanker. Indlevelse i eller*

genoplevelse af tekster og deres kontekster er centrale elementer. *Dilthey ønskede at etablere hermeneutikken som en universel metodologi for åndsvidevidenskaberne. (hermeneutik, (af græsk hermeneuein ’fortolke’), læren om, hvordan tekster eller andre meningsfulde enheder forstås.)*

Selvom kausalforklaringer er dominerende i naturvidenskaberne, er de ikke enerådende. Især i de biologiske videnskaber benytter man i et vist omfang forklaringsmodeller, der svarer til, hvad der kendes fra human- og

samfundsvidenskaberne. Dette kan være genetisk-historiske forklaringer, funktionelle forklaringer eller formålsforklaringer.

Videnskab tilstræber objektiv viden i den forstand, at videnskabelig erkendelse må være upartisk og intersubjektiv. Kun på denne måde kan der skabes enighed eller konsensus om videnskabelige påstande, der netop har en offentlig karakter, dvs. i princippet er tilgængelige for og kan kontrolleres af alle mennesker. I praksis er den videnskabelige offentlighed dog begrænset til et lille samfund af specialister. Megen videnskab er elitær og forbeholdt eksperter. Ikke blot kræver den højt specialiseret viden, ofte er den også formuleret

i et sprog, der adskiller sig stærkt fra dagligdagens. *Den humanistiske forsker vil benytte en lang række specielle termer og begreber, mens man i de eksakte naturvidenskaber bruger matematikken som sprog. I naturvidenskaben og i dele af samfundsvidenskaberne kan den ønskede objektivitet opnås gennem eksperimenter, der kan gentages, varieres og kontrolleres. I forbindelse med forudsigelser giver eksperimentelle metoder mulighed for at få indsigt i de mekanismer, der ligger til grund for iagttagne fænomener.*

Martinus hypotese har forklaringsmodeller der går på tværs af det fysiske og ikke fysiske, hvilket betyder, at det i en vis udstrækning ikke er muligt at efterprøve de ikke fysiske afsnit af forløbene. Det er dog muligt efter en vis træning, at afprøve noget mere. Her tænker jeg på brug af bønner og lignende. Inden for objektivitetsproblematikken er det indlysende, at Martinus tekster beskriver ”objektivt målelige” delafsnit i udviklingssystemet.

Enhedsvidenskab

I 1900-t. har så forskellige filosofiske opfattelser som logisk positivisme og dialektisk materialisme forsøgt at skabe rammer for en *enhedsvidenskab*, men uden held. Drømmen om en enhedsvidenskab *omfattende* alt fra astrofysik til dramaturgi er forblevet en drøm. Om end drømmen stadig næres af tiltag inden for systemvidenskab, opfattes den i dag som utroværdig og er i det væsentlige afvist. Idéen om en enhedsvidenskab kan være reduktionistisk (fx afledt af fysikken som ideal), men behøver ikke at være det. Den vil dog typisk omfatte forsøg på at klassificere videnskaberne, ofte i et hierarkisk system som hos Comte. *Mens en egentlig enhedsvidenskab næppe findes, er der mange eksempler på integration mellem videnskaber og discipliner i form af tværvidenskaber.* Disse er normalt inden for samme type videnskab (som geofysik eller biokemi), men i nyere tid er der også opstået ambitiøse tværvidenskaber, hvor naturvidenskab er koblet til samfunds- eller humanvidenskabelige traditioner (fx økologi, *biosemiotik* og *kognitionsforskning*).

biosemiotik, studiet af den levende naturs processer og systemer ud fra et tegnteoretisk (*semiotisk*) perspektiv. Biosemiotik er ikke en del af biologien, men udgør snarere en særlig teoretisk forståelsesramme for biologien. Ifølge biosemiotikken må alle den levende naturs processer forstås i lyset af deres karakter af at være tegnprocesser.

Som vi ser her, har videnskaberne været nødt til at acceptere, at der kan være, og er, flere måder at forske på, med hvert sit karakteristiske sæt værktøj. Det er specielt

interessant med biosemiotikken der arbejder med ideen om styring via tegnsprogsprocesser. Jeg ser det nærmest sådan, at man bruger tegnsprogsprocesser som begreb for at undgå at tale om en guddommelig styring.

Videnskabsforskning

Der findes ingen enkelt, kanoniseret lære om videnskaben, men en række forskellige metavidenskabelige discipliner, der har videnskaben som studieobjekt. Videnskabsforskning (eng. *science studies*, *science of science*) er i det væsentlige en samlebetegnelse for historiske, filosofiske, sociologiske og økonomiske studier af videnskaben og i princippet en integration af sådanne studier.....

Den naturvidenskabelige revolution (omtrent fra Galilei til Newton, ca. 1590-1700) betegnede et radikalt brud i videnskabsopfattelsen, primært for de nye naturvidenskaber, men indirekte også for de spæde human- og samfundsvidenskaber. Revolutionen var ikke blot erkendelsesmæssig, men også social, idet de første videnskabelige institutioner, selskaber og tidsskrifter blev til i perioden.

Først i 1800-t. blev videnskaberne accepterede akademiske discipliner og også professioner, deres udøvere kunne leve af. Det engelske ord for videnskabsmand (*scientist*) blev først konstrueret i 1833 som en nyttig betegnelse for en person, der ikke blot dyrkede videnskab (dvs. var *natural philosopher*), men også ernærede sig af det. Mens det danske ord *videnskab* fandtes på Holbergs tid, og *videnskabelig* omkring 1790, optræder *videnskabsmand* først omkring 1850.

Professionaliseringsprocessen skete uensartet fra videnskab til videnskab og fra land til land. I det væsentlige var naturvidenskaberne etableret omkring

1840, mens humaniora som professionel videnskab først var en realitet omkring 50 år senere, og samfundsvidenskaberne i det væsentlige hører til 1900-t. I denne forstand er videnskab altså en ganske ny institution. Dette samt videnskabens eksponentielle vækst afspejles kvantitativt i, at mere end 80% af alle videnskabsmænd, der nogensinde har levet, stadig er i live i dag (2001)....

I 1900-t. ændrede videnskaberne sig meget betydeligt, men på forskellig vis. Det metodologiske og erkendelsesmæssige grundlag for naturvidenskaberne har groft set været uændret siden 1600-t., mens der har været voldsomme ændringer i human- og samfundsvidenskaberne, hvor det ene paradigme har afløst det andet. For alle vidensområder har den samfundsmæssige forankring ændret sig stærkt, måske stærkest for de stedse mere økonomisk og militært vigtige naturvidenskaber....

Videnskabsteori er en noget bredere betegnelse for videnskabsfilosofi, dvs. studiet af videnskabens metoder, normer og filosofiske forudsætninger samt dens genstandes natur. Videnskabsfilosofien omfatter således ontologiske, epistemologiske og metodologiske aspekter af videnskaben, mens videnskabsteoretikere ofte vil inkludere også sociale og ideologiske aspekter og dermed knytte an til videnskabssociologien....

...Ifølge den traditionelle opfattelse af videnskab, delt af både Popper og de fleste positivister, vokser videnskaben kumulativt, dvs. via ophobning af nye erkendelser på allerede indvundne erkendelser. Uanset om dette billede er rimeligt for naturvidenskaberne eller ej, så synes *kumulering af viden kun i ringe grad at karakterisere den udvikling af viden, der foregår inden for humaniora*. Også her bygger man på eksisterende viden, men den har ikke samme stabile, kumulative og indiskutable karakter, som den normalt har i naturvidenskaberne....

Efter traditionelle forestillinger er videnskaben etisk set neutral, idet man ikke ud fra videnskabelige argumenter alene kan afgøre etiske og værdimæssige spørgsmål. Da videnskaben beskæftiger sig med, hvordan ting er, ikke med, hvordan de bør være, har den ikke normativ karakter. *Normer er udtryk for menneskelige værdier og som sådan fremmede for objektiv videnskab. Dette synspunkt er dog ikke anerkendt i dele af human- og samfundsvidenskaberne, hvor en skelnen mellem det deskriptive og normative*

kan forekomme kunstig eller umulig. Denne skelnen er desuden ret ny, idet den i det væsentlige stammer fra det naturvidenskabeligt dominerede videnskabsideal fra 1600-t. I moderne videnskab er det klart, at mange etiske problemer er intimt forbundne med videnskaben, herunder de natur- og sundhedsvidenskabelige områder. Det er stadig et spørgsmål, hvor dybt denne sammenhæng går, men i det mindste har den bred gyldighed inden for de videnskaber, der beskæftiger sig med mennesker, fra medicin over psykologi til antropologi og litteraturvidenskab. Emnet er af speciel vigtighed inden for de medicinske videnskaber.

Hele spørgsmålet om videnskabsetik har to aspekter, et sociologisk og et mere principielt. Som menneskelig aktivitet er videnskaben baseret på visse normer af en

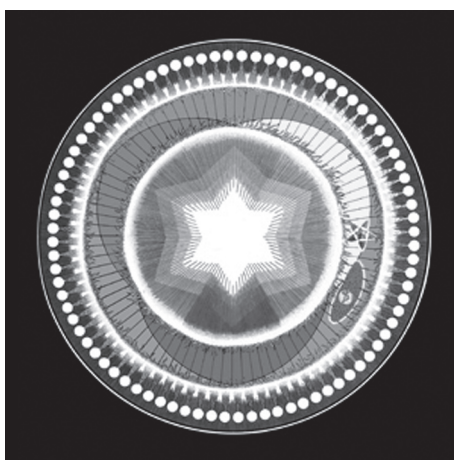
etisk karakter, der bl.a. omfatter krav om fordomsfri vurdering af videnskabelige påstande samt standarder for publicering og samarbejde mellem forskere. Disse normer fungerer som etiske retningslinjer i forskersamfundene. Det klassiske fysikinspirerede videnskabsideal kan indirekte have etiske konsekvenser, netop i kraft af dets skarpe skelnen mellem viden og værdier. Det kan bruges til at reducere værdimæssige spørgsmål til spørgsmål, der kan analyseres rent videnskabeligt, og derved ophæve eller benægte deres subjektive og

etiske karakter. Man har således søgt at definere menneskelige værdier ud fra objektive videnskabelige kriterier, fx ved at basere moralbegreber på biologiske mekanismer. Sådanne forsøg er kontroversielle og har ført til megen kritik, også fra videnskabelig side.

Ved begyndelsen af 2000-t. er videnskaben stærkere og mere udviklet end nogensinde. Men den er også fragmenteret i en sådan grad, at et fælles begreb om videnskab kan synes utopisk. *De forskellige former for videnskab går deres egne veje, og der er ingen tegn på konvergens*. Samtidig med at videnskaben bliver stedse mere nyttig og når stedse dybere erkendelser, bliver dens autoritet anfægtet fra mange sider. Videnskaben er skabt af den vestlige kultur og har selv omformet denne kultur, men den må til stadighed forsvare sin berettigelse.

Jeg har taget det sidste afsnit om videnskabsforskning med, fordi det giver et godt billede af udviklingen af videnskaberne som begreb og som institution. Vi ser at den moderne videnskabsopfattelse er langt mere bredspektret end tidligere.

Som vi kan se er der sket en rivende udvikling inden

for videnskaben. Den traditionelle grundvidenskabelige forskning er ikke mere enerådende til at definere normerne på forskningsområdet. Det er ikke mere kun det der håndgribeligt kan måles og vejes der tæller. Der er nu også kommet andre former for måleresultater ind i varmen.

Det betyder, at der er fin plads for den åndsvidenskabelige hypotese som Martinus står for, og som af den grund med føje kan håndteres som en videnskab. Denne konstatering er meget vigtig, idet det åbner muligheden for at betegne Martinus litterære værk som ”åndsvidenskab”. Det betyder også, at der er en god mulighed for en forening mellem andre videnskabsgrene og åndsvidenskaben. En foreningsproces som Martinus forudsagde, ville opstå på et tidspunkt i fremtiden.

Det betyder, at de retningslinier for livet i universet, såvel det fysiske som det ikke fysiske som Martinus har beskrevet i sit forfatterskab er relevant som forskningsobjekt, også videnskabeligt set.

Henset til at astrofysikken og andre videnskaber der beskæftiger sig med rummeligheden har annekteret betegnelsen kosmologi, og derved ændret indholdet af dette ord derhen, at kosmologi alene betegner udforskningen af den fysiske del af universet, er det vigtigt, at man ikke fortsat bruger dette ord om Martinus forfatterskab.

Jeg mener, at jeg i det foranstående har ført bevis for, at det nu er naturligt at man bruger betegnelsen *åndsvidenskab* om Martinus forfatterskab, og dem der seriøst beskæftiger sig med dette som *åndsforskere* eller *åndsvidenskabsforskere*. Specielt fordi udtrykket kosmologi er blevet meget misvisende, nu hvor naturvidenskaben har annekteret ordet helt og holdent, og dets valør er blevet ændret.

Ved at kalde Martinus litterære værk for åndsvidenskab lever man samtidig op til Martinus ønske om, at det netop var den betegnelse som skulle bruges, hvilket han allerede i 1951 udtalte så klart som gengivet i begyndelsen af teksten.

Den største hindring i opnåelsen af den højeste viden.

En af de uligevægtstilstande, som hovedsageligt kan følge individet længst frem i dets vandring mod lyset, for tilsidst at blive en total hindring for oplevelsen af den højeste viden, er begæret efter at brillere. Så længe et individs højeste ønske er at kunne brillere over andre, gennemsyrrer dette ønske dets forskning, ja endog meget ofte uden at individet er sig det rigtigt bevidst. Denne forskning bliver derfor i virkeligheden mere et „kapløb”, en udstrakt kamp eller energiudfoldelse for at komme først til en viden, som ens næste helst kun skulle have adgang til gennem en selv, end den bliver et udtryk for en virkelig trang til at uddanne sig i den store kærlighed eller i dette at „elske sin næste som sig selv”.

Et sådant individs forskning bliver således ikke en stimulering af dets egen given afkald til fordel for næsten, men derimod en „hamstring”, en erobring af åndeligt gods, en manifestation af begæret efter guld, efter at blive en „rig mand”, overført til et åndeligt plan. Sådanne væsener ville altså have chance for at kunne blive dette plans „kapitalister”, hvis ikke netop begæret efter at brillere var den største hindring for tilegnelse af den højeste åndelige rigdom. Adgangen til at „se Gud” kan ikke „hamstres”, kan ikke uddeles som „præmie” for et „kapløb”, der er stimuleret eller båret af frygten for, at næsten skulle komme først. „Guds rige” er ikke et konkurrenceobjekt.

Dette betyder naturligvis ikke, at disse individer ikke kan tilegne sig eller „hamstre” megen viden, tværtimod. Men da al virkelig åndelig viden umuligt kan blive selvoplevet, så længe den er udtryk for „hamstring”, skal tilfredsstille forfængelighed, skal tilstræbe magt, bliver disse nævnte individers åndelige viden kun teoretisk, der hvor den ikke er stagneret i dogmer. Det „hamstrede gods” er kun tomme etiketter for produkter, de endnu aldrig selv har oplevet. Deres „megen viden” eller formentlige „høje åndelige standard” er kun ydre glimmer, er kun en række „gode ord”. Men da disse som bekendt imponerer eller „fryder dårer”, kan de her nævnte individer virkeligt opnå at få tilhængere og beundrere, blive ledere af små „religiøse sammenslutninger” eller „cirkler” og således få en vis tilfredsstillelse af deres forfængelighed.”

(Kapitel 13 i småbog ”Om mine kosmiske analyser”)

Hvordan løser vi klimakrisen?

v/Gunder Frederiksen

Det er der vist mange, der gerne vil vide. Men sikkert kun få, der har et klart og troværdigt svar. Fra USA har verden ikke desto mindre fået et bud på, hvordan klimakrisen kan løses, der kan karakteriseres som et tungtvejende bud fra en person, som ved, hvad han taler om. Det drejer sig om Nobelprismodtageren Al Gore, som har mange års forskning omkring miljøproblemer bag sig. Al Gore var vicepræsident under Bill Clinton og kandidat til præsidentposten ved valget i år 2000, hvor han led et historisk lavt nederlag til George W. Bush. Og det har der sikkert været en mening med. Al Gore skulle ikke være præsident, han skulle arbejde med miljøproblemer. I årtier har han da også arbejdet ihærdigt og målbevidst som forkæmper for miljøet og klimaet. En del af vores læsere vil sikkert også huske hans tidligere præstation ”**En ubekvem sandhed**”, som han blev belønnet for med Nobelprisen.

Al Gore er ikke kommet gratis til fredsprisen. Miljøproblemer har fra ungdommen været hans hjertesag. Han har foretaget utallige rejser i ind- og udland for med film og foredrag at vække folks opmærksomhed omkring den truende miljøkrise. Al Gore er optimist. ”Det eneste, vi mangler er viljen til at handle i fællesskab”, siger han. Han fremhæver desuden, at vi har alle de redskaber, vi skal bruge for at løse den miljøkrise, som vi står os ved at betragte som en udfordring, som vi rent faktisk har påført os selv.

Hvad med fremtiden?

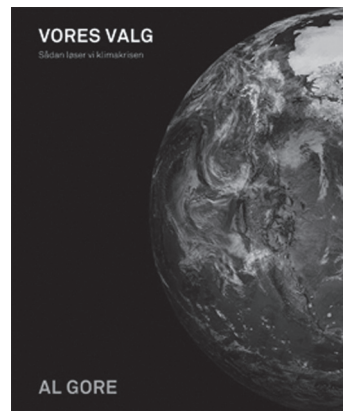
Men hvad vil Al Gore så svare, hvis vi spørger ham om jordklodens – og altså vor – fremtid? Hans svar er klart (eller uklart om man vil). Det er **VORES VALG!** Det er samtidig titlen på hans nylig udsendte bog, som desuden bærer undertitlen: **Sådan løser vi klimakrisen**. Bogen skal altså forstås som en anvisning på, hvorledes vi kan befri os fra de mange dommedagsprofetier, der er stillet os i udsigt. På den første side hedder det da også med et bibelcitater fra 5. mosebog 30:19: ”Jeg har stillet dig over for livet og døden, velsignelsen og forbandelsen. Så vælg da livet, for at du og dine efterkommere må leve”. – Altså: Det er vores valg. – Selvfølgelig vil vi vælge livet, men kan vi??? – Al Gore svarer side 15: ”Vi kan løse klimakrisen. Det bliver uden tvivl hårdt, men hvis vi vælger at løse den, nærer jeg ingen som helst tvivl om, at det vil lykkes”. Al Gore er optimist. Han peger på nødvendigheden

af samstemmende global handling. Han betragter sin store velskrevne og vel illustrerede bog som en køreplan for løsninger, der kræver fælles indsats. Og han peger på en positiv ungdom, der er fast besluttet om at sætte en stopper for den globale opvarmning. Selv om der er en del uenighed om, hvorvidt

og hvornår olieproduktionen topper, så skulle der være bevis for, at verden nærmer sig eller måske allerede befinder sig på kulminationen af den globale olieproduktion.

Her peger Al Gore på solenergien og henviser bl.a. til Spanien, hvor der er store solcelleparker, der producerer mange megawatt elektricitet, samt solcelleanlæg i Vatikanet, der sørger for varme, afkøling og lys. Bogen giver også anvisninger på, hvorledes man ved bygning af villaer og andre former for huse kan indrette solceller på tagene, så fremtidige huse i så stor udstrækning som muligt kan få deres egen energi fra solen. Som bekendt er der flere andre former for vedvarende energi f. eks. vindmøller. Men bogen oplyser desuden, at ”**Mængden af den potentielt tilgængelige geotermiske energi er praktisk taget ubegrænset**”. Det lyder jo fantastisk.

Men hvad er geotermisk energi? Om det skriver Al Gore: ”Geotermisk energi er den potentielt største – og indtil videre den mest misforståede energikilde. Både USA og resten af verden råder over den. Den kommer fra klodens eget dyb. Den amerikanske energiminister Steven Chu har således givet udtryk for, at mængden af geotermisk energi praktisk taget er ubegrænset. Og ifølge en rapport fra FNs World Energy Assesment er de geotermiske ressourcer kolossale. De beskrives som godt 280.000 gange større end det årlige forbrug af primær energi i hele verden. To andre eksperter Bruce Green og Gerald Nix vurderer, at ”landets geotermiske ressourcer nede i en dybde af tre kilometer svarer til energiforbruget i 30.000 år i USA med det nuværende niveau. Og Massachusetts Institute of Technology har vurderet at den teknisk tilgængelige mængde af amerikanske geotermiske ressourcer er omkring 2000 gange større end det årlige forbrug af primær energi i hele USA.

Dertil kommer, at geotermisk energi har flere fordele i forhold til andre energiformer. I modsætning til kul, olie og gas giver geotermisk energi i praksis ingen CO₂-udledninger og i lighed med solenergi er geotermisk energi tilgængelig næsten overalt på kloden. Den findes både i undergrunden under udviklingslandene såvel som under de velstående lande. Men i modsætning til sol- og vindenergi er den stabil. Det hedder videre, at når først et geotermisk anlæg er på plads, producerer det energi døgnet rundt. Bogen bringer en illustration, der viser, at den geotermiske energi findes i jorden i et bånd, der forløber overalt på kloden. Det gælder altså bare om at finde hvor. Den er lettest at finde, hvor de tektoniske plader støder sammen, og hvor der er aktive vulkaner. Det største geotermiske kraftværk i verden ligger ved gejserne i det nordlige Californien. Men der er jo også gejserne andre steder – bl. a. i Island, hvor praktisk taget hver eneste bygning opvarmes af varmt vand fra den tektonisk aktive undergrund.

I tilknytning hertil beskriver bogen et system, der er forkortet til EGS (altså forstærket GEOTHERMAL SYSTEMS). Det fungerer således: ”Man borer mange kilometer ned i jorden for at finde varme, ofte tørre klipper. Vand med overtryk pumpes ned i brønden, hvor det ”forøger” feltet ved at slå sprækker i klippen, gennem hvilke vandet kan flyde. Det vand, der nu er opvarmet pumpes tilbage til overfladen, hvor det konverteres til damp for at drive en turbine, der producerer elektricitet. EGS-produceret elektricitet og varme vil kunne erstatte den eksisterende kul-, olie- og gasbaserede energi og dermed eliminere dens omfattende udledninger af CO₂. Det hedder desuden, at ”den geotermiske energi i klipper med lavere temperatur (mellem 100 og 130 grader) kan udnyttes direkte til opvarmning af bygninger uden de energitab, der opstår i forbindelse med omformning af varme til elektricitet.

Den dag i dag er parlamentsbygningen og flere andre bygninger opvarmet med geotermisk varmt vand. I Klamath Falls, Oregon, har man i mere end 100 år brugt varme fra geotermiske kilder direkte til rumopvarmning. Også EU er med på at udforske og udvikle EGS. EU har således iværksat et projekt i Soultz-sous Forêts i Frankrig tæt ved grænsen til Tyskland. Andre projekter er på vej i Tyskland, Schweiz, Storbritanien, Tjiekiet og flere andre lande. I Australien er syv offentligt ejede virksomheder i fuld gang med at udforske og udvikle mulighederne for EGS. I København er et sådant anlæg allerede nu i fuld gang.

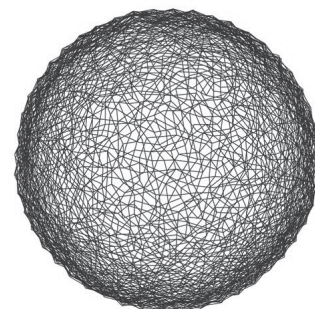
I USA har man også det biobrændsel, der går under navnet elefantgræs, som minder om siv, men er blot kraftigere. Det betragtes som et lovende biobrændsel, der vokser hurtigt og er meget lidt krævende. Det kan også dyrkes under vore himmelstrøg.

Og hvordan gik det så?

I begyndelsen af december 2009 var København i miljømæssig henseende midtpunkt for hele verden. Så godt som alle verdens lande var repræsenteret ved eksperter og interesserede mennesker i et helhjertet forsøg på at redde verden fra en truende miljøkrise. Den omfattende indsats skal ses som en fortsættelse af Kyoto protokol-len, der blev vedtaget i december 1997 som et vigtigt instrument i kampen mod truende klimaændringer. Den indeholder FNs rammenkonvention om klimaændringer. 37 industrialiserede lande samt EU forpligtede sig til at reducere deres udledning af drivhusgasser med gennemsnitlig fem procent. Selv om det ikke lyder af så meget, så skal det ses i lyset af, at det er det første forsøg på i fællesskab i FNs regi at yde en international indsats omkring et alvorligt område.

Når 119 statsledere mødtes i København var det, fordi Kyotoprotokollen udløber i 2012, og det er derfor vigtigt, at landene kan blive enige om en aftale, der kan gælde fra dette tidspunkt og fremover. Ambitionerne, der gik under navnet COP15 drejede sig om det største klimatopmøde nogensinde uden for New York. De lande, der har valgt at sende deres ledere, står for 89 % af verdens bruttonationalprodukt (BNP). De repræsenterer 82 % af verdens befolkning og hvad der her er af særlig betydning: de udleder 86 % af drivhusgasserne på globalt plan – heraf de 15 lande, der udleder mest.

Dagbladet Information 21.12.09 kalder resultatet en tragedie, som ligger på to planer: For det første svigtes menneskenes ihærdige indsats for en ambitiøs global og bindende aftale. Ganske vist anerkender erklæringen ”den videnskabelige vurdering, at ”stigningen i den globale temperatur bør være under to grader, men den angiver ikke, hvornår udledningernes vækst skal toppe – FNs klimapanel har sagt ”inden 2015”. Men den definerer ingen mål for CO₂ reduktion, hverken på kort eller lang sigt, og hverken for i- eller ulande.

COP15
COPENHAGEN
UN CLIMATE CHANGE CONFERENCE 2009

Astrolog forudså krisen allerede i 1998

En norsk astrolog leverede for ti år siden en forbløffende præcis spådom om den økonomiske situation i 2008. I 1998 blev den norske astrolog Per Henrik Gullfoss bedt om at se ti år frem i tiden af Norges førende erhvervsavis Dagens Næringsliv. Han skulle give et bud på, hvordan han troede, at erhvervslivet og økonomien ville se ud i 2008. Og spådommen kan sagtens tåle dagens lys her ti år efter. De har nemlig vist sig at være forbløffende præcise, skriver Dagens Næringsliv.

Meget vil falde bort

- 2008 bliver året, hvor vi får gennemgribende forandringer. En ny restrukturering af erhvervslivet begynder. Meget vil falde bort. Sikre og faste værdier bliver vigtige frem for at handle med papir-penge. 2008 bliver året, hvor det som ikke har reel dækning forsvinder. De som har været optaget af lette løsninger vil få problemer. Her er det ikke nok at pynte på tingene. Forandringerne vil helt sikkert blive grundige og vare til langt over år 2020, sagde Per Henrik Gullfoss i 1998.

- Antyder du et krak i 2008?, spurgte journalisten ham tilbage i 1998.

- Det vil ske store ændringer, blandt andet med strukturerne på det økonomiske plan, svarede astrologen Per Henrik Gullfoss.

Imponeret over egne spådomme

I dag siger han, at han egentlig er lidt imponeret over sine ti år gamle spådomme. - Normalt kommer jeg ikke med spådomme. Det jeg gør, er at vejlede ved hjælp af et horoskop. Men det er meget lettere at spå om et land end en person. Det er meget mere præcist, siger astrologen til Dagens Næringsliv.

At hans spådomme om norsk økonomi skulle komme til at passe på hele verdens tilstand er så en anden sag.

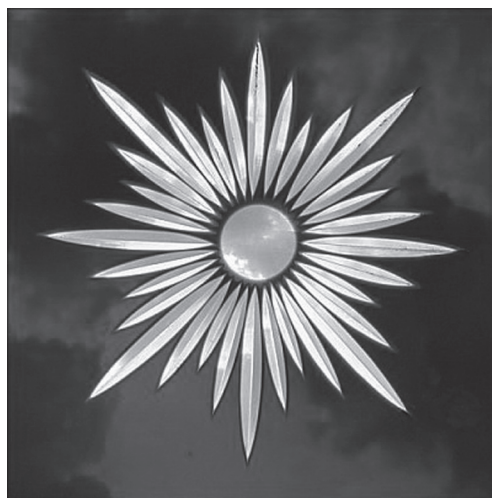
Men astrologen holder sig ikke tilbage med at komme med nye spådomme om fremtiden for den globale økonomi. Nu spår Per Henrik Gullfoss følgende:

2011 og 2012 bliver de værste år

Vi går krævende tider i møde. Finanskrisen har hidtil bare været en forsmag på det, som kommer. 2009-2010 vil blive hvileår, hvor man prøver på at reparere de gamle strukturer med gammel medicin. Men når det ikke længere virker, så eskalerer krisen, siger Per Henrik Gullfoss.

Han ser i stjernerne, at årene 2011-2012 vil blive specielt hårde med store ændringer i magtstrukturer og fare for megen aggression og indre og ydre konflikter og krige på grund af knappe ressourcer. Eksempelvis vil mangel på mad i dele af verden blive et stort problem, ifølge astrologen.

Det er påfaldende præcise spådomme fra Per Henrik Gullfoss, og det er skræmmende få antal økonomer, der kunne forudsige krisen.

Nuet

Med hensyn til væsenets fængsling i "tiden", da har det kun en meget lille plet at bevæge sig på. Denne lille plet hedder "nuet". "Nuet" er kun en gnist, et lynglimt af det vældige bål, det selv udgør i form af evigheden. I sandhed, her kulminerer gudesønnen i dødens oplevelse. Evigheden er i ham en kolos uden liv. Hans liv er tusind og atter tusind, ja er et helt ubegrænset antal årmillioner, men hans dagsbevidste vågne kendskab til dette hans enorme livsterræn tæller kun timer og dage.

(LB V stk 1610)

Om Bøger

Livet – dit spejl

Af Sören Grind
Världsbildforlaget 2009
390 sider, 290 kr
En psykolog om Martinus
Åndsvidenskab
- en bog, der giver ”hjælp
til selvhjælp”.

Anm. Hans Wittendorff

I forordet til sin bog skriver Sören Grind: *”En stor del af nutidens psykologi er baseret på forestillingen om, at vi kun lever én gang. Bevidstheden betragtes som et biprodukt af evolutionen. Vor personlighed ses som et resultat af arv fra vore forældre og det miljø vi vokser op i. Tanker og følelser reduceres i dette paradigme til et resultat af molekyllære processer i hjernen og det hormonelle system.*

I en kosmisk livsanskuelse er det derimod bevidstheden, der er den skabende kraft bag evolutionen. Der har vi alle et evigt jeg med en dertil knyttet overbevidsthed, som er den usynlige organiserende kraft bag hvert enkelt individs organisme og udvikling.”

Dermed er temaet lagt for denne glimrende bog, hvor psykologen Sören Grind nænsomt fører sin læser frem gennem en psykologi, som er baseret på et kosmisk verdensbillede.

De mange danskere, der kender Sören Grind fra talrige kurser og foredrag i Martinus Centret i Klint, kan glæde sig til over, at denne bog nu er oversat til dansk. Som praktiserende psykolog har forfatteren et vældig stort erfaringsmateriale, og når det kombineres med et dybt kendskab til Martinus’ analyser og – ikke mindst – Sören Grinds kærlighed til sine medmennesker, så bliver resultatet en bog, som virkelig vil hjælpe læserne gennem den vanskelige – men også spændende – udviklingsperiode, vi alle må gennemleve.

Sören Grind er ikke bange for at ”udlevere” sig selv og de vanskeligheder, han selv har været igennem. Og midt i alvoren glemmer han ikke humoren, - som når han fortæller, hvordan han i sin ungdom absolut ville vise pigerne,

at han bestemt hørte til de ”bløde” mænd, og derfor fik langt ”pige hår” og sad og strikkede.

Bogen er på alle måder sagligt velfunderet og indeholder utallige guldgruber. Her er et af dem: *”For at vores sjæls pletter kan blive synlige for os, er vores negative adfærd og holdninger nødt til at blive reflekteret i karmaens spejl ved hjælp af medvæsener.”* Hvis man læser dette citat ganske langsomt og eftertænksomt, går det op for én: Ja, vi har brug for hinanden og for alle vore medvæsener. Det betyder dybest set, at hvert enkelt menneskes liv får mening og sammenhæng med omverdenen.

Bogens bredde og faglighed fremgår af de enkelte deles overskrifter: ”Livet er en personlig undervisning” – ”Personlighedens udvikling” – ”Den menneskelige bevidsthed vokser frem” – og endelig slutter den med en præsentation af Martinus Kosmologi. I Sverige har bogen vakt stor interesse, og det samme vil uden tvivl ske her i Danmark. For blandingen af Sörens faglighed som psykolog og hans nænsomme indføring i de livslove, der styrer det enkelte menneskes skæbne – livets spejl – vil interessere og hjælpe alle, der søger en mening med livet.

”Livet – dit spejl” er på ca. 375 sider og udkommer på dansk ca. 30. april. Den koster kr. 290 (+ eventuel porto) og kan købes i Bogbiksen, Klintvej 104, Klint, 4500 Nykøbing S, eller hos Scientia Intuitiva Torpevej 5, 5900 Rudkøbing, tlf. 24 26 24 78

En rejse gennem Mayas Slør

Af Per Bruus-Jensen
64 sider - 72 kr

Nordisk Impuls 2010

Anm. Bent Christensen

Per Bruus-Jensen er velkendt af Impuls’ faste læsere som en kompetent og flittig forfatter af sekundærlitteratur om Martinus’ kosmologi. Nu har han skrevet en ny lille bog, der handler om Mayas slør, som er et begreb, der stammer fra Østens religioner, hvor det betegner tilværelsens

blændværk eller illusion. Et slør, der skjuler livets inderste hemmelighed. Mayas slør er derfor ofte blevet opfattet som et negativt begreb. Men begrebet er imidlertid også blevet udlagt positivt (f.eks. af Ramakrishna) som Guds skabende kraft. Og det er i dette lys, man skal se PBJ's bog. At tilværelsen beror på et stort illusionsnummer i den forstand, at den er noget ganske andet, end det umiddelbart ser ud til, udtrykker Martinus i øvrigt meget klart i Livets Bog II stk. 549.

PBJ inddeler Mayas slør i fire underafdelinger.

Det første og groveste af de fire slør er den fysiske verden, og i den forbindelse kommer bogen naturligt nok ind på materiens opbygning. Moderne fysik har vist, at det vi kalder stof eller materie næsten udelukkende består af tomrum. Den naivrealistiske oplevelse man har af den fysiske verden, er som bekendt ganske livagtig, men ikke desto mindre en illusion.

Det næste slør er det, Martinus kalder den åndelige verden, men som PBJ foretrækker at kalde den parafysiske verden. Denne verden eksisterer parallelt med den fysiske verden, men til forskel herfra er de parafysiske energier underkastet de levende væseners viljeføring og kan antage en hvilken som helst form, væsenet kan forestille sig. Den parafysiske verden kan ikke opfattes af de fysiske sanser eller detekteres ved hjælp af fysiske måleinstrumenter og fremstår derfor for os fysiske væsener som et tomrum. Og dog! Den nyere fysik har afsløret, at det man tidligere troede blot var tomrum, er ret så kompliceret og indeholder energi på en eller anden mystisk måde. F.eks. kan der ud af det tilsyneladende rene ingenting spontant skabes partikler, som derefter forsvinder igen i løbet af en brøkdel af et splitsekund. PBJ ser dette som en mulig forbindelse mellem de to indtil nu omtalte slør. En indikation af, at der bag den fysiske verden befinder sig en parafysisk verden, hvis energier kan materialisere sig.

Det tredje slør er så subtile, at det kun kan udforskes af en bevidsthed med viljeført intuition af høj standard – alias kosmisk bevidsthed. Vi er nu i det område, Martinus kalder X2. Herfra virker de kosmiske skaberprincipper og de seks grundenergier (instinkt-, tyngde-, følelses-, intelligens-, intuitions- og hukommelsesenergien) på de to første slør.

Med det sidste og mest subtile slør bevæger vi os yderligere et trin op i hierarkiet. Vi er nu kommet til evighedsplanet, som omfatter urbegæret (det fundamentale begær efter livets oplevelse) samt moderenergien, hvoraf de seks grundenergier udspringer.

Til sidst finder vi selve ophavet til Mayas slør. Dette sidste princip (X1) er hverken energi, kræfter eller stof. Man kan kalde det skaberen eller opleveren, idet det bruger slørerne

som middel til at skabe livsoplevelsen. Det gælder for både Guddommen og de enkelte levende væsener.

Det levende væsen er dog ikke kun skaberen alene, men en helhed, der består både af skaberen og slørerne.

Bogen kan godt læses med udbytte, selvom man ikke har kendskab til Martinus' arbejde. Men for dem, der i forvejen kender hans analyser, er det jo altid interessant at se dem fra en ny vinkel.

Det kan måske endda lægge en brik til forståelsen.

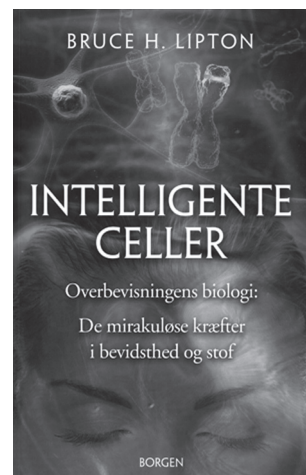
Intelligente Celler

Overbevisningens biologi:
De mirakuløse kræfter i
bevidsthed og stof

Bruce H Lipton

Borgens Forlag 2009
246 sider, 250 kr.

Anm. Kurt Christiansen

Bruce H. Lipton er født i 1944. Fik sin Ph.d. grad i 1971 med afhandlingen: *Myogenesis in Cell Culture: An ultrastructural study*.

Han har fungeret som forsker og underviser på forskellige universiteter, fortrinsvis i USA. Har skrevet en række videnskabelige artikler og er medforfatter på en række bøger.

Han fik på et tidspunkt i sin karriere et lille kosmisk glimt som ændrede hans syn på livet. Han kalder det en "aha"-oplevelse. Dette har bevirket, at han har lagt sit liv helt om, og har skrevet denne bog.

I de første kapitler gør Lipton rede for hvordan videnskaben ser på nedarvning, hvor generne er i centrum. Han konstaterer, at den nye videnskabsgren "Epigenetikken" vender op og ned på den traditionelle opfattelse af legemsudvikling og evolution. Epigenetikken er en videnskabsgren der synes at vise, at der er nogle endnu ikke forståede mekanismer, der styrer cellens brug af sine gener. Disse mekanismer er derfor stærkt medbestemmende for cellernes udvikling fra stamceller til specielle legemscelletyper (Menneskekroppen består af 200 forskellige celletyper).

Han peger på, at mekanismerne for celledifferentiering, som omtalt i epigenetikken, er styremekanismer som grundlæggende kommer til cellen udefra, og at cellemembranen med dens receptorer er det system i cellen der modtager informationerne om, hvordan cellen skal håndtere sine gener. Han kalder cellemembranen for cellens hjerne (det er nok lidt for forenklet).

I sine forklaringer omkring cellens virkningsmekanisme inddrager han evolutionen som begreb, idet han begynder med at se på encellede organismer som model.

Lipton siger om evolutionen, at den basalt, i det mindste i de tidlige faser, er sket fordi de encellede væsener havde behov for at slå sig sammen til legemer, for derved bedre at kunne udvikle sig videre, da samarbejde var fordelagtigt i konkurrencen for overlevelse (det lyder ganske plausibelt). Da celleklumperne blev for store, skete der en differentiation, så cellegrupper fik hver sine opgaver. Nogle celler blev specielt udviklet til hjerneceller for at centralisere den udefra kommende styring for hele celsystemet.

Lipton inddrager kvantefysikken i sine overvejelser omkring de førømtalte styremekanismer. Han gør dog ikke specielt rede for hvordan denne kvantefysik influere på udviklingen. Jeg tror, at han mest fokuserer på det faktum, at kvantefysikken påpeger, at der ikke er nogen helt forståelig forskel på stof og energi (energibølger). Det er energibølger, som Lipton mener, er dem der sendes til de enkelte cellers menbran i encellede væsener, og til hjernecellerne i højere udviklede organismer, og som virker styrende i forbindelse med cellernes differentiering.

Med dette in mente, kritiserer han samfundet for at ligge under for medicinalindustriens gammeldags måde at opfatte sygdomme på. Lipton mener, og sikkert med rette, at man langt hen ad vejen kan kurere en række sygdomme med tankens magt, og her er ingen bivirkninger. Han påpeger, at netop placeboeffekten er et eksempel på dette. Jeg er helt enig med ham i dette synspunkt.

Netop dette postulat er et af de vigtige i bogen, og bør forstås og efterprøves af mennesker som har vilje og evne til at afprøve det. Han giver nogle gode eksempler på hvad der kræves af personen, for at vedkommende kan kommunikere med sine celler, og dermed påvirke deres "levevis".

Lipton går derefter over til at se på fosterets udvikling, fra den første sammensmeltning af æg- og sædcelle til dets fødsel og efterfølgende udvikling til "skelsår og alder". Han påpeger, at fosterets udvikling er meget afhængig af, især moderens psykiske og fysiske tilstand, helt fra undfangelsen. Heri er jeg enig med ham et langt stykke af vejen. Det er velkendt, at mange skavanker kan tilskrives forhold i forbindelse med svangerskab m.m..

Lipton påpeger også betydningen af den prægning (kærlighed m.m.) som barnet får som lille og i barneårene. Det er noget ret elementært, men Lipton strækker sig så langt, at han egentlig mener, at sådanne ydre påvirkninger kan ændre arveanlæggene hos det nye væsen. Hvis det skulle være tilfældet, kan det efter min opfattelse kun ske ved, at den epigenetiske påvirkning af celleudviklingen har indflydelse på nogle ændringer af genstrukturen som

genmutationer. Det vil videnskaben nægte er tilfældet, og jeg er indtil videre enig med videnskaben. Her mener jeg Lipton går for langt, selv om jeg følger ham langt hen ad vejen, også der hvor den traditionelle videnskab for længst er stået af. Men hverken videnskaben eller nogen andre, heller ikke jeg, ved endnu hvad epigenetikken som forskningsgren kan påvise desangående.

Først i "Efterskrift" går Lipton ind og forklarer noget om, hvorfor han har skiftet fra at være en traditionel videnskabsmand (forsker), til en forsker der inkorporerer Gud i sit paradigme og føler sig sikker på, at denne kombination er sandheden. Det er hans redegørelse for dette, der får mig til at mene at han har fået et lille kosmisk glimt.

Jeg mener, at Liptons bog er særdeles læseværdig. Den giver en mulighed for (i hvert fald på et overfladisk niveau), at ikke specialister kan forstå nogle af de mekanismer, der er ansvarlige for vores væren og udvikling. Og som konsekvens heraf, kan få en forståelse af, at man et stykke hen ad vejen har en mulighed for at helbrede sig selv. Endvidere, at man gennem påvirkning af afkommet, allerede under svangerskabet, kan bidrage til det nye væsens positive udvikling.

Lipton har virkelig forsøgt at bringe den komplicerede molekylærgenetik ned i græshøjde. Ikke desto mindre har han en god litteraturliste som man kan dykke ned i hvis man vil vide mere om emnerne.

Da jeg så, at Lipton inddrog epigenetikken i sin forståelse, blev jeg meget glad, for jeg har for ca. 1 år siden læst en store videnskabelige håndbog om emnet (Epigenetics, forlag: Cold Spring Harbor Laboratory Press, 2007, 502 sider). Da jeg læste den opfattede jeg, at det er her vi skal finde grænsefladen (berøringsfladen) mellem åndsvidenskab og naturvidenskab på disse felter. Bogen "Epigenetics" er meget anbefalelsesværdig for dem der har en vis baggrundsviden på dette felt.

Jeg blev så glad da jeg så, at Lipton også havde opfattet dette, og det er derfor med glæde, at jeg anmelder, og absolut kan anbefale hans bog for enhver der er interesseret i disse problemstillinger.

Da jeg læste Liptons bog oplevede jeg, at Lipton, langt hen ad vejen ser på det fysiske og det ikke fysiske, på samme måde som man ser på det, når man har forstået åndsvidenskaben. Jeg er sikker på, at Lipton ikke har nogen kendskab til åndsvidenskaben, som den er beskrevet af Martinus. Det er imidlertid et godt eksempel på, at man kan nå frem mod målet, også uden at have studeret Martinus åndsvidenskab.

Hvis Lipton havde kendt til åndsvidenskaben kunne han imidlertid have inkorporeret begrebet talentkerner i sin udlægning af evolutionen, men det har han til gode.

Lipton ville også have haft en bedre forklaring på, hvorfor der er problemer med organtransplantation. Hvorfor

organer let bliver afstødt af kroppen. Han forklarer det imidlertid næsten som åndsvidenskaben ville have gjort det, men han mangler den dybere forståelse. Han siger imidlertid, at det er signalerne der ikke er helt kompatible, og deri har han ret. Det han ikke er klar over er imidlertid, at kompatibiliteten af disse signaler er bestemt af, hvorvidt cellevæsenene i organet er helt på samme åndelige udviklingsniveau som cellevæsenene og personen der modtager organet.

Lipton nævner også et eksempel på, at en person der fik implanteret et hjerte, kom til at lide af trang til øl, kyllingekroetter og motorcykler, hvilket var en helt ny tilstand for vedkommende. Man fandt ud af, at den der havde doneret hjertet, havde hang til nævnte. Hvis Lipton havde kendt åndsvidenskaben ville han vide, at det var den diskarnerede sjæl der manifesterede sine fysiske behov, via modtageren af sit hjerte.

Antikrist

Af Aksel Haaning

175 sider, 200 kr.
Forlaget Vandkunsten 2009

Anm. Ruth Olsen

Bogen her tager fat i det evigt uafklarede problem indenfor den "kristne kultur", nemlig dette: Hvis Gud er god, retfærdig og almægtig, hvorfra kommer så "det onde" i verden? Faktisk er det først blevet afklaret med den nye åndsvidenskab, men den kender denne bogs forfatter ikke. Her får vi en "oplysningsrejse" gennem kristendommens historiske tid.

Det vi kalder "oplysningstiden" var en række intelligente menneskers opgør med kirkens enevælde og dens fastlåste dogmer, der var blevet en hæmsko for fornyelse og for udviklingen mod en mere retfærdig samfundsorden. Kirkens monopol på at tolke verden og Jesu lære var blevet utålelig, efterhånden som menneskene i stadig højere grad kunne tænke selv.

Bogen beskriver de forskellige udbrydergrupper, der opstod gennem tiden, men som kirken slog hårdt ned på. På Balkan opstod f.eks. omkring år 1100 en kristen bevægelse kaldet "Bogomilerne", der mente at pavekirken var "djævelens værk" med al dens grådighed, korruption og magtbegær. De mente man skulle gå i Jesu og disciple-

nes fodspor og leve spartansk og ydmygt. De døbte med "ånd" i stedet for med vand, og kvinder var med på lige fod med mænd.

Fra 1360 gik Paven på kætterjagt mod bogomilerne og i 1400-tallet måtte de flygte i tusindvis for at redde livet. Senere slutter mange af dem sig til islam, fordi muslimerne lover dem beskyttelse mod den kristne kirke. Omkring samme tid blev også den kristne bevægelse "katharerne" forfulgt og udslettet som kættere. Deres høje etisk-moralske normer tiltrak mange tilhængere, derfor var de blevet en farlig konkurrent og udfordring for pavekirkens magt.

Den gruppe, som de europæiske kristne især lagde for had, var jøderne. De havde jo korsfæstet Jesus og ikke villet anerkende ham som den af profeterne bebudede Messias. "Jødeproblemet" var ikke nazisternes opfindelse!! Det 3. koncil i 1179 vedtog en række antijødiske bestemmelser: de skulle fratages en række erhverv, kristne måtte ikke tage ansættelse hos jøder eller bo i deres nærhed, og jøder skulle gå i en særlig klædedragt på offentlige steder.

De verdslige myndigheder fulgte kirken, også med regler om, at jøder skulle bære et særligt mærke. I Frankrig skulle det være gult, i Østeuropa rødt. Det med at pålægge jøderne at gå med en gul stjerne var heller ikke nazisternes opfindelse! Pave Innocens III skrev rundt til konger og fyrster om bl.a. "at underkaste jøder evig trældom".

Fik jøderne det så lidt bedre med Martin Luthers opgør med pavevældet? Tværtimod, han udpenslede de mest primitive anklager og rygter, der verserede. Jeg vil her tage et længere citat med fra Luthers bog fra 1543 for at vise, hvilken indoktrinering det tyske folk blev udsat for på den tid, og hvordan noget af grunden til nazisternes jødeudryddelser blev lagt.

"Hvad skal vi kristne da nu stille op med dette forkastede, forbandede jødiske folk? At affinde os med dem, skal vi ikke, de er nu hos os, og vi kender til deres løgne og forhånelser. Vi kan ikke slukke den guddommelige vredes uophørlige brand, ej heller omvende jøderne....Men jeg vil nu give mine gode råd.

Synagoger og jødiske skoler skal afbrændes, og de bygninger, som ikke kan brænde, skal man overdynde med jord og begrave, så man i al evighed ikke mere skal kunne se et brudstykke af dem. Det skal man gøre til Guds ære, for vi kristne skal ikke længere finde os i offentligt fremførte løgne og forbandelser.

....

Man skal fratage jøderne alle deres bønnebøger og de talmudiske skrifter. Under trussel om dødsstraf skal man forbyde rabbinerne at undervise – de er banditter, som bruger det arme folks lydighed til deres egen ulydighed

mod Herrens lov, og de inddrypper gift i det jødiske folk. Man skal helt ophæve det frie lejde til landevejene, for jøderne har intet at gøre i udlandet.

Man skal forbyde jøderne at drive ågerforretninger, og man skal fratage dem alle kontanter og klenodier af sølv og guld, for alt, hvad de har, har de taget fra os. Det dovne skælmeri skal vi banke ud af ryggen på dem. Vi skal være lige så kloge som Frankrig, Spanien, Böhmen og andre og uddrive dem af landet for altid. For Guds vrede mod jødernes synd er så stor, at den gennem blød barmhjertighed kun bliver værre. Derfor under alle omstændigheder: væk med dem."

Krystalmennesket

Af Anni Sennov

294 sider

Good adventures publishing
2009

Anm. Ruth Olsen

Da der på forsiden af bogen står "om åndens vej ind i kroppen og hverdagen", blev jeg nysgerrig, for hvad mentes der med det? Som undertitel står "krystalliseringsprocessen", hvad menes der mon med det, for ifølge almindelig sprogbrug betyder det jo overgangen fra flydende til fast materie, så hvad kunne det have med åndelighed at gøre? "Åndelig" energi er jo stråleformig.

At de, der begynder at læse spirituelle bøger, bliver forvirrede over de mange forskellige ord og begreber, der bruges på højst forskellig vis, er ikke så mærkeligt. Med "krystallisering" menes her "at lade ånden trænge helt ned i stoffet og ind i den fysiske materie". Det lyder meget mystisk på en Martinus-læser som mig, for hvis ånden ikke hele tiden havde været der, havde vi jo slet ikke været levende.

Videre kan man læse, at denne "sammensmeltning af ånd og krop for alvor kan aktiveres ved, at vi mennesker får foretaget en Aura-Transformation". Hvad er så det? På s.14 står der: "Under aura-transformation transformeres alle følelsesmæssige ubalancer, så de forsvinder helt ud af auraen, hvorved disse ikke risikerer at virke forstyrrende ind, når eventuelle gamle kropserindringer helt nede på celleplan skal slippes i forbindelse med kropskrystallisering".

Selv om forfatteren uden tvivl ønsker at bringe et godt og positivt budskab om højere åndelig udvikling, så er det formuleret på en måde, jeg synes er meget svært at

forstå. Desuden er der mange ting i bogen, der strider mod Martinus' logiske verdensbillede, hvilket jo er mit vurderingsgrundlag. Men i øvrigt er der da mange gode råd med hensyn til almindelig personlig udvikling.

Det er befriende, at kroppen her ikke frakendes sin værdi, hvad mange andre åndelige budbringere ellers ofte har en tendens til. Tilsyneladende har nogle glæde af den her anviste vej til personlig udvikling, hvilket bogens cases beretter om, og det er jo fint. Men for nogle vil bogen nok øge forvirringen over vor tids store spirituelle "supermarkedsudbud".

Livskræfter

Perspektiv på selvhjælp.

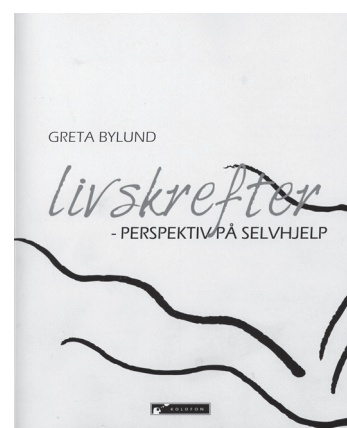
Af Greta Bylund

Forlaget Kolofon 2009

224 sider

ISBN 978-82-300-0630-6

Anm. Ruth Olsen

Greta Bylund har med sin pædagogik-uddannelse, sin uddannelse som gestaltterapeut og sit kendskab til åndsvidenskaben skrevet en fin og letlæselig (norsk) bog, der handler om alle de problemer, som vor tids almindelige mennesker bakser med. Den viser, hvordan vi kan "tage hånd om" vor egen udvikling og blive mere bevidste om vore muligheder for nå frem til større livsglæde.

Hun sammenligner – ligesom taoismen – livet med en flod, der strømmer og hele tiden vil lede os frem mod stadig højere bevidsthed, hvis vi ikke modarbejder strømmen i angst for, hvor den vil føre os hen. Alt livs iboende kræfter søger mod vækst og udvikling, hvis der ikke stilles hindringer i vejen af destruktive kræfter.

Greta har arbejdet som vejleder i selvhjælp for traumatiserede mennesker og har derfor erfaring med, hvordan man i psykisk selvforsvar kan blokere sine følelser, dvs "man tør ikke flyde med livets flod, men bliver i udkanten af strømmen. Ophobningen af fornægtede følelser udtrykker sig i form af fysiske ubalancer og smerter i kroppen, ja bliver årsag til sygdom." (s. 45)

De følelser, der er "stuvet af vejen" og "glemt" bliver hængende "som en udholdende vagthund", som Greta skriver, og " frygten hindrer os i at tage de dårlige oplevelser frem og konfrontere dem" for således at blive i stand til at give slip på dem. Selvhjælpsprocessen sættes som regel i gang, "når vi længe har mærket fravær af glæde og oplever livet som en ørkesløs vandring i fastlåste spor."

Bogen her indeholder vældig mange gode råd om, hvordan vi kommer ud af ”de fastlåste spor”. Hun definerer selvhjælp som ”at arbejde bevidst og målrettet, med skærpet opmærksomhed, i forhold til sin adfærd og tænkning, for derved at kunne tage bevidste valg og realisere sit potentiale for glæde og vækst.”

Der er f.eks. også gode råd om, hvordan vi lærer at sætte grænser, venligt og bestemt, og hvordan vi erkender, accepterer og viser vore følelser konstruktivt.

Det er en livsklog bog om ”at sejle på livets flod” til glæde for sig selv og andre. S. 168 skriver hun: ”Rejsen på Livets Flod er et billede på en indre rejse. I begyndelsen vægrer vi os mod en sådan rejse. Vi vil hellere have fokus på vore ydre oplevelser, rejser og ekspeditioner. Men efterhånden presser en indre rejse sig frem i vor bevidsthed.

Greta fortæller: Thor Heyerdahl blev på norsk fjernsyn spurgt: Hvilken rejse er efter din mening den vigtigste, den ydre eller den indre? Eventyreren Heyerdahl, som har taget så mange ”ydre rejser” svarede straks og engageret: Åh, det er uden tvivl den indre rejse.”

- om at spise dyr

Af Jonathan Safran Foer

Forlaget ..2010

400 sider – 300 kr.

Anm: Gunder Frederiksen

Bag denne lidt usædvanlige overskrift fornemmer jeg dels en forskersjæl, men også – og ikke mindst en spasmager. Nok en lidt usædvanlig kombination. Ikke desto mindre en sammenkobling, der har affødt intet mindre en læsbar ”mursten” på knap 400 sider.

En eller anden opmærksom læser vil måske sige: ”Der er nok tale om en af de fanatiske vegetarer, der som sædvanligt skal luften deres ligeså sædvanlige kæpheste... – Skudt forbi!”. Mere præcis er Berlinske Tidende med følgende estimat: ”en forbløffende original debutant, der kun var 25 år, da hans bog udkom i USA”.

Også sproget er ungdommeligt – undertiden lidt sprælsk. Overalt myldrer det således med mærkelige hændelser og skæve ideer. Er man ikke en uforbederlig tørvetriller, overgiver man sig på ”nåde og unåde”. Men lutter spas er det trods alt ikke. Jonathan Safran Foer prøver ihærdigt via en veludviklet fantasi at sætte sig ind i ofrenes oplevelse. En beskrivelse af de sammenstuede kyllinger

på cementgulv svarer således i menneskeperspektiv til en stopfuld elevator af mennesker, der beskrives således: ”Elevatoren er så fuld, at dine fødder tit ikke kan nå gulvet. Efter et stykke tid i den overfyldte elevator begynder nogle at blive voldelige, andre går fra forstanden og bliver sindssyge, nogle bliver kannibalistiske. Døren vil kun gå op en gang, nemlig når dit liv er forbi. Din sidste tur går til slagteriet!” (s. 62).

Ikke alle kyllinger er burhøns, nogle er mere heldige, de er æglæggere. De, der ikke er burhøns, er heldige. De har op til 900 kvadratcentimeter at leve på. I forhold til 1930-erne er den gennemsnitlige hønes ægproduktion mere end fordoblet. At der er tale om ren og skær produktion viser sig ved, at slagtekyllingerne skal levere så meget kød som muligt. ”Der er i tidens løb manipuleret så meget med deres gener, at de i dag kan opnå den ønskede slagtevægt på den halve tid. Slagtekyllingernes daglige tilvækst er ifølge Jonathan blevet forøget med – tro det om du vil: 9400 %.

Men hvad gør man med æglægernes hanekyllinger? Det triste svar på hankønns vegne er, at hanner ikke kan bruges til noget. Det er grunden til, at samtlige hanekyllinger – mere end 250 millioner kyllinger om året i USA – bliver destrueret. - DESTRUERET? Hvad vil det sige??? ”De fleste æglæggerhanekyllinger bliver i dag destrueret ved, ”at de bliver suget op gennem en række rør og lander på en elektrisk plade, der dræber dem. Nogle bliver proppet ned i store plastikbeholdere, hvor de svageste bliver trådt ihjel. Nogle bliver destrueret ved, at de bliver kørt igennem en slags kæmpehakkemaskine – man skal her forestille sig en flok levende kyllinger, der bliver smidt i en flishakker. DYREMISHANDLING – ja holocaust! Verden må forvente et snarligt oprør fra kyllingedynastiet!

BIFANGST

Hvad forstår man ved bifangst? Bifangst er fisk, der bliver dræbt ved et uheld – bortset fra, at det selvfølgelig ikke er et uheld. Bifangsterne er en uundgåelig følge af de moderne fangstmetoder inden for fiskeriet. ”Vore dages industrifiskeri er noget, der som regel omfatter store mængder højteknologisk udstyr og meget få fiskere. Det giver sig udslag i enorme fangster og mindst lige så enorme bifangster. Angående rejefangst med trawl er normen, at mellem 80 og 90 % af de dyr, der bliver trukket op af havet i trawlene ikke er rejer, men andre havdyr eller fisk, og de dør, bliver smidt over bord og bliver kaldt ”bifangst”. Og det til trods for at en betydelig del af den form for bifangst er udryddelsestruede arter. Rejer udgør kun ca 2% af det samlede forbrug af havdyr.

Angående tunfisk nævner Jonathan navnene på 145 andre dyrearter, der ofte bliver dræbt fuldstændig uden grund i forbindelse med tun-drabene. Og dette sker for at man kan servere ”sushi” – angiveligt en meget attraktiv diner for honette gæster på dyre restauranter.

Og når læserne nu spørger, om der ikke forekommer dyremishandling, så lyder svaret: Hvad er dyremishandling? Det er der utvivlsomt mange forskellige meninger om, afhængig af hvor man selv befinder sig i denne proces. På en måde er det faktisk op til landbrugets organisationer at definere, hvad der er dyremishandling og hvad, der ikke er dyremishandling. Hver gang branchen indfører en ny praksis og f. eks. begynder at skære haler eller andre uønskede legemsdele bort bliver den nye praksis takket være CFE-reglerne (Common Farming Exeptions) – altså generelle undtagelser inden for landbruget – altid automatisk lovlig.

Lovlig smart – ikke? Men ikke nok med det. En af de processer praktisk taget alle industrielle ægproducenter benytter sig af er, at manipulere med belysningen og foderet for at forøge produktiviteten, og det sker ofte på bekostning af dyrenes velfærd. Ægproducenterne bruger disse trick for at snyde hønsenes ”indre ur”, så de eventuelt kan få dem til at lægge æg tidligere eller på bestemte tidspunkter. Hønsene omskibes til rene pengemaskiner for ejerne. På industrifarmene bliver de unge høner anbragt i skure, hvor belysningen dæmpes, og de får stærkt proteinfattig føde, næsten på sultegrænsen, så dyrenes krop reagerer som om de nærmer sig hungersnød. Det får hønsene til at tabe alle fjerene (”fjerskifte”) som en proces der tager 2 – 3 uger. Når de alle er nået til den samme fase i fjerskiftet, bliver der skruet helt op for lyset, og lyset er tændt 16 – 20 timer i døgnet for at få hønsene til at ”tro”, at det er blevet forår. Samtidig giver man dem højproteinføde. Det får hurtigt hønsene til at begynde at lægge æg.

Producenterne har udviklet det til en sådan perfektion, at de bogstaveligt kan indlede og afslutte et fjerskifte, når de selv har lyst. ”Det er ikke spor usædvanligt, at æg fra fabriksføde – der lever pakket sammen i enorme

stalde med betongulv og uden vinduer – bliver solgt som frilandsæg. Hvad kan forbrugeren gøre? ”Det mest fornuftige vil være, at vi som forbrugere bare må gå ud fra, at ”frilandsæg” kan betyde æg, der er lagt af høns, som er blevet afnæbbet, fodret med antibiotika og sidst, når de er ”udtjent” vil blive slagtet på alt andet end en human måde. Forfatterens holdning viser sig i følgende sætning: ”Jeg kunne have en flok høns gående under

min køkkenvask her midt inde i New York og fuldt lovligt hævde, at de var frilandsføde. (s. 80).

Ifølge reglerne fra USA's Landbrugsministerium må slagtet fjerkræ kun sælges som ”fersk”, hvis den indvendige temperatur på intet tidspunkt har været under 3,3 grader celsius, men der er ingen tidsbegrænsning på, hvor længe noget kan blive ved med at være ”friskt”. Kyllinger, der ikke har været frosset er pr definition altid fersk, så længe de ikke har været i en fryser.

Læserne kan med god grund sætte spørgsmålstegn ved alle disse udredninger om opdræt af kyllinger og ægproduktion. Hvad har det med kosmologi at gøre? Ikke så lidt al den stund vi beskæftiger os med kærlighed – og

mangel på kærlighed – til dyr. Kort sagt dyrevelfærd, som åbenbart er lidt – eller måske meget – af en mangelvare i disse store fabriksagtige institutioner for æg og kyllinge-produktion. Bogen er i sig selv et værdigt og velbegrundet defensorat for kærlighed til dyr. Et område som Jonathan Safran besluttede at vie sit liv, da han først blev klar over, hvor sørgeligt – ja, nærmest rædselsfuldt det stod til i disse fabriksagtige opdrætningsinstitutioner.

Og så gør han det godt. Som det hedder i en anmeldelse på bogens bagside: ”Her er omsider en fortælling, der bevæger, overrasker, udfordrer og engagerer sin læser langt ud over det sædvanlige. Så langt at man slet ikke kan se det sædvanlige for bare stjerner i øjnene, når sidste side er vendt. Fremstillingen når virtuose højderguddommelig litteratur fra det kringelkrogede New York.

Et glimt af ”den hellige ånd”

Nutidens mennesker, der i almindelighed er så bange for udtryk, der har med ”Gud” eller ”den hellige” at gøre, vil mene, at de ikke har nogen kontakt med ”den hellige ånd”, og så er sandheden dog den, at hver gang et menneske glæder sig, fordi det har været muligt for ham eller hende at glæde et andet menneske, er det et lille glimt af ”den hellige ånd”, vedkommende oplever. Den hellige ånd er ikke en person eller en ting, men en bevidsthedstilstand.

(Artiklen ”Frihed, frigjorthed og fred”, Kosmos 5/79)

VERDENSALTETS 12 GRUNDFACITTER ELLER LIVSMYSTERIETS LØSNING.

SKABELSESBERETNINGEN I PERSPEKTIV AF DET GAMLE, NYE OG TREDJE TESTAMENTE.

Af Per Holsner

Gennem mange års studier og praksis kan det Tredje Testamente som livsmysteriets løsning langsomt begynde at blive forståelig og sandsynlig. Ikke mindst gennem Martinus symbolbilleder med deres intuitive vinduer til Guds rige, hvor symbol nr. 32: "De 12 grundfacitter eller livsmysteriets løsning" lyser kraftfuldt og danner den enhedsanalyse hele verdensaltet i sig selv udgør. Det er sandelig en mægtig konklusion Martinus her gør med disse 12 stjernefelter, som et koncentrat af det Tredje Testaments kosmiske grundanalyser, til forståelse og overvindelse af de sidste hindringer for at opnå det rigtige menneskeriges tilstand af fred og kærlighed. Den indvielse gennem ondskabens mørke i alles krig mod alle, der i vor tids aktuelle dommedag endnu vil have magt i 3-4 årtier, med krigsenergi i alle variationer mellem mennesker og indbyrdes mellem nationer gennem alt fra våben, mobning, profit, sladder, manglende bistand til udviklingslande, kemisk forurening etc.

Ved at koncentrere løsningen på denne jordklodes krise frem for alt til et kvantitativt mål af CO2 og gøre luften til en handelsvare, har antikrist lykkedes med at projicere og trække det grundlæggende problem af menneskehedens dyriske mørke tankeklima i den globale atmosfære, ned på det materielle og kapitalistiske plan. Ned i de dødes rige af kosmisk bevidstløse mennesker, hvor klimaets negative påvirkninger skaber frygt og fattigdom. Men jordkloden som levende væsen har fuld kontrol, og forandringerne må ses som symptomer på omdannelse i dens aktuelle tilstand af den "store fødsel". Forståelsen af Martinus symboler til efterlevelse er nødvendig som aldrig før. Her skal gøres et forsøg på at sætte symbol nr. 32 i relation til biblens skabelsesberetninger.

Skabelsens dag 6 og 7.

I den ægyptiske hermetiske tradition med oprindelse omkring år 2400 f. k. beskrives der 78 grundkomponenter. Tilsvarende har det Tredje Testamente 12 grundfacitter og 63 livssubstanser, og de 3 aspekter af urvisdommen, som ikke blev medtaget af Martinus kan vedrøre det treenige princip, hvor X1, X2, X3 som skaberen, skabeevne og det skabte, forenet kan manifestere den højeste ild, livets fuldkommenhed og visdommens lys som Guds alkærlighed,

almagt og alvisdom. Denne allesteds nærværende Guds ånd, der som en cirkel omslutter og gennemtrænger seksstjernens nedre og øvre trekant af Moder jord og Fader himmel til en helhed i "Det evige verdensbillede" og ligger til grund for de 12 grundfacitter. For livssubstanterne begynder ved urbegæret og ender med X1, X2, X3, som det treenige princip så transcendent igen forbinder med urbegærets immanens.

Verdensgenløseren Moses tog den ægyptiske visdom med sig ved sin udvandring med det jødiske folk, som beskrevet i Anden Mosebog: "Exodus". Han var i besiddelse af et for menneskeheden kulminerende instinktivt klarsyn og blev religiøst vejledt af Gud. Ikke mindst det gør det interessant at sammenligne urvisdommen i Første Mosebog "Genesis" kap.1 med Martinus symbol nr. 32, der ligesom i Mos. Kap.1.31 på 6'te dagen, i sit 12'te stjernefelt kan konkludere, at "alt er meget godt" i skabelsen af himmel og jord. Det på trods af at Martinus i bogen "Logik" kap. 18 beskriver biblens 6'te dag som "et udtryk for den tidsperiode eller det tidsafsnit i udviklingen, hvor "dyret" udvikler sig til "menneske".

Den tid hvor alle jordmennesker skal gennemleve samme mængde af smertefuld mørke for at træde over tærsklen til det rigtige menneskerige og ind i den 7'de dag, ifølge Martinus. For han fortsætter: "Men også denne "store dag" vil engang forsvinde for at give plads for en ny skøn "dag" i skabelsens historie, give plads for morgendæmringen af den "7'ende dags" opdukken af nattens tåger, den dag der skal være en "hviledag for Herren", eller

den hvor al kamp er ophørt, hvor al lidelse er endt, hvor al tanke, vilje, energi er faldet til hvile i koncentrationen på verdensaltets absolut eneste "faste punkt": Den evige Guddom, og hvor den store "hvile" er dette, ikke at forurolige sig af nogen som helst disharmoni eller manglende kontakt med livets love. "Den 7'ende dag" er dette rige, som i dag "ikke er af denne verden", men som efter "den 6'te dags" ophør på kloden, som en ny "himmel" og "ny jord" alligevel skal lyse over kloden".

Stjernefelt 5 + 6 som dyreriget og 11 + 12 som intuitionsriget.

På skabelsens 6'te dag dør jordmennesket døden på kundskabens træ som kosmisk lig, i det kosmisk bevidstløse menneske kulminerer det Guddommelige skabelsesprincips mørke udstråling i dommedagens djævlbevidsthed, og i symbol nr. 32's stjernefelt 6 ses den nedre trekant af fysisk jeg -fornemmelse netop vendt op og ned i forhold til stjernefelt 1, hvor Guds ånd svæver over vandene i modsætning til jordmenneskets begrænsede fysisk prægede lavintellektualitet, indkapslet i materien eller "det" over sig. Den hvide trekant i den øvre del af stjernefelt 6 er også vendt modsat til det fysiske selvs trekant og oplevelses sfære, som udtryk for menneskets højere og højeste selv, vejledt gennem Forsynet i Guds primære bevidsthed.

Guds primære bevidsthed udadtil kulminerer i stjernefelt 12, hvor det levende væsen i stigende grad gennem felterne 7-12 er blevet til en lysende og varmende sol for sine omgivelser. I dette 12'te felt er det levende væsen som mest blevet et med Gud med hensyn til udadrettet aktivitet, og det sker i det guddommelige intuitionsrige med et liv helt i den højeste ild. Her er det kosmiske åbne klarsyn mest udviklet og tyngdeenergien latent, i modsætning til det jordiske menneskes forhold i stjernefelt 6. Men også modsat felt 5 der kan repræsentere det rene dyrerige, udtrykt ved det "levende væsen" åbenbart i form af en fysisk organisme med fri rørighed, i en vågen fysisk og instinktivt begrænset dagbevidsthed af tankebevægelser – i tyngdeenergiens drivkraft og stadig med flokbevidsthed, hvilket først overvindes i stjernefelt 6 ved et personligt sjælsliv og kulminerer i det højere selvs sjælsstruktur af selvstændigt kristusvæsen i felt 7, hvor det forener sig med alle andre eksisterende kristusvæsener i Guds primære bevidsthed.

Modsat det rene dyrerige ses i stjernefelt 11 den fysiske bevægelses åndelige modsvarighed i form af skæbnelovens egne cirkelbevægelser, der netop i sit slutfacit bringer alle levende væsener til i deres væremåde at blive til glæde og velsignelse for alt levende, i kontrast til dyrerigets begær efter at være sig selv nærmest i det dræbende princip. Denne karmalov forvaltes i det gud-

dommelige rige, så både stjernefelterne 5 og 6 kan således repræsentere dyreriget og felterne 11 + 12 udtrykke intuitionsrigets guddommelige verden.

Stjernefelt 1 + 2 som salighedsriget og 7 + 8 som menneskeriget.

Den 7'de dags morgenrøde, det rigtige menneskerige som Martinus allerede forude ser hæve sig af støvet, kan være stjernefelt 7, hvor mennesket efter den "store fødsel" ved sit jeg i den hvide trekant som årsagsløs årsag og kristusvæsen i Guds primære bevidsthed, gennem sit X2 af violette stråler og den hvide Hellig Ånd intuitivt formår at kontakte jordklodevæsenets talentkernepulje. Mennesket kan således sjæleligt fra en "ny himmel" med tilgang til denne pulje, gennem kæden af årsag og virkning med skabelse og oplevelse i materiens grundenergier, skabe en "ny jord". Menneskeheden er planlagt til denne opgave. Og ved Martinus "hvide ildåb" befandt hans sjæl sig atmosfærisk i denne nye himmels luft af kærlighedsenergi eller jordklodevæsenets auriske følelseskrop/foster og havde udsyn over den fysiske jord i dens hvide stråleglans.

Når menneskets 2 poler opnår sjælelig ligevægt i den "store fødsel", så begynder den øvre pol at overtage den fortsatte fysiske transformation fra J til K menneske. På lignende måde skal menneskeheden i jordens følelseskrop eller sjæl, efter dennes "store fødsel" i stjernefelt 7 strukturere jordklodevæsenets fysiske krop til en "ny jord". Når den er færdig skabt ved tærsklen til felt 8, vil menneskene successivt ikke have mere at lære på det fysiske plan og foretrækker derefter en sjælelig tilværelse i kærlighedsenergi uden fysisk tyngde. De vil tiltagende glædes ved jegets skabeevne i det levende væsens treenighed, som en forberedelsestid til visdomsrigets tankeverden. Det sker i stjernefelt 8.

I stjernefelt 1 svæver Guds ånd over vandene, og intet sted i spiralen har det levende væsen større lighed med Gud Fader som skaber, end i salighedsriget hvor det kan give liv til sin helt egen indre verden efter ønske, af materialet fra alle detaljerede erindringer i sit gennemlevede spiralkredsløb, uden at skulle bekymre sig om ydre omstændigheder. Det sker ikke som i felt 7 med dets ansvarsfulde skabelse af et prædestineret ydre åndeligt sjæleligt og fysisk rige, men i det inderste åndelige rum, uendeligt fuld af salige kombinations muligheder. Følelseskroppen med sin mulighed for bevidst kontakt til den ydre verden er her latent, modsat dens kulmination i menneskeriget.

Imidlertid forårsager den salige oplevelse af den tidligere spirals mørke efterhånden en kraftig længsel efter igen realistisk at opleve sig indviklet i det guddommelige ska-

belsesprincips mørke udstråling og materie. Denne kraft sætter som vist i stjernefelt 2 en årsag-virknings kæde i gang gennem talentkernerne af instinkt og tyngde, der som elektrisk energi formår ubevidst at bryde igennem til den fysiske verden. Overfor i stjernefelt 8 der frigør menneskene sig tværtimod fra den jordiske tyngde til fordel for en ydre åndelig tilværelse med dagsbevidst kontrol af årsag og virkning gennem tankeprojektionernes udtryk i kærlighedsstof. Det stof der i Guds primære verden på tilværelsesplanerne visdoms- og det guddommelige rige bliver tiltagende finere og lettere at arbejde i.

Således kan stjernefelterne 1 + 2 repræsentere salighedsriget og felterne 7 + 8 udtrykke menneskeriget samt Genesis dag 7 med overgang til en åndelig dag 8. I dette perspektiv kan felterne 3 – 6 være Guds sekundære bevidsthed og den resterende del repræsentere Guds primære bevidsthed.

Stjernefelt 3 + 4 som planteriget og 9 + 10 som visdomsriget.

Vel foreneligt med, at Martinus stjernefelt 6 modsvarer Genesis 6`te dag, kan symbolet ”det levende væsen” i felt 5 repræsentere dyrenes skabelse eller det rene dyrerige, ligesom billedet i stjernefelt 4 med sin guddommelige logiske plan i form af planeter, sol og galakse i hensigtsmæssige kredsløb og sfærisk harmoni, kan genkendes i Genesis 4`de dag: ”Gud skabte de 2 store lys, det største til at herske over dagen, det mindste til at herske over natten, og stjernerne”. Og som planteriget retmæssigt udgør føde for mennesket, således giver vor sol instinktivt jorden sin næring.

I himmel legemernes indbyrdes rytme trækker solen planteverden frem af jorden med blade, blomster og frugter i årstiderne, og lægger nye frøkorntil kommende år. Instinktenergien formår organisk at forme planterne i den vegetabiliske materie, lige så smukt som formerne for planetkredsløbene har vist sig at fremtræde i en moderne datagrafik. Modsat stjernefelt 4 ses i felt 10 kredsløbsprincippet symboliseret i sit evige forløb af små som store spiraler, og i kontraster som mellem lys og mørke. I overensstemmelse med den logiske plan for verdens manifestation, den plan som allerede i den forrige spirals visdomsriges på mange måder blev forsøgt skitseret og her holdt de levende væsener beskæftiget, ifølge P.Bruus-Jensen i bogen ”X3”, lektion 59.

I dette visdomsriges eller i Guds tankeværksted begyndte de nytilkomne først med at fortælle hinanden levende billeder af deres biografi fra de tidligere tilværelsesplaner, for senere på kryds og tværs af organismeprincippet spiraltrappe og livsenhedsprincippet, interaktivt at udveksle og kombinere oplevelserne i mægtige og dynamisk skiftende tanke billedformationer til stor gensidig glæde.

Denne interaktivitet i livsenhedsprincippet og mellem forskellige spiraltrin fra atomer til galakser, symboliseres i stjernefelt 9 ved princippet ”væsener inde i væsener”, som et afbillede af Guddommen med sine mange boliger. Nye kombinationer opstår, som efterhånden i stjernefelt 10 bliver til forslag på nye kredsløb i næste kosmiske spiral, for der eventuelt som talentkerner at blive vækket til live og realiseret, som frøkornt eller agernet bliver til et stort egetræ.

Livsenhedsprincippet indebærer, at alle væsener passer ind i guddommens store sammenhæng, ”I ham vi alle lever, røres og er”. Hertil forudsættes og kræves fuldkommenhed, både åndeligt vertikalt og fysisk horisontalt, hvilket stjernefelt 3 symboliserer med sit hvide kors. Det udtrykker Genesis 3`dje dag med ordene: ”Gud sagde: ”Jorden skal grønnes: Planter der sætter frø, og alle slags frugttræer, der bærer frugt med kerne, skal være på jorden!” Og det skete; jorden frembragte grønt, alle slags planter, der sætter frø, og alle slags træer, der bærer frugt med kerne.”

Dette beskriver forankringen af Faderens jomfruelige tankekim i Moder- eller ”den evige livskerne” – som guddommelig sæd (Gud sagde) i livmoderen (Jorden skal grønnes) til jordisk fødsel (Og det skete) -, samt påviser talentkerneprincippet både i sit åndelige og fysiske perspektiv med analogi til frøet og kernen i planteriget, og senere hen vil også det rigtige menneskerige af et sennepskorn vokse til et stort træ, i hvis grene himlens fugle kan bygge rede. I planteriget udvikles alt instinktivt og gennem talentkerner, fuld af visdom. På 3`dje dagen fortættes det flydende vandprincip til det faste jord- eller stenprincip, analogt til at funktioner gennem A, B, C stadierne viljemæssigt kan krystallisere åndeligt i talentkerner og fysisk i frø eller sæd.

Således kan stjernefelterne 3 + 4 repræsentere planteriget med relation til dag 3 og 4 i Genesis, og felterne 9 + 10 udtrykke visdomsriget.

Skabelsens første dag.

”I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden”. Dette mægtige budskab indleder hele Genesis og den første dag. Og det Faderen skabte først af alt, var for sig selv at udtænke en grundlæggende og overordnet plan med indhold af de nødvendige ideer til jomfruelige tankekim for en kommende verden i skabelsesprincippets mørke og lyse guddommelige udstråling og manifestation.

I den inderste åndelige sfære hævet over den ydre åndelige og fysiske materie, og med Guds Ord: ”Lad der blive lys” initieres tankemæssigt skabelse af den nye kosmiske spiral med sin mørke og lyse kulmination af nat og dag, for at fylde den øde, tomme jord over urdybets mørke. I stjernefelt 1 ses derfor Guds hellige ånd selvbevidst svæve over materien, med evne til gennemsyret af moderenergien at kunne gennemtrænge de øvrige 6 grundenergier til verdens skabelse ved hjælp af talentkerneprincippet og jomfruelige tankekim, der enten lives op instinktivt eller opleves bevidst gennem ”Moderkernen” til skæbneelementet - efter Guds retningslinjer.

At det velsignes, udtrykkes her i Genesis også ved, at Gud kalder, dvs. skaber og godkender lyset som dag og mørket som nat. Således skabte Gud grundlaget for en verdens tilblivelse ved at afsætte en mørk del af guddommen til urdybet, som rytmisk ved hjertepuls og Hellig Åndens åndedræt stadig vil have forbindelse med Guds primære bevidsthed i Forsynets lys, så ny bevidsthed i det levende væsen planmæssigt efterhånden kan opstå, idet der ved Ordets fortsatte skabelseskraft gennem plante- og dyreriget sker en tiltagende refleksion ved lyset, for til sidst at blive til kosmisk bevidsthed i det færdige menneske i Guds billede efter hans lignelse, ”Og der blev lys. Gud så, at lyset var godt”.

Skabelsens anden dag.

På Genesis anden dag skabte Gud en himmelhvælving mellem de øvre og nedre vande, og kunne dermed af salig længselsenergi gennem instinkt- og tyngdeenergi ved elektricitet fæste det inderste åndelige med det ydre fysiske plan. Denne hvælving eller forbindelse mellem kosmisk ånd og mineralriget udvikles videre gennem plante- og dyreriget i en mellemtilstand af koblings- og sjælskrops kvaliteter, for i jordmennesket at lade skabelsesprincippets lyse og mørke udstråling mødes gennem menneskets 2 poler, så det rigtige menneske dobbeltpolet sluttelig kan harmonisere lysets visdom og den naturlige livskrafts varme til hjertets kærlighedsenergi i sjælen. Hvilket gør det muligt for menneskesjælen selvbevidst at formidle kontakten mellem Guds rige og den fysiske jord i den årsag-virknings kæde, som i en ”ny himmel” skal skabe en ”ny jord”. Denne livets årsag-virknings

kæde ses primært symboliseret vertikalt i stjernefelt 2 og sekundært horisontalt i felt 7.

Skabelsens dag 3, 4, 5 og 6.

På Genesis 3`dje dag har Gud forankret alle jomfruelige tankekim i Moderkernen, hvorfra alle talentkerner realiseres, perfekt lagt til rette for det levende væsens både fysiske og sjælelige udvikling, fra plantetilværelse frem til det rigtige menneskeriges fuldkommenhed, hvilket Martinus symboliserer ved et hvidt kors i sit 3`dje stjernefelt. Såvel Genesis 4`de dag og det 4`de stjernefelt beskriver den guddommelige orden i sfærernes harmoni og rytmer ved himmellegemernes indbyrdes kredsløb indeni kredsløb, med deres evne til udstråling og refleksion af lys, til at skabe bevidsthed. Det rene dyrerige skabes på Genesis 5`te dag, vist i stjernefelt 5 med et af hovedsymbolerne for det levende væsen, og endelig bliver skabelsen af det jordiske menneske omtalt i Genesis 6`te dag modsvarende stjernefelt 6. Dette jordmenneske er på vej til at blive ”Guds afbillede efter hans lignelse”, hvilket Jesus Kristus vidnede om for omkring 2000 år siden: ”Jeg er vejen, sandheden og livet”, samtidigt med at han profeterede den kommende 7`ende dag ved det rigtige menneskerige, Guds rige på jorden.

Skabelsesberetningen i det Nye Testamente.

Også det Nye Testamente har sin skabelses beretning. I prologen af Johannes Evangeliet i kap.1 står skrevet: ”1. I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud (verden i Gud som tænkt og kreativt projekt). 2. Det var i begyndelsen hos Gud (endnu ubevidst i det mineralske). 3. Alting blev dannet gennem Ordet, og ingenting blev til uden det (så alt bliver fuldkomment og såre godt). 4. I Ordet var liv (kraft gennem sol og kreds-

løbenes rytmer). 5. Og livet blev til menneskeheds lys (gennem dyretilværelsen). 6. Og lyset skinner i mørket (i jordmennesket). 7. Og mørket overvandt det ikke (den store fødsel realiseres)”. ”Ordet” betyder den skabende kraft bag al manifestation og bliver i evangeliet fysisk

repræsenteret ved Jesus Kristus komme på 6`te dagen, ham som Johannes vidner om. For Ordet blev kød og tog bolig i blandt os, ”Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden. Han var i verden, og verden var blevet til ved ham, og verden kendte ham ikke. Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. Men alle dem der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem der tror på hans navn. De er ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud”.

Med mørke, lys og sandt lys henviser Johannes Evangeliet til kvaliteter af bevidsthed, og hele fortsættelsen på evangeliet beskriver faktisk løsningen på modsætningsforholdet mellem mørkets og lysets kræfter. Ja, selv når det gælder denne konflikt for hele menneskeheden i vor aktuelle dommedag, modtager Johannes guddommelig inspiration til at skrive sin Johannes Åbenbaring eller Apokalypsen.

I vor tid kan Martinus i kontrast til denne dommedags mørke på lignende måde sige: ”Mit Ord er livets fakkel”, og de, som tager det Tredje Testamente til sig, vil før eller senere opleve den ”store fødsel”, hvor ”de ikke bliver født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud”.

Som 12 hjerteblade i et rytmisk åndedræt.

I symbol nr. 32 befinder den 12 takkede stjerne sig mellem de 2 polers harmoniske ligevægt i midten, som Guds primære bevidsthed i gulgrøn kærlighed, og periferiens enpoledede væsener i orange tyngde. Stadig med tyngde-energiens drivkraft i sit spændingsforhold til følelsesenergien i stjernefelternes orange kanter, med rækkevidde til periferiens fysiske mørke, mens der i selve felterne åbnes for det hvide kosmiske klarsyn til de evige grundprincipper af violet moderenergi og til grundenergiernes 6 spiralkerner. Som et hjertets puls i åndedrætets rytme mellem himmel og jord.

I hjertet strømmer kredsløbets puls af varm livskraft, fra urdybet gennem den ordinære pol, og forenes her med åndedrættets helligt lysende rytme og den intellektuelle pol fra Guds himmel, så hjertechakraet med sine 12 blade intuitivt i kærlighed kan fornemme og udstråle kontakt til alle stjernens 12 felter med efterfølgende klar forståelse. Også det rigtige menneskerige har sin hjertemidte og skal omgives af 12 strålende strukturer, svarende til Martinus 12 punkter for et kommende internationalt verdens rige, som beskrevet i ”Livets Bog 1” kap.4.

Hellige bøger

v/Jan Langekær

Hellige bøger og værker, det være sig de gamle trosreligioners bøger såsom Hinduernes Bagavagita, Jødernes Tora, d.v.s. Mosebøgerne, Koranen eller Bibelen, som jo alle er kendt som hellige bøger, d.v.s. bøger som beskriver guddommelige love og principper, har alle haft det problem, at rigtigheden af det skrevne er blevet betvivlet, fordi menneskene i tidernes løb menes at have tilføjet små og store rettelser i nævnte værker, så de kunne styre de troende masser.

Argumentet man tit hører om de kristnes gamle Bibel er, at den er der rettet så meget i, at man slet ikke kan stole på det skrevne mere.

Martinus skriver om et af eksemplerne på rettelserne i Bibelen, nemlig der hvor der står: ”du må ikke blive vred på din broder”. Her har bibelskriverkarlene i tidens løb lavet en lille ”forbedring”, så der nu står ”du må ikke blive vred på din broder uden grund”. Udsagnets betydning ændrer hermed fuldstændig karakter, som det ses.

Martinus værk Det Tredie Testamente med Livets Bog I -VII som hovedværket, må jo også i allerhøjeste grad siges at være et såkaldt helligt værk, eftersom det med

sine åndsvidenskabelige analyser beskriver de åndelige love og principper. Martinus var klar over, at han måtte sikre, at hans eget værks absolutte ægthed altid var og forblev fuldstændig uantastet af andre menneskers flygtige meninger om værkets karakter og egenart, åndeligt såvel som sprogligt. Han vidste godt at blot den mindste rettelse samtidig er en viderefortolkning og en forvanskning af hans eget skrevne ægte værk.

Det var ham derfor magtpåliggende, at der ikke blev rettet eller pillet ved hans åndsvidenskabelige værk. Han vidste godt at pillede/rettede man ved hans barn, Det Tredie Testamente, ville man samtidig lave en slags overgreb på barnet, som kunne slå det ud af kurs i mange århundreder fremover.

Derfor kan vi nedenfor se, med hvilken stærk konsekvens Martinus søgte at bevare sit værks ægthed efter hans bortgang:

”Strukturen skal være mit testamente for min sags overdragelse til dens trofaste og kærlige medarbejdere efter mit ophør på det fysiske plan”. (brev til medarbejderne 28/4-1972).

På s.102 i Strukturen udgivet 1992 står bla. følgende: ”Der må ikke uden Martinus samtykke foretages ændringer i bøgerne eller i det, han har skrevet” (rådsmødereferat 13.01.76)

Er vor jordklode invalid?

Af Ruth Olsen

I Livets Bog stk. 658-662 forklarer Martinus, at jordkloden har fået forskubbet sin aksehældning i forhold til solen og mener, det skyldes "en overdreven tyngdeudfoldelse i Jordens bevidsthed". Om dette er forårsaget ved, at et andet himmellegeme "er kommet i farefuld nærhed af jordbanen" eller "en helt anden ydre fysisk foreteelse", kan han ikke sige noget nærmere om. Men det er altså denne aksehældning, der er årsag til de årstider og det klima, vi har i vor tempererede zone af jordkloden, fortæller Martinus.

Da intet som bekendt er tilfældigt, må denne aksehældning altså være med i den store plan for udviklingen på jorden og ikke noget "uheld". I øvrigt fortæller Martinus os, at alt er "lovbundet", så måske er ordet "invalid" ikke det rigtige ord i denne sammenhæng, for der er vel så ikke noget "unaturligt" ved jordens aktuelle tilstand.

Walter Russell (den før så omtalte) har en anden og for mig at se nok så logisk forklaring på jordens aksehældning. Han siger: En planet fødes som alle andre levende væsener ud af en forældreorganisme, altså her af solen. Fra solpletterne! I begyndelsen har "barnet", den nyfødte planet, sin nordpol vendt mod sit ophav, hvorfra den får sin kraftige ernæring.

Efterhånden som "barnet" frigør sig mere og mere fra sit ophav, ændres dets rotationsakse sådan, at dets nordpol flytter sig mere og mere for til sidst efter millionvis af år

at have drejet 90 grader, dvs dets ækvator er blevet parallel med solens. Det sker når planeten har gennemlevet sin barndom og ungdom og er nået til sin fuldvoksne modenhed. På det tidspunkt siger Russell, at den er blevet "biseksuel", for da har den opnået harmonisk ligevægt mellem polerne. Dertil er vor jordklode endnu ikke helt kommet, derfor hælder den lidt stadigvæk.

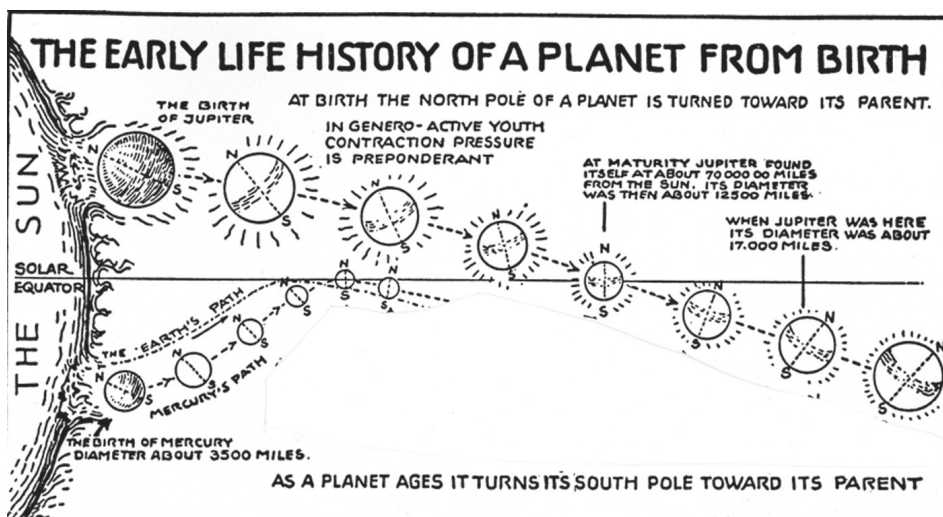
Merkur er altså nu i sin barndom, Venus er nærmest teenager, hvorimod Mars er på vej ind i sin alderdom. De store gamle gasplaneter er så ældede, at de er ved at gå i opløsning. Når jeg godt vil "købe" Russells model, er det fordi den udover at være logisk også forklarer noget, jeg før har undret mig over. F.eks. at flere ting synes at vise, der engang må have været tropisk klima i Grønland, og det kan vel ikke kun skyldes andre havstrømme end i dag.

Solsystemet generelt

Alle fysiske organismer, hvad enten det drejer sig om et atom eller en planet, eksisterer på grund af en spænding mellem en indadgående spiralbevægelse og en udadgående spiralbevægelse. Martinus kalder de to "kontrære" bevægelser for tyngdeenergi og følelsesenergi, for tiltrækning og frastødning osv (styret af urbegæret). Russell kalder dem også for den regenerative og den degenerative bevægelse. Under en organismes opbygning er det den indadgående bevægelse, den regenerative, der er dominerende. Men begge bevægelser vil altid være der, i forskellige spændingsforhold. Det er lovbundne rytmiske ændringer i dette spændingsforhold, der afstedkommer

en planets rotation, ligesom det er rytmiske automatstyrede spændingsændringer i hjertemusklene, der får vort hjerte til slå. Derimod er det viljestyrede spændingsændringer i benmusklene, der gør os i stand til at gå.

Man kan sammenligne en planet med et slags batteri, som solen oplader om dagen, men som aflader om natten, når "stikket til solen er trukket ud". Planeten Merkur har front mod solen så længe ad gangen, fordi den rote-

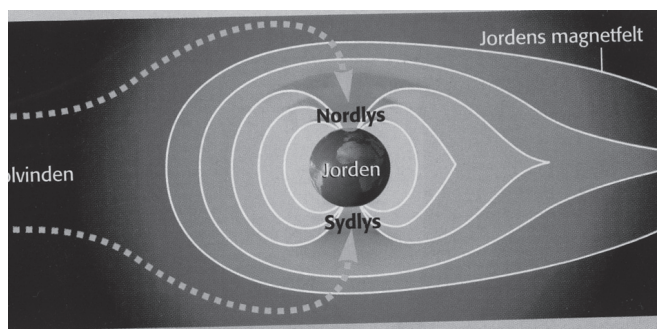
rer så langsomt om sig selv (dens døgn er på 58 timer), at den får en gevaldig opladning, dvs den "lever" i høj spænding og dermed høj varme – om dagen. Fordi dens indadgående spiralbevægelse dominerer så meget over dens udadgående, bliver den stoffligt meget koncentreret i sin kerne. Derfor har den en relativ større massefylde end de andre planeter.

Merkur har næsten ingen atmosfære, ifølge naturvidenskaben, men de ved jo heller ikke, at atmosfære er afhængig af, hvor stærk den udadgående, degenerative, bevægelse er, og den er logisk nok meget svag på Merkur. Derimod har de store døende gasplaneter (Jupiter, Saturn m.v.) megen atmosfære, for en planet er netop døende, når dens udadgående energier dominerer over de indadgående.

Naturvidenskaben tror, at jo større en planet er, jo mere tyngdekraft har den til at holde på en atmosfære af gasarter. Men sådan hænger det slet ikke sammen, iflg. Russell, den har tværtimod meget lidt tyngdekraft, dvs meget lidt indadgående energistrøm. Dens atmosfære består af udadstrømmende energi. De store gasplaneter er just svulmet op, fordi deres "tyngdekraft" er i aftagende.

Videnskabens teori om "magnetfelter" er også helt forkert, ifølge Russell. Disse felter er skabt af spændingsforholdet mellem de to modsatte energier og ikke, som videnskaben påstår, på grund af en jernkerne, der roterer. De mener, Merkur har en stor jernkerne, så de forstår ikke, hvorfor den så ikke har noget særlig stort magnetfelt. Men det får dem åbenbart ikke til at spørge sig selv, om deres jernkerne-teori er forkert! Også magnetfeltet afspejler den udadgående energistrøm, der derfor kan danne en vis beskyttelse mod den kosmiske stråling som et modtryk.

Eftersom magnetfeltet, magnetosfæren eller planeternes aura, hovedsageligt består af den udadstrømmende energi, er det naturligvis større på den side, der vender bort fra solen. Af samme grund har de gamle planeter med deres dominans af den udadgående degenerative energi et større magnetfelt, end de unge planeter. Da naturvidenskaben bruger betegnelsen "magnetisme" om en tiltrækningskraft, er ordet "magnetfelt" et helt forkert ord i denne sammenhæng.

Solen skaber med sin energiudveksling med omgivelserne et stort spændingsfelt, kaldet heliosfæren. Dette felt bliver svagere jo længere væk fra solen, man kommer. Planeterne "svømmer" rundt i dette felt på netop den plads i spændingsfeltet, som harmonerer med deres egen spændingsbalance. Derfor rykker planeterne efterhånden længere ud i solsystemet, efterhånden som årmillionerne går og den pågældende planet modnes hvorved den ændrer sin spændingsbalance. Også naturvidenskaben har konstateret, at Jorden meget langsomt øger sin afstand til solen, så det bekræfter jo Russells beskrivelse.

Hvad med klimaet?

Har disse overordnede udviklingsprincipper nogen betydning for klimaet på jorden? Ja, på den måde at en ændring i spændingsforholdet mellem de to modsatte energier, også betyder ændring i temperatur. Hvad angår menneskets organisme beskriver Martinus, hvordan en balanceforskydning pga forøget tyngdeenergi giver feber (bl.a. i LB II stk. 589). Dette må vel også gælde jordkloden som organisme for et levende væsen – eller hvad?

Naturvidenskaben mener, varme – dvs temperatur – er en virkning af bevægelse. Men det er ikke helt rigtigt, siger Russell. Varme opstår ved den indadspiralerende bevægelses kompression, der møder modstand fra den modsatte udadgående bevægelse. Det skaber høj spænding. Når denne udadgående bevægelse igen får dominansen skabes afkøling, fordi den spreder varmen ud på et stort område, dvs at spændingen derved falder.

Varme er altså et spørgsmål om spænding. Vi ved, at på den side af jordkloden, der vender bort fra solen, natsiden, har den udadgående energistrøm fået en vis overvægt, spændingen falder og dermed også temperaturen. Man kan også sige, at om dagen sker der en elektrisk opladning, spændingen stiger, og om natten sker der en afladning. På toppen af et højt bjerg er der et lavere tryk, dvs lavere spænding, og derfor er der koldere end nede i dalen. Et andet eksempel: vi har nok alle mærket, hvordan fordampning af vand, f.eks. fra vore hænder, føles afkølede. Fordampning er en udadgående energibevægelse, derfor er den afkølede.

Spørgsmålet er nu, om spændingsniveauet og dermed varmen i jordens atmosfære er steget i de seneste årtier, sådan som de fleste klimaforskere mener. I år har vi godt nok haft en kold vinter i Europa, men årsagen hertil (hørte jeg i radioen) skyldes bl.a. Golfstrømmens afbøjning op mod Sydgrønland, sådan at Nuuk på et tidspunkt kunne have 10 plusgrader, mens Portugal havde 10 minusgrader. De har dog også haft ekstrem kulde i det nordøstlige Kina.

Mange forskningsresultater, og hvad vi øvrigt selv kan

konstatere, peger på at noget er ved at ændre sig i klimaet her på jorden. Men jeg tror, årsagen er mere og andet end det øgede CO2-indhold i atmosfæren. Russell påpegede i sin tid, at brugen af atomkraft ville ændre spændingsbalancen i jordens atmosfære i en farlig retning, og at den ville blive den nedbrydende energi, der ville få de mest alvorlige konsekvenser for menneskeheden. Men ham har videnskaben aldrig villet lytte til. Martinus har sagt lidt

af det samme, men ham vil man da slet ikke lytte til, for han lyder endnu mere ”religiøs” end Russell. Så er der kun den med lidelseserfaringerne tilbage!

Det er under alle omstændigheder positivt, at der er kommet fokus på, at hele jordkloden er et fælles anliggende. Selv om der ikke kom så meget ud af det klimamøde i København, så var det da med til at ”globalisere” bevidstheden hos mange.

Martinus sagde engang

v/Jan Langekær

Da der for tiden foregår en livlig mail-korrespondance om Martinus-Instituttets administration af ”Sagen”, om deres mange lønnede ansatte med pension, som ingen rigtig ved, hvad konkret laver, om Willy der bliver siddende som formand trods rotationsprincippet osv, har jeg pillet nogle Martinus-citater frem fra forskellige rådsmøder i hans tid. De er godt nok meget ”løsrevne”, og det er jo aldrig helt fair at tage citater ud af deres sammenhæng, men derfor kan de jo godt være tankevækkende.

”Alt, hvad vi foretager os, skal kunne tåle dagens lys.”

”Vi skal ikke drive erhvervsvirksomhed” (5/2-74)

”Her arbejder man frivilligt” .. ”Det skal ikke være for at tjene penge” (22/1-74)

”Hvis det er for at få en levevej, så er det ikke det rigtige, så fører man ”disharmoni” ind i sagen” (10/12-74).

”Det skal være på den måde, at man arbejder uden kontrakter.”(5/3-74)

”Vi skal bort fra retsforfølgelser”. (5/3-74)

”Vores arbejde er det vanskeligste i verden, for vi kan ikke

tage hensyn til forretning. Vi kan slet ikke bruge de principper.” (30/4-74)

”Man skal ikke blive siddende i rådet, det er ikke gavnligt. Nogle mennesker har en vældig evne til at få andre til at holde med sig, og så får de magt”. (20/9-77)

”Formandskabet skal gå på omgang” (26/2-80)

”Man skal ikke lade venskab gå forud for Sagens tarv. Denne sag er større end venskab. Det går f.eks. ikke, at man lader en af sine venner få en fordel her på Instituttet.” (16/9-80)

”Det er min mening, at bøgerne skal være så billige, som det overhovedet kan lade sig gøre.” (5/2-74)

”Bøgerne skal helst være i hvidt bind med guldtryk. Det gør dog ikke noget, hvis de små bøger er grønne, blå eller har en anden farve.” (5/2-74)

Uddybende materiale kan fås ved henvendelse på tlf. 2015 7811 eller mail: jan@langekaer.dk

BLADE AF LIVETS BILLEDBOG.

Af Robin Petersen

ER DER NOGEN HJEMME ?

Under et af vinterens mange kraftige snefald, ryddede jeg efterfølgende vejen foran huset, så 2 biler havde adgang til parkering foran min bopæl. Hvis 1 bil bruger 4/4 til parkering, havde jeg ryddet ca. 10/4 (jeg er jo en venlig og betænksom sjæl). Da jeg dagen efter kommer hjem har en bil 4/4 parkeret således, at der foran den er plads til 3/4 bil og bag den tilsvarende 3/4. Nu fylder min bil 4/4, så jeg kunne altså kun parkere 3/4 af bilen. Og da min bil som de fleste er i ét stykke, måtte jeg opgive parkering, også fordi der ikke var andre ledige pladser på vejen. I en tilstand hvor fred og tilgivelse ikke var min primære (undskyld), kontakter jeg ejeren af bilen og spørger ham, i et tonefald som ikke lagde op til åben debat om emnet, hvorfor han dog har parkeret så han blokerer hele arealet med sin bil. Nu var det kun af pædagogiske grunde at jeg spurgte ham, for jeg kendte jo allerede årsagen: Han var simpelthen fraværende i al sin selvoptagethed, ellers parkerer man jo ikke sådan.

Ligeledes forklarede jeg ham, at jeg havde ryddet vejen for at 2 biler kunne holde på arealet; hvortil han indigneret og med en snert af forurettet foragt bemærkede: ”Jeg vidste ikke der var reserverede pladser!” ”Det er der heller ikke, jeg har blot ryddet parkeringsmulighed til 2 biler”, svarer jeg tilbage, for lige som at få ham på sporet af, ikke blot hvad han tror jeg siger, men af hvad jeg rent faktisk siger. Men da var hans ”hørelse” vist forlængst gået i selvsving.

EN ÅNDELIG LÆRER

For nylig befandt jeg mig i en lærerig situation hvor jeg modtog undervisning af en eksistentiel mester. En bekendt havde sin kæreste og deres 6 måneder gamle spædbarn på besøg under en konference. Jeg skulle selvfølgelig lige hen og hilse på og se den lille. Vi får øjenkontakt og smiler til hinanden. Så giver jeg hende fuck-fingeren. Hun hager sin lille hånd fast i den. Vi smiler og sådan noget som man nu gør med en lille en man ikke kan kommunikere sprogligt med. Hun udtrykker allerede en vis selvbevidsthed som antyder at hun er præget af ildeelementet. Det kan jeg godt li'. Hun er sød. Og inden jeg får tænkt mig om stryger jeg hende på kinden.

Hele hendes respons ”sagde”: Det kan jeg ikke li'! Jeg

havde ladet min impuls til at kærtegne hende tage over, uden at mærke efter om det var passende i situationen. Ved min handlen mistede vi den kontakt og ligeværdighed som indtil da havde været mellem os, til fordel for mit behov for at gøre hende lille og sådan en nuttet en man ager på kinden.

Gad vist hvor mange små kroppe der tilsvarende lige nu udsættes for samme misforståede kærlighed.

BETONKOMMUNISME

Forleden hørte jeg en ”debat” i radioen, hvor en repræsentant for regeringen kaldte et forslag fra en repræsentant for oppositionen for betonkommunisme.

Men hvad er egentlig betonkommunisme?

Det er et skældsord man bruger for at beskrive at vedkommende er gået helt i stå og dertil er temmelig langt ude med sit forslag. Betonkommunist er en person med middelalderlige betragtninger som vedkommende ønsker at påtvinge andre mod disses egen vilje.

Hvis man således kan få andre (vælgerne) til at tro, at ens politiske modstander er betonkommunist, har man samtidig også fået defineret sine egne helt anderledes positive og humane tanker, forslag og holdninger.

Ved således at ”debattere” på emotionelle domme frem for respekt og reelt indhold, bliver en sådan ”debat”, et trist eksempel på manipulation, tvivlsom etik og intelligens. Alt det som får mange begavede mennesker til at få kvalme over politikere.

Men heldigvis var der også en komisk side ved indslaget, omend sikkert ufrivillig. Jo, for det var jo netop regeringsrepræsentanten (herefter blot kaldet tanten), der udviste en beton-

kommunistisk adfærd, ved mekanisk at undlade at forholde sig åbent og reflekterende til indholdet i det forslag oppositionens repræsentant fremførte, men i stedet blot stemple det som betonkommunisme. En sådan foragt for et medmenneskes synspunkt som tanten derved udtrykte, er jo et fuldgældigt eksempel på en betonkommunistisk holdning. Dette vil derfor givet forårsage, at befolkningen stemmer pågældende politikker samt alle andre betonkommunister ud af folketinget og ind på nationalmuseet ved næstkommende valg. Der kan de forstenede tanter så stå til skræk og advarsel med tankestrukturer fikseret i beton, alt imens de forgæves forsøger at fatte, hvordan de kan blive opfattet som betonkommunister når de mener sig værende frihedselskende humane liberalister.

Om at føle hvad andre føler

Af Ruth Olsen

I sidste nummer af bladet var der en artikel af Erling Astrup, der hed "Hvorfor jeg føler det, du føler" (Den kom i sidste øjeblik pr mail, så jeg nåede ikke at læse korrektur!). Artiklen var skrevet ud fra en bog med samme titel, hvori der plæderes for, at indlevelsessevne er et spørgsmål om udvikling af nogle celler i hjernen, som neurobiologer kalder "spejlneuroner". Altså skulle den evne afhænge af nogle kemiske stoffer i hjernen.

Ud fra Martinus' åndsvidenskab beror den menneskelige indfølelse på erfaringer, indhøstet gennem mange tidligere liv, og ikke på den fysiske hjerne. Hjernens blot et slags "transmissions-værktøj", som formidler de mentale og følelsesmæssige evner, som vi har udviklet og lagret i vore talentkerner. Hvis vi kan "føle hvad andre føler", skyldes det udelukkende, at vi selv har oplevet noget tilsvarende og derfor kan genkende følelsen. Vi behøver ikke at kunne huske det dagsbevidst, men det ligger der i det, som psykologer kalder "det ubevidste".

I Livets Bog VI stk. 2228 skriver Martinus bl.a.: "Lidelseserindringerne, der er billeder eller kopier af oplevelserne, overgår som mellemkosmiske elektriske impulser til et særligt batteriorgan i skæbneelementet for herfra igen i det kommende ny jordliv atter at kunne overgå til væsenets fysiske dagsbevidsthed og gøre sin virkning. Denne virkning bliver dog ikke af væsenet oplevet eller sanset som erindringer. Denne evne er endnu beholdt et senere udviklingsstadium i det store spiralkredsløb.

Nævnte erindringsimpulser bliver derimod i væsenets kommende liv overført til væsenets fysiske dagsbevidsthed som en evne til i påkommende tilfælde mentalt eller sjæleligt at opleve andre levende væseners lidelse. Denne evnes kapacitet eller styrke vil således være afhængig af, hvor stort et område af lidelseserindringer, man har fået opsummeret i sit skæbneelement i tidligere liv. Denne evne til sjæleligt at fornemme andre levende væseners lidelse kendes under begrebet "medlidenhedsevne", der i virkeligheden er det samme som næstekærlighedsevnen."

De fleste kender den smertelige følelse, man oplever, når man ser andres lidelser f.eks. på TV, for vi har alle oplevet mange lidelser i tidligere liv. Der kan selvfølgelig være mennesker, som på grund af skader i det redskab, hjernen er, har fået delvis ødelagt de dele, som formidler energivibrationer fra de "åndelige" legemer, dvs adgangen til talentkernernes erindringslager er blevet begrænset.

Men der findes også stadig mennesker her på Jorden, som åbenbart endnu ikke har fået tilstrækkeligt mange lidelseserfaringer, sådan at de kan nænne at gøre grusomme ting mod andre mennesker og dyr. Der er f.eks. landmænd, som ikke kan tolke grisenes smertesignaler, når de kastrer dem, eller måske kan de gøre sig selv døve for deres egen "indre stemme"?

Når der er børn, der synes at have meget lidt medlidenhedsevne, skyldes det formodentligt, at de er på et stadie, hvor de endnu repeterer tidligere livs udviklingstrin. De har tilsyneladende ikke adgang til hele deres talentkernepulje fra tidligere liv. Måske er der centre i hjernen, der hos børn endnu ikke er udviklet til at kunne overføre den slags energier, ligesom de fleste voksne mangler at få udviklet de hjernecentre, som vi skal bruge til at formidle den stærke intuitionsenergi.

I den nævnte artikel tales der om, at når børn vokser op under følelsesmæssigt ringe betingelser med store sociale svigt, har de svært ved at udvikle evnen for empati. Men hvis tingene forholder sig, som Martinus fortæller os, skulle det ikke kunne lade sig gøre at få sine tidligere livs erfaringer annulleret på den måde. Når dårlige sociale vilkår og ringe empatisk adfærd ofte hænger sammen (men slet ikke altid!), skyldes det nok, at vi inkarnerer dér, hvor vi passer ind i forhold til eget udviklingsniveau. Eller vi inkarnerer dér, hvor vi kan høste de manglende lidelseserfaringer.

I skrivende stund ser vi, hvordan der efter jordskælvet i Haiti foregår noget af en alles kamp mod alle om mad og vand, dvs de stærkeste vinder oftest i denne "junglelovstilstand". Ja, vi ser hvordan unge og stærke mænd overfalder nødhjælpstransporterne og tilraner sig maden med vold. Ved naturkatastrofer andre steder i verden ser man ofte de overlevende hjælpe hinanden, men det er åbenbart ikke så udbredt her i Haiti. Hvorfor? Nogle vil forklare det med, at i det land vokser man op under så barske og uretfærdige vilkår, at det er en barsk mentalitet, der udvikles. Og at det hovedsageligt er den type, der overlever, jfr. Darwinismen. Med åndsvidenskaben vil vi nok mene, at det er mindre udviklede individer, der ofte inkarnerer her, fordi her passer de, eller her kan de høste deres manglende lidelsesoplevelser.

Det reelle i opdagelsen af de såkaldte "spejlneuroner" betydning er, som jeg ser det, at vi udvikler kropslige elementer, efterhånden som vore bevidsthedsenergier har brug for det. Ånd styrer materien. Altså: efterhånden

som vi udvikler indlevelsessevne, for slet ikke at tale om næstekærlighedsevne, skal der være tilsvarende fysiske formidlingsorganer. Krop og psyke hænger sammen.

Hjerne og nervetråde skal kunne vibrere i resonans med de energier, vi modtager fra de åndelige legemer, hvis det skal blive til en dagsbevidst oplevelse.

Kritisk undersøgelse af en Martinus-udgivelse

Af Kjeld Kjertmann

Som det nok vil være læserne bekendt, besluttede Martinus at betegne sit samlede værk *Det Tredie Testamente*. Ikke desto mindre havde han siden 1971 arbejdet på manuskriptet til en bog som han kaldte *Det Tredie Testamente*. Den skulle forklare og tydeliggøre at *Livets Bog* er en fortsættelse af Jesu mission og en opfyldelse af hans forudsigelser om talsmanden der skulle komme efter ham. Men som årene gik, blev Martinus mere og mere i tvivl om hvordan den påtænkte bog skulle struktureres og samordnes med *Livets Bog*. Han drøftede løbende manuskriptet med Per Thorell som på Martinus' opfordring læste korrektur og skrev små forslag til sproglige ændringer. Den endelige version renskrev Martinus selv. Den slutter midt i en sætning og blev aldrig gjort helt færdig. Også her har Per Thorell tilføjet enkelte, mindre ændringsforslag.

Interessante detaljer

Nu begyndte Martinus i stedet at arbejde med forskellige tekstudkast som han overvejede at bruge som prolog til *Livets Bog*. En endelig beslutning om hvordan det renskrevne manuskript og de øvrige tekstfragmenter skulle udgives, nåede der ikke at foreligge fra Martinus side. På trods af det uafklarede beslutningsgrundlag valgte instituttet så efter Martinus død at udgive en bog under titlen *Det Tredje Testamente*. Den er sat sammen af afsnit fra det omtalte manuskript og nogle af de andre efterladte tekster. Hele dette forløb giver naturligt nok anledning til spørgsmål hos interesserede i sagen. Og Kurt Christiansen satte sig for at undersøge sagen nærmere og har nu udgivet en bog med sine resultater på eget forlag.

Det er blevet til en prisværdigt grundig undersøgelse som kaster interessant lys over detaljer der ellers ville have været utilgængelige for andre end en snæver kreds. I betragtning af den store offentlige interesse for Martinus' arbejde som må forudses i fremtiden, er sådanne studier meget velkomne. Ikke mindst når de som her er udført på grundlag af skriftligt kildemateriale og holdt i en tolerant tone. Med et lunt sideblik til forsynet og en sund, kærlig skepsis kan sådanne arbejder sætte spørgsmålstejn ved om det nu også altid er de klogeste og rigtigste valg instituttets medarbejdere foretager.

Usvækket intuition

I dette tilfælde kan man have sine tvivl. Med PerThorells

dagbogsnotater fra ugentlige samtaler med Martinus som kilde, kan Kurt Christiansen dokumentere hvordan Martinus til det sidste bevarede og benyttede sin fulde kosmiske intuition når han skrev eller talte om hvordan han bedst kunne afrunde sin mission her på Jorden: 'Jeg har ingen interesser ud over at gøre Guds vilje', sagde han en dag til Per Thorell. Kurt Christiansen tolker Martinus' mange overvejelser om hvordan han bedst kunne udnytte de forskellige tekststykker, som udtryk for alderstræthed i den ikke-intuitive, praktiske del af hans hjerneaktivitet, hvor hans kosmiske intuition derimod ikke viste det mindste tegn på svækkelse. Det sidste kan man overbevise sig selv om ved at læse den renskrift af det uafsluttede manuskript som Kurt Christiansen gengiver i sin bog. Her har han affotograferet manuskriptet på venstresiderne i sin bog, sådan som det forelå fra Martinus' side med Per Thorells tilføjelser, og har så på højresiderne afskrevet teksten, men uden Thorells tilføjelser. På den måde kan læseren selv vurdere den oprindelige tekst og betydningen af Thorells ændringsforslag. Fin tekstdokumentation.

Kludetæppe

Personligt finder jeg Per Thorells ret beset få ændringsforslag ubetydelige og overflødige. Men de har skadet manuskriptets skæbne i den forstand at instituttet har brugt dem som påskud for ikke at ville udgive det med henvisning til at Martinus vist nok havde udtalt at han var utilfreds med dem. Men når jeg sammenligner det manuskript som Kurt Christiansen har efterforsket og gengivet i sin bog, med instituttets udgivelse *Det Tredje Testamente - Den Intellektualiserede Kristendom*, må jeg sige at det oprindelige manuskript langt mere konsistent og overbevisende tilgodeser den oprindelige intention, at gøre rede for *Livets Bog* m.m. som en fortsættelse af Jesu mission. Der er en klar gennemgående, fremadskridende linje som fuldstændig mangler i det kludetæppe af tekstfragmenter som instituttets udgave består af. Vurderet tekstlingvistisk er den et uskønt syn. Og jeg finder det lidet betryggende at en udgivelse af denne karakter får den ophøjede titel *Det Tredje Testamente*.

Litteratur

Kurt Christiansen: *Martinus ufuldendte manuskript til bogen Det Tredje Testamente. Med en historisk redegørelse ved Kurt Christiansen*. Åndsvidenskabsforlaget. 2009.

KORT

Ruth Olsen

FORTALT

Haiti

Jordskælvet i Haiti med alle dets menneskelige lidelser har vi kunnet følge i medierne i flere uger. Vi, der ved, at intet er tilfældigt, må spørge os selv, om det skyldtes de mange mørke energier, der trivedes just der, som jordklode-jeget på den måde søgte at udrense? At det var et samfund, hvor der tiltrængtes en gevaldig forandring, kan ingen være i tvivl om. Fattigdom og stor ulighed, korruption og kriminalitet osv var nået det ubærlige.

Men hvorfor gik det slet ikke ud over de rige, der i årtier har udnyttet alle landets ressourcer og ikke bekymret sig det fjerneste om at få skabt et andet og mere retfærdigt samfund? Deres store flotte huse stod der nærmest uberørte. Vi kan synes, det ikke er fair, men vi ved jo, at i det større perspektiv vil den karmiske retfærdighed dog ske fyldest. Der har åbenbart været en skæbnemæssig grund til, at disse mennesker er inkarneret just der. Og så må vi trøste os med, at de der blev knust i ruinerne hurtigt overgik til en anden og bedre verden.

Nogle af de "superkristne" højrefløjsfolk i USA har været ude med argumenter om, at det skulle være "Guds straf" for al den hedenske woodoo-dyrkelse, der flourer på øen. Bortset fra at Guddommen ikke giver sig af med at straffe, så er woodoo ikke kun noget med sort magi (stod en woodoo-præst og fortalte i TV),

men en primitiv tro er det jo, som gør det meget nemt at manipulere med mennesker.

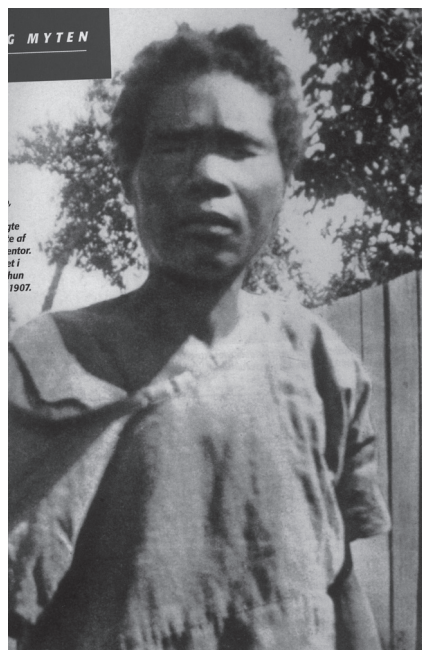
Under alle omstændigheder er en moralsk udvikling nødvendig i Haiti. Vi så f.eks. hvordan mange – især unge stærke mænd – forsøgte selvisk og brutalt at tilkæmpe sig adgang til nødhjælpen på kvinder og børns bekostning.

Men det var i hvert fald opmuntrende at se al den velvilje i den rige del af verden, som trods finanskrise har givet mange penge til hjælpearbejdet. Og eftersom Jordens indre ildtilstand er døende iflg Martinus (LB II s.540), må vi vel gå ud fra, at de store naturkatastrofer også vil dø ud efterhånden.

Det mystiske Haiti

I et Ill. Videnskab (10/2003) fandt jeg en artikel om det fænomen, der kaldes "zombier", og som tilsyneladende stadig er noget, man kan støde på i Haiti. Ifølge myterne er zombier afdøde, som har rejst sig fra graven eller er opgravede lig, som er gjort (næsten) levende af en woodoo-troldmand ved hjælp af nogle hemmelige stoffer. Det er ikke bare almindelige spøgelse.

Faktisk er fænomenet blevet undersøgt, først af den amerikanske etnograf Zora N. Hurston i 1937, og siden i 1980 af en forsker fra USA, Wade Davis. Zora undersøgte en kvinde, Felicia, der efter at være flakket forvirret rundt var blevet indlagt på et hospital.

Hun var ude af stand til at sige, hvem hun var, men hendes bror og far kunne identificere hende. Hun var blevet forgiftet og virkede død, hvorfor hun var blevet begravet. Hun blev dog gravet op igen og givet noget modgift, hvorefter hun i mange år havde arbejdet som viljeløs robotagtig slave på en sukkerrørsplantage.

Wade Davis var en etnobotaniker, der boede i en længere periode i Haiti. Han analyserede de giftstoffer, som woodoo-troldmændene, kaldet bokorer, brugte til at nedsætte livsfunktionerne på sine ofre så meget, at de var som skindøde. Det var en blanding af forskellige plante- og dyregifte, bl.a. tetradotoxin og noget, der var udvundet af den store agatudse. Hvis ofret overlevede den midlertidige begravelse, fik det en dosis pigæble, som gjorde sindet sløvt og modtagelig for ordrer og dermed lette at kontrollere.

Hvor udbredt fænomenet har været og om det stadig eksisterer i Haiti er svært at vurdere. Men man mener det engang var brugt som en form for hævn, men også af plantagejere overfor genstridige arbejdere, fordi det gjorde dem til lydige slaver. Angsten for at blive gjort til en zombie eksisterer dog stadig hos en del i Haiti.

EU's fattigdomsår 2010

EU har udråbt 2010 til et år, hvor man skal bekæmpe fattigdom, for den er der stadig meget af i Europa, især i de nye EU-lande, men det er jo noget de enkelte landes egne regeringer skal tage sig af. Uligheden mellem rige og fattige er steget temmelig meget i de senere år, også i Danmark, som ellers førhen har søgt at skabe en mere solidarisk fordeling af samfundets goder. Set i lyset af Martinus' beskrivelse af den retning, udviklingen nødvendigvis må tage, synes den nu at gå baglæns.

Ifølge den fattigdomsgrænse, som EU har defineret, er man fattig, hvis man må leve for mindre end 60 pct. af det enkelte lands middelindkomst. OECD har sat grænsen ved 50 pct., og i så fald er man fattig i Danmark, når man har mindre end 98.145 kr. om året brutto. I Danmark lever der således ca. 50.000 børn, der må betegnes som fattige og altså ikke kan få, hvad gennemsnitsbørn kan få.

Nu kan vi godt mene, at det ikke er pengene og de materielle goder, der tæller, men for børn betyder det alverden, hvis man f.eks. er den eneste i klassen, der ikke kan holde børnefødselsdag, eller den eneste der ikke har en mobiltelefon osv. Voksne kan bedre klare at gå i genbrugstøj, undvære mobilen osv, men en pc er næsten efterhånden nødvendig, hvis man skal kommunikere med offentlige myndigheder.

Det er faktisk en skæbnens ironi, at i det år, hvor det var meningen, man skulle støtte de fattigste, har man givet de rigeste store skattelettelser, mens de små indkomster næsten ikke har fået noget – og hvor statens overtagelse af den krakkede Roskilde Bank (det var den der gav Danmarks højeste direktørløn!) koster hver eneste dansker 2000 kr. i skatteyderpenge.

Man tror, man kan løse finanskrisen ved at få folk til at bruge flere penge, derfor skattelettelserne. Men de rige kan næppe øge deres forbrug – bortset fra til udenlandsrejser, og det gavner jo ikke produktionen og arbejdsløsheden. Hvis man gav de fattige lidt mere i stedet for som nu at skære ned på bistandshjælpen, så ville det blive omsat til forbrug. Jeg har svært ved at se logikken i vor tids politik.

Leasingkapitalisme.

Stein Bagger – ham der solgte ”luft”, hvis nogen har glemt det – startede faktisk sine svindelnumre med den ide, han fik fra Farum-borgmesteren Brixtofte. Ideen hedder ”leasing”. Brixtofte skaffede sig rede kapital ved at sælge skoler og anden offentlig ejendom, og leasede, dvs lejede, dem så mod årlig lejebetaling. I stedet for at erlægge ejendomsskat fik han så fradrag for en driftsudgift.

Stein Bagger lavede leasingkontrakter på it-udstyr, der ikke fandtes. En leasingkontrakt er – troede bankerne – penge værd, lidt ligesom et pantebrev. Leasingkarusellen er blevet en ny uigennemskuelige finansmodel. Man leaser f.eks. sin bil i Tyskland og undgår dansk registreringsafgift osv. Kapitalismen er en ideologi, hvis logik lægger op til spekulation og egoisme – på fællesskabets bekostning. Det må vi nok acceptere at leve med lidt endnu.

Flere og flere nærsynede

En epidemi af nærsynethed breder sig over kloden, fortæller Ill. Videnskab. I Europa og USA må næsten hver tredje skoleelev bruge briller eller kontaktlinser for at kunne se, hvad læreren skriver på tavlen. Også mange steder i fjernøsten er stadig flere børn nærsynede. I begyndelsen af 1900-tallet havde kun én procent af grønlænderne denne synsfejl, i dag er det hver anden grønlænder, der har brug for briller. I Nepal er kun 1 pct. nærsynede.

Der gættes på mange forskellige årsager. Ernæringseksperter mener, det skyldes fødevarer med et højt indhold af stivelse, fx hvidt brød og morgenmadsprodukter, fordi det forøger insulinniveauet, hvilket påvirker øjets udvikling. Forskere peger på, at lande, der har overtaget vestlig livsstil men ikke vestens madvaner, ikke har nær så mange tilfælde af nærsynethed.

Diskussionen om hvad der er arv, og hvad der er miljø, er også med her, for nærsynethed optræder oftest i bestemte familier, hvorfor nogen mener, det ligger i generne! Og så er der dem, der mener, det simpelthen har at gøre med den måde, vi bruger øjnene på i vor tid. Den megen læsning og computer-kiggeriet belaster øjenmusklernes finindstilling. Og det er just, hvad Martinus også engang fortalte.

Det er et problem, at der er flere erhverv, man er udelukket fra, hvis

man ikke har normal synsevne, fx kan man ikke blive pilot, så nu kan man med en laseroperation gøre synet normalt igen.

Held og uheld

De, der ikke kender eller tror på karma-princippet, undrer sig over, hvorfor nogle mennesker altid er heldige, mens andre er forfulgt af uheld. Så det har man også givet sig til at forske i. Den engelske professor i psykologi Richard Wiseman har brugt ti år på at finde "heldets mekanismer" og skrevet en bog om det, "The luck factor" (Ill. Videnskab 14/2003). I fire punkter har han tegnet en psykologisk profil af det heldige menneske sådan:

Heldige mennesker er mere opmærksomme på de muligheder, der viser sig, og udnytter dem.

Heldige mennesker er gode til at lytte til deres intuition. De forbedrer deres intuitive formåen ved fx at meditere og rense hjernen for uvedkommende tanker.

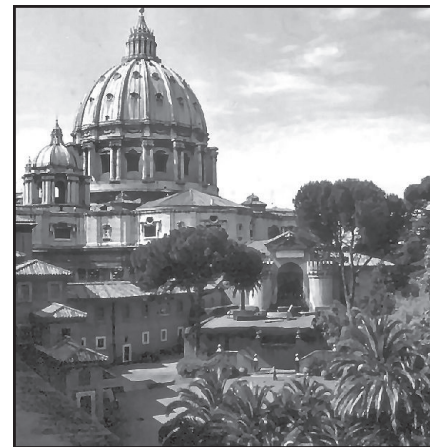
Heldige mennesker forventer et godt liv, der således bliver en "selv-opfyldende profeti". De positive forventninger overskygger eventuel modgang. Det lyse livssyn fremmer samspillet med omgivelserne og får det bedste frem i sine medmennesker.

Heldige mennesker formår at vende uheld til held. I stedet for at dvæle ved ulykken tænker de på, at det kunne have været værre. De tackler modgang på en måde, så de ender med at komme styrket ud af den uheldige situation.

De, der kender noget til begreberne karma og skænbuer, vil nok mene, der er noget væsentligt, professoren har glemt at tage med i betragtning. Men vi er jo ikke uden indflydelse på vor aktuelle skæbne, så hans gode råd er alligevel værd at lytte til. Positiv tænkning kan sommetider gøre underværker!!

Den katolske kirke og rumvæsener

Da Giordano Bruno omkring år 1600 tillod sig at mene, der var flere verdener med liv, blev han brændt som kætter. Nu siger den katolske kirke, at den eventuelle eksistens af "broder-rumvæsener" ikke er noget problem. Hvis der findes mange andre kloder i universet med levende væsener, er de jo også skabt af Gud. "Vi kan ikke sætte grænser for Guds kreative frihed", som de nu siger. (Det er kun menneskenes kreative frihed, de vil sætte grænser for!)

Vatikanet har holdt en større konference om astrobiologi for religiøse ledere og videnskabsfolk. Emnet var, hvordan man skulle forholde sig til eventuelle beviser for, at der findes liv uden for jorden. Kun en evangelisk fløj synes at være bekymret. Gary Bates fra Atlanta i USA udtalte: "Ud fra et teologisk perspektiv ville ikke-jordisk liv faktisk være en hån mod selve årsagen til, at Kristus døde for vores synder, for vores frelse." (Diføt-nyt 94/09)

Engang diskuterede Vatikanets teologer, hvor mange engle, der kan stå på et knappenålshoved. Nu diskuterede de, om Frelseren vil frelse alle intelligente livsformer i hele universet, eller om der måske er andre frelsere på de andre planeter.

Martinus har fortalt os, at liv vil inkarnere overalt, hvor der er mulighed for det, så selvfølgelig er der masser af liv på andre kloder. Alle vil før eller senere udvikle sig frem til at få kosmiske bevidsthed – og altså blive ”frelst”. Undervejs vil de få hjælpere fra det store forsyn, som vi har fået det her på jorden.

Afrikas kvinder

Den store Danmarksindsamling nåede i år rekorden på 130 mill. Halvdelen af disse penge skal gå til Afrikas kvinder, for så ved man, de gør nytte. Efter mange års borgerkrig i Liberia, Vestafrika, har de nu fået en kvindelig præsident, Ellen Johnson, som med myndighed og retfærdighed er ved at få sat skik på det hærgede land. Hun har givet kvinder en særlig status, i regeringen og i politiet. Det har omsider skabt fred.

Jeg har lige læst en bog fra biblioteket om hende. Hun er en meget speciel person med en ganske særlig skæbne. Bogen viser med al tydelighed, hvordan forsynet sørger for, at de personer, der er udset til en særlig opgave, er beskyttet, indtil tiden er inde. Hun har været i fængsel flere gange og overlevet trods mange trusler på livet.

Hvordan Jesus blev til Kristus

Under overskriften ”Dygtig markedsføring gjorde Jesus til Kristus” bringer Ill.Videnskab (17/2004) en artikel, hvor man vil forsøge at miscreditere Jesu og dermed kristendommens betydning. Der opridses hvilke tre ”salgsfremstød”, der slog andre religiøse kulturer af banen, nemlig: *Evangelierne*. Bibelens forfattere opdigtede detaljer om Jesus, sådan at det kristne budskab appellerede til så mange som muligt.

Øjenvidnerne. Mens de andre kulturer dyrkede guder fra mytologien, kunne de første kristne sige: ”Jeg har set og hørt det hele selv”.

Missionærerne. De kristne optog alle på tværs af sociale skel. Efter dåben kunne den omvendte straks gå ud og hverve flere nye sjæle.

Man påstår, at evangelierne er ”et religiøst salgsmateriale”, hvor man ”sælger Jesus som Messias”. Og at dåben var en effektiv hvervekampagne. Den blev bl.a. effektiv, fordi også kvinder kunne blive døbt.

Det, der ikke står noget om i den 8-siders lange artikel, er hvad årsagen mon kan være til, at kristendommen med alle dens fejl og mangler og troen på Jesus har kunnet holde sig så levende i over 2000 år!

I øvrigt mener man, at Jesus helbredte syge med cannabis. Den påstand er fremsat af nogle forskere, efter de har nærlæst de bibelske tekster. Heraf fremgår det, at Jesus’ salveolie indeholdt cannabis-ekstraktet keneh-bosum.

Udviklingsbaner

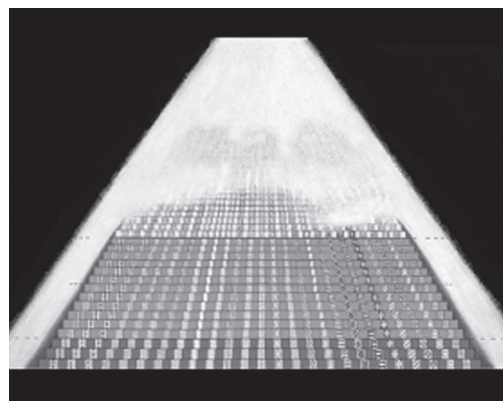
I symbol nr. 29 beskriver Martinus, hvordan der findes forskellige udviklingsbaner for levende væsener i dette univers, også på Jorden. Insekter har f.eks. en helt anden udviklingsbane end de nuværende jordmennesker. Det gælder også, så vidt jeg ved fuglene. Det kom jeg til at tænke

på, da jeg i Ill.Videnskab (8/2009) læste, at fugle og insekter ikke har samme slags kønskromosomer som pattedyrene.

Hos mennesker og andre pattedyr kaldes hannens kromosomer XY og hunnens XX, og det er kromosomet i hannens sædcelle, dvs enten X eller Y, der afgør barnets køn. Hos fuglene kaldes hannens kromosomer ZW og hunnens ægcelle har enten Z eller W, således at det er ægcellens kromosom, der afgør afkommets køn.

Ikke alle insekter har kønskromosomer, men de der har, f.eks. græshopper og kakerlakker, findes der kun én slags som kaldes X, og kønnet afgøres af om kromosomet findes i ét eller to eksemplarer. Hos krybdyr som f.eks. skildpadder og krokodiller benyttes slet ikke systemet med kønskromosomer, her afgøres afkommets køn af temperaturen, når æggene udruges. Bier og myrer har en anden meget speciel måde at afgøre kønnet på, da der som bekendt kun er een hun i hvert bo, der lægger æg, og kønnet afgøres af, hvordan larverne passes og hvilke job, der er brug for at blive besat.

Martinus fortæller, hvordan alle udvikles fra dyr til menneske, men som Uwe Todt forklarede i sidste nr af Impuls, er det ikke de nuværende dyr på Jorden, der engang vil blive til mennesker her på kloden, ikke engang de nuværende aber vil få et liv som mennesker her på jorden, men på en anden klode som passer til deres udviklingstrin.

Mystisk byggeri

I det sydlige Florida står resterne af et mystisk slot, Coral Castle, bygget med gigantiske stenblokke og tonstunge porte. Det er bygget af en enkelt mand, den lettiske immigrant Edward Leedskalnin, som startede på det i 1920 og brugte de næste 31 år på det indtil sin død. Hvilken teknik han brugte, er lidt af et mysterium. Selv om han gerne viste besøgende rundt, gjorde han sig store anstrengelser for at forhindre folk i at se, hvad der egentlig skete, når han arbejdede.

Nogle drenge, der engang sneg sig ind på byggepladsen, påstod at Leedskalnin havde fået de store sten til at svæve som heliumballoner. Således opstod der myter om, at han havde genopdaget de gamle egypteres byggetode, eller om at han havde fået hjælp af rumvæsener, ja måske fundet kilden til visdom – ”de vises sten”. Stenene er ikke muret med mørtel, de er hugget så præcist ud og passet så godt sammen, at man ikke kan presse selv det tyndeste knivsblad ind imellem dem.

Leedskalnin, som var en lille spinkel mand, brugte ingen maskiner. I 1986 skulle den ni tons tunge stenport repareres. Den havde siddet så fint

afbalanceret, at selv et lille barn kunne skubbe den op med en hånd. Der var nemlig boret et hul lodret ned gennem stendøren, og i hullet var der sat en metalstang, som hvilede på et leje, der nu blot var tæret og skulle udskiftes.

Der var brugt 1100 tons kalksten til opførelsen af slottet. Nogle af stenene er større end dem, der blev brugt til opførelsen af Cheopspyramiden, og murene står så solidt, at ikke engang orkanen Andrew i 1992 gjorde nogen skade, selv om alt andet i området blev tilintetgjort. Men opklaringen af, hvordan han bar sig ad, tog han med sig i graven. (Ill. Videnskab 1/2010)

Dømt som heks i 1944

Historien begynder i 1941, hvor en tysk ubåd skød det engelske krigsskib Barham i sønk og 861 sømænd druknede. Det engelske admiralitet besluttede at holde tabet hemmeligt. Samtidig afholdt den skotske kvinde Helen Duncan en åndelig seance, hvor hun fortalte, at Barham var gået ned. En død sømand fra skibet overbragte hende nyheden.

I første omgang fik udtalelsen ingen konsekvenser, men tre år senere da

den hemmelige D-dag nærmede sig – ville myndighederne ikke risikere, at Helen Duncan igen afslørede noget, og idømte hende derfor ni måneders fængsel efter en lov om heksekunst fra 1735.

Abers kostvaner

For videnskabens forskere er aben et interessant forskningsobjekt, da det er så nærliggende at drage paralleller til mennesket. Ved University of Wisconsin har man fulgt 76 rhesusaber gennem 20 år. Halvdelen fik normal diæt, de andre fik 30% færre kalorier. Det viste sig, at aberne på den kaloriefattige kost levede meget længere og fik næsten ingen sygdomme, desuden bevarede de mere hjernemasse i de dele af hjernen, der har at gøre med motorik, problemløsning og hukommelse. I normaldiæt-gruppen var 37% døde efter de 20 år af kræft, hjerteproblemer eller diabetes.

Andre forskere har fundet ud af, at også aber trøstespiser, når de er udsat for psykosocial stress. I forsøget opstillede man hos en gruppe aber to automater med foderpiller, den ene indeholdt føde med lavt fedtindhold, den anden med et højt fedtindhold. De underordnede aber, dvs dem med lav status, spiste stort set hele tiden, mest af det fedtholdige, mens højstatus-aber nøjedes med at spise, når de var sultne og da som regel af det fedtfattige.

Og hvad kan man så konkludere ud fra det? At vor tids fedme problemer har noget at gøre med stress og lav status?

Og at mange af vore sygdomme skyldes dårlige madvaner?

Jeg hørte, at hver 5. inder nu har diabetes, og at tallet også stiger dramatisk i Kina. Her er det ikke entydigt forbundet med overvægt, for det rammer ligegodt unge og slanke personer. Der er virkelig behov for en grundlæggende forståelse af sundhed og sygdom, også en større forståelse af, hvad industrialiseret madproduktion gør ved vort helbred.

Er sojaprodukter sundt?

Meget af den mad, som vegetarer spiser, indeholder soja. Men er den altid sund? Faktisk advarer eksperter mod at spise for meget soja (avisen 24timer 7/12-09). Det meste af det soja, der handles på verdensmarkedet er dyrket i u-lande og er gensplejset. I Brasilien rydder man regnskoven for at dyrke soja. Da soja således er billigt, indgår det i alle mulige madvarer, faktisk i 70% af almindelig mad, fra kødretter til brød, kager og drikkevarer. Det drejer sig om over 100.000 forskellige madvarer.

En af de eksperter, der advarer mod at spise for mange sojaprodukter, er lægen Carsten Vagn Hansen – også kaldet ”radiodoktoren”. Han og flere andre mener, vi normalt har bedst af at spise det, der dyrkes på vore egne geografiske områder. Soja står iøvrigt på fødevarerstyrelsens allergen-liste. Nogle mener, soja kan øge risikoen for brystkræft. Man har beregnet, at

børn der får sojabaseret modermælks-erstatning får østrogen svarende til fem p-piller dagligt.

Da soja fremtræder under 17 forskellige navne, bl.a. vegetabilsk olie og tofu, er det umuligt at finde ud af, hvornår et produkt indeholder soja. Nogle vil mene, det må være godt nok, eftersom japanerne og kineserne spiser så meget soja, men faktisk spiser de kun gærede sojaprodukter kaldet ”den gode soja”. Nogle forskere på DTU Foods vil gerne lave nogle seriøse undersøgelser, men er begrænset af de store industriinteresser, der er på spil, og som nødvendigvis giver slip på deres ”produktionshemmeligheder”.

På vej mod én verden

Telefonen var 40 år om at få 1 million brugere. Internettet præsterede det på 3 år! Efter 40 år, dvs i 2009 var 1,7 milliarder mennesker ud over hele kloden på nettet. 92% af alle hjem i Grønland er koblet på nettet, mens kun 0,1% er på nettet i Burma. Der var i 2009 i alt 226.099.841 hjemmesider, og der oprettes 700.000 nye sider hvert minut. Op til 65.000 gange i sekundet klikkes der ind på web-leksikonet Wikipedia.

Der er faktisk flest brugere i Asien, nemlig 42%, mens Europa tegner sig for 24,1% og Nordamerika for 15,1%. En gennemsnitsbruger sender 48 e-mails i døgnet, globalt blev der i 2008 sendt 210 milliarder e-mails, heraf var over 70% spam. Der ligger 10.000.000.000 fotos på Facebook, så skal man blot se et sekund på hver, skal man leve i 300 år!

Selv om sproget endnu er en barriere mod at få samlet hele verden til én enhed, er der dog med internettet gjort et stort skridt fremad, idet automatiske oversættelses-muligheder stadig forbedres. Indtil nu er engelsk det mest brugte internetsprog (464 millioner), derefter kommer kinesisk (321 millioner). Det går fremad mod den vision, Martinus oprullede for os med én verden med én regering.

Den uudslettelige atomenergi

I Ill.Videnskab 8/2009 fortælles om en forskning, der viser, at de atomprøvesprængninger man foretog i årene 1955-63 stadig kan spores i menneskers celler overalt på jorden. Også mennesker, der endnu ikke var født i prøvesprængningernes år, er mærket af dem, især i de af hjernens nerveceller, som vi bevarer hele livet. Med den mad, vi spiser, får vi strålingsenergien ind i kroppen. Med atomenergiens spredning er nationale grænser blevet irrelevant.

I denne for Europa og USA så kolde isvinter kan man undre sig over, at der alligevel stadig smelter mere og mere af Grønlands indlandsis. Da jeg læste om, hvordan der i de arktiske egne konstant er blevet sejlet på kryds og tværs af både sovjetiske og amerikanske atom-ubåde i den kolde krigs tid, forstår jeg det bedre. Atomenergiens opvarmende strålingsenergi kan man ikke kontrollere. Den er stærkere, end man tror, hvad svenske forskere nu for nylig har fået kendskab til. Den kan på få år gennemhulle enhver kobberindkapsling, så alle de svenske atomaffalds-sikringer er ikke meget værd, må man nu erkende.

Der findes dog mennesker, der kan tåle at leve et langt liv med atomenergiens virkninger i kroppen. Japaneren Tsutomu Yamaguchi var i Hiroshima, da USA smed en atombombe over byen. Mirakuløst slap han med svære forbrændinger, men tog næste dag til sin hjemby Nagasaki. Pligtskyldig mødte han op på sit arbejde med bandager, og så kastede USA endnu en bombe – over Nagasaki. Men også den overlevede han utroligt nok. Nu 64 år senere er han stadig i live, 93 år gammel, men dog alvorlig syg af kræft.

Historien viser, at hvis man ikke har karma til at skulle herfra, kan man overleve mangt og meget!

Det viser også historien om sygeplejersken Violet Jessop, der overlevede tre skibskatastrofer. Første gang var i 1910, da luksuslineren Olympic gik ned syd for England. Anden gang var hun med Titanic, da det gik ned i 1912. Fire år senere arbejdede hun på

hospitalsskibet Britannic, som stødte på en mine i Middelhavet og gik ned. Efter de tre katastrofer arbejdede hun 55 år på søen uden uheld. I 1971 døde hun af hjertestop, 83 år gammel.

Tilgivelse kan betale sig

At være vred og bitter på andre mennesker gør kun rygsmerter og forhøjet blodtryk værre. Omvendt reduceres lidelserne, hvis vi tilgiver dem, vi er vrede på. I en amerikansk undersøgelse deltog 58 rygpatienter, hvoraf nogle fik traditionel medicinsk behandling, mens andre blev undervist i en buddhistisk meditationsteknik, der sigter mod at fremme følelsen af tilgivelse.

De patienter, der nåede frem til at tilgive andre, havde færre smerter i ryggen end andre patienter. Tendensen var den samme i en tilsvarende undersøgelse af 98 patienter med for højt blodtryk.

Aber kræver retfærdighed

Ligesom mennesker bliver også aber vrede over uretfærdighed, vider en ny undersøgelse. En række aber blev trænet i at handle med sten. Når aberne gav forskerne en sten, fik de et stykke agurk. Så længe alle fik et stykke agurk, var alle glade, men da forskerne begyndte at give nogle af aberne en vindrue i stedet, nægtede de andre aber at tage imod agurken i 10 af 25 tilfælde.

Da man begyndte at give druer til aber uden at forlange sten til gengæld, nægtede de andre aber at deltage i 20 ud af 25 tilfælde. Resultaterne tyder på, at retfærdighedssansen er en – evolutionært set – gammel sans.

Glæde smitter

Det er de mest selvfølgelige ting, der i disse år udsættes for forskning. At glæde smitter er nu videnskabeligt bevist af en forskergruppe fra University of California. I 20 år har

man fulgt 5000 mennesker indenfor samme netværk og opdaget, at glæde spreder sig helt ud i tredje led af netværket. Dvs at hvis du bliver glad, vil glæden sprede sig til dine venners venner – altså folk uden for din egen omgangskreds.

Ifølge forskergruppen forklares det med, at glade mennesker er mere venlige og hjælpsomme overfor andre, og det smitter af. Man skulle så tro, at dårligt humør vil have samme effekt, men det er heldigvis ikke lige så smitsomt som glæde. (Ill.Viden-skab 7/2009)

Vi bliver klogere

Flere undersøgelser viser, at unge i dag scorer højere i en IQ-test, end unge gjorde for få årtier siden. På 40 år er intelligenskvotienten (IQ) således steget med mindst 10 point i gennemsnit. Psykologerne undrede sig. Gang på gang måtte de ændre de test, de brugte til at måle intelligens. Både børn og unge klarede flere opgaver end tidligere, og så fandt de ud af, at de unge simpelthen var blevet klogere.

Nu mener man, det må skyldes livet i byer og den øgede stimulering af hjernen, bl.a. via computerspil. Vi der har læst Martinus undrer os ikke, for det er jo netop meningen med ”den store plan” for menneskeheds udvikling her på jorden. Men al den stimulering af børn og unge i vor tid

via skolegang og de teknologiske fremskridt er jo nok med til at sætte turbo på processen. Så håber vi bare, at den følelsesmæssige udvikling kan følge med.

Sommerbørn er de lykkeligste

I en britisk undersøgelse med 40.000 deltagere viste det sig, at de der var født om foråret eller sommeren var mere lykkelige og optimistiske, end de der var født efterår og vinter. De allermest lykkelige er maj-børn. Psykologen bag undersøgelsen antager, at årsagen til resultatet er, at sommerbørn i livets første måneder omgives af glade og positive mennesker, der nyder solen, varmen og udendørslivet.

Et andet sted har jeg læst, at vinterbørn er de mest sejge og udholdende og derfor kæmper sig frem i verden, mens sommerbørn nemt kan forfalde til det letteste og alt for hurtigt giver op overfor modgang i livet.

Infralyd skaber angst

Infralyd er lydbølger, der er så dybe, at vi ikke kan opfatte dem. Men de påvirker os alligevel, viser en britisk forskning. Man inviterede en større gruppe mennesker til en koncert. Halvdelen af koncerten blev ledsaget af uhørlig infralyd. Efter koncerten blev publikum bedt om at fortælle

om eventuelle følelser, som musikken havde vækket i dem. Det viste sig, at den musik der blev ledsaget af infralyd hos en fjerdedel havde fremkaldt følelser som angst og sorg.

Hvad er en politistat?

Klimatopmødet i København fik mig til at spekulere alvorligt over, hvad man skal forstå ved en politistat. Når man sætter nonner, Hara Krishna-munke og andre fredelige demonstranter, heriblandt en journalist fra Kenya, i fængsel efter at have siddet i håndjern på et koldt decemberfortov i flere timer uden mulighed for at

komme på toilettet, så er der noget galt med dagens Danmark. Har terrorfrygten virkelig gjort vore politifolk så skræmte?

Det er tankevækkende.

Gammelt indisk råd

Det gamle indiske epos Mahabharata fortæller, at man skal afholde sig fra at spise kød for at opnå god hukommelse, skønhed og et langt liv.

Pythagoras

Den græske filosof Pythagoras spiste ikke bønner. Han var overbevist om, at alle sjæle startede deres liv som bønne.

Oplevelsen af åndsvidenskaben

Oplevelsen af åndsvidenskaben som kendsgerning er i stor udstrækning automatfunktion. Den er en åndelig eller psykisk gave, der som en mental kraft overskygger væsenets bevidsthed, medens den materialistiske videnskab derimod kun er et resultat af viljemæssig forskning, eksperimentering og iagttagelse. Man forstå derfor, at meget fremtrædende videnskabsmænd, der er kapaciteter i material forskning og viden, undertiden ignorerer åndsvidenskaben som fantasi, som spekulation og digt.

(LB 7 stk. 2535)

MØDER - FOREDRAG - KURSER - STUDIEGRUPPER - UNDERVISNING

DRAGØR

Martinus-Studiekreds , kontakt Vagn Noach
tlf. 3253 2653 el mail: noach@post5.tele.dk

ESBJERG

Mandag 15/3 **Sygdom og helbredelse i kosmisk belysning!** v/Ole Therkelsen
Mødet er kl. 19 på Tobakken, Gasværksvej 2,1. grønt lokale

FREDERIKSHAVN

Mandag 8/3 **Jeg vil elske dig for evigt – om to slags kærlighed** v/Hanne Myrfeld
Mødet er kl. 19.30 i Teosofisk Forening, Skolegade 8

HADERSLEV

Onsdag 17/3 **Sygdom og helbredelse i kosmisk belysning** v/Ole Therkelsen
Mødet er kl. 19 på Bispen, Bispebroen 3

HERNING

Torsdag 11/3 **Har menneskene overhovedet en fremtid for sig?** v/Lars Gyde
Mødet er kl. 19.30 i ”Kulturellen”, 1.lok.04-01, Nørregade 7

KLINT

Ugekursus 2/5-8/5 **Kærlighedstalentets forvandling** v/Solveig Langkilde
Ugekursus 9/5-15/5 **Sygdom og helbredelse i kosmisk belysning** v/Ole Therkelsen
2-ugers kursus 2/5-15/5 **Studier i Livets Bog 6,del 1** v/Eigil Kristensen

Weekend-kursus 19/3-21/3 **Vores seksuelle forvandling** v/Ole Therkelsen og Lene Jeppesen
Weekend-kursus 9/4-11/4 **Energi og bevidsthed** v/Gunnar Carlsson og Karsten Jensen
Weekend-kursus 29/4-2/5 **Søvnen, døden og det ubevidste** v/Sören Grind og Solveig Langkilde
Konference 21/5-24/5 **Det åndelige i kunsten og videnskaben** v/Anne külper, Lars Östnäs, Karsten Jensen og Rune Östensson

Lørdag 13/3 Foredrag **Hvad er intelligens og hvor fører den os hen?** v/Søren Olsen
Lørdag 27/3 Foredrag **Nutidsmenneskets eksistentielle krise** v/Lene Jeppesen
Lørdag 17/4 Foredrag **Lidelse og bevidsthed** v/Karsten Jensen

Lørdag 15/5 Foredrag **Martinus og den ny verdensmoral** v/Ole Therkelsen
Alle foredrag er kl.14.30 på Terrassen.

KØBENHAVN

Lørdag 6/3 kl. 15 **Partiskhed** v/Søren Olsen
Lørdag 20/3 kl. 15 **Guds sanse- og skaberredskaber** v/Poul Dyrholm
Alle foredrag er på Mariendalsvej 94
For studiegrupper o.a. hør nærmere 3834 6280 eller www.martinus.dk

OSLO-NORGE

Lørdag 13/3 kl. 11-16 **Hvad sker, når vi dør?** v/Ingemar Fridell
Lørdag 17/4 kl. 11-16 **Kreativitetens kredsløb** v/Lars Östnäs
Begge møder i St.Hanshaugen Eldresenter, Lovisenberggt. 4 E

ROSKILDE

Torsdag 11/3 **Meditation og bøn** v/Eigil Kristensen
foredrag kl.19, Kildegården, lokale 7. Tilmelding FOF 4636 6974

SILKEBORG

Onsdag 10/3 **Kender du skæbnens og karmaens logik?** v/Hanne Myrfeld
Mødet er kl. 19.30 i Medborgerhuset, Søvej 3

SINDAL

Tirsdag 23/3 **Kender du skæbnens eller karmaens logik?** v/Hanne Myrfeld
Mødet er kl.19.30, Solgården, Norgesgade 1

SØNDERBORG

Tirsdag 16/3 **Sygdom og helbredelse i kosmisk belysning** v/Ole Therkelsen
Tirsdag 13/4 **Kender du skæbnens eller karmaens logik?** v/Hanne Myrfeld
Møderne er kl. 19.30 på Biblioteket, grupperum 3/4, Kongevej 19

THISTED

Søndag 21/3 **Smerten – hvorfor denne smerte?** v/Edith Grønbæk
Mødet er kl. 15, Plantagevej 18

TÅSTRUP

Studiegruppe i åndsvidenskab, forskellige emner, ingen forberedelsespligt
Hver tirsdag kl. 19-21.30. Tåstrup kulturcenter,
Poppel alle 12
www.martinus-taastrup.dk

VEJLE

Søndag 7/3 **Bevidsthedens skabelse** v/Ingolf Plesner
Søndag 11/4 **Smerten – hvorfor denne smerte?**
v/Edith Grønbæk
Møderne er kl. 14 i ”Den 6.Sans”, Gl.Havn 11-13 st.

VIBORG

Mandag 8/3 **Bevidsthedens skabelse** v/Ingolf Plesner
Mødet er kl. 19.30 i ”Stationen”,
Lille Sankt Hans gade 7

ÅRHUS

Mandag 15/3 **Kender du skæbnens eller karmaens logik?** v/Hanne Myrfeld
Mødet er kl. 19.30 i Studenternes Hus, sal 2,
Ndr.Ringgade 3, bygn.1420

ÅLBORG

Tirsdag 16/3 **Smerten – hvorfor denne smerte?**
v/Edith Grønbæk
Tirsdag 20/4 **Kender du skæbnens eller karmaens logik?** v/Hanne Myrfeld
Møderne er kl. 19.30 i Teosofisk Forening, Engvej 8,
Nr.Sundby

**Udstillingen ”Et vindue til evigheden”
kan ses i Kulturhuset Kulturellen i HERNING
indtil 28/3!!**

**Desuden kan den ses på NØRREBRO Bibliotek
hele marts måned.**

**Hjemmesiden Martinus-media.dk er ændret til:
www.martinus-webcenter.dk – her kan man
bl.a. se Jørgen Knudsens Martinus-film, nu
tekstet til mange sprog bl.a. esperanto.**

FRA UDBESTILLINGEN PÅ KULTURELLEN

Små historier

Mange tror, de fleste mennesker gerne vil leve evigt, men da man lavede en undersøgelse på spørgsmålet ”Kunne du tænke dig at leve evigt?”, viste det sig, at kun 33% svarede *ja*, 52% svarede *nej*, mens 15% svarede ved ikke. De ved jo ikke, at ingen kan undgå at leve evigt!!

Når børn spiser meget frugt, falder risikoen for at få kræft som voksen med op til 35 procent, viser 70 års britiske undersøgelser. Skal vi bremse samfundets tiltagende sundhedsudgifter, skal vi altså snart til at gå over til frugternæring!

I 2006 sad 9,3 millioner af verdens befolkning i fængsel, hvilket svarer til 0,15 procent. USA er det land i verden, der har flest fængslede, nemlig 0,75 procent af den samlede befolkning. Burkina Faso og Nauru har færrest fængslede med hver 0,02 procent.

Personer, der er vokset op med en eller flere søstre, er mere harmoniske og følelsesmæssigt stærke end personer, der er vokset op med en eller flere brødre. Det konkluderer forskere fra University of Ulster på baggrund af interview med 571 personer fra 17 til 25 år.

De guldbelagte vinduer, der findes i kirker og slotte, er ikke kun smukke. Guldbelægningerne rensrer også luften for skadelige VOC-gasser, der afgives af lak, maling og møbler. Det er fysiker Huai Yong Zhu, der har opdaget, at sollys gør guldet katalytisk aktivt, så det nedbryder gassen. Det er altså ikke så mærkeligt, at guld er populært som smykker!

Tidligere blev bibelen betragtet som bogen over alle bøger. Det var derfor naturligt, at græsktalende jøder navngav den med det græske ord for bog, biblia. Dette ord stammer måske fra byblos, der betyder papyrus. Ordet går igen i bibliotek og bibliofil.

Den italienske astronom Francisco Sizzi skrev i 1610, at alt, hvad der var usynligt for det blotte øje, heller ikke fandtes. Det var derfor spild af tid at bruge teleskoper, når de bare viste ting, der ikke eksisterede.

For de gamle grækere var De Olympiske Lege en stor begivenhed, som fortsatte også under romerne. Men i år 394 e.Kr., efter over 1000 års konkurrencer, satte pave Theodosius 1. en stopper for Legene, som han kaldte for hedensk gudedyrkelse.

@ har over 1000 år på bagen. Det blev indført i middelalderen af munke, som opfandt forskellige forkortelser for at spare på det kostbare pergament. Blandt andet blev det latinske ad (til, ved, nær) til @, hvor d'ets opstreg slynger sig omkring a'et.

Ordet Yahoo, der er navnet på en internetportal, optrådte første gang i 1726 i Jonathan Swifts satiriske roman ”Gullivers rejser”. Her er yahoo navnet på en race af grove undermennesker.

Malaria overføres via myggestik, men tidligere troede man, at sygdommen skyldtes onde ånder i aftenluften. Derfor fik lidelsen sit navn ved en sammensætning af ordene for dårlig (mal) og luft (air).

Forskning viser, at ældre mennesker er gladere og mere tilfredse end unge – og (eller fordi?) de er bedre til at leve i nuet.

Buddhister er gladere og roligere end andre, viser ny forskning. Hjernecentre, som har med godt humør at gøre, er langt mere aktive hos buddhister.

”Når vi er ude sammen, og der er andre kvinder til stede, kan jeg kun genkende min kone på skoene”, sagt af en saudisk ægtemand. (apropos burka-debatten!)

værende Tilstand er et *Mysterium*. Men da samme Afsnit rummer mange Væsener, der har passeret Kulminationen af Mørket og saaledes er på Tærskelen til at møde Faderen, hvilket vil sige: er naaet ud over den materialistiske Benægtelse af alt aandeligt Liv, ja, er ligefrem hungrende efter eller begærende en virkelig Opklaring eller Løsning af Mysteriet, samtidig med at de er udviklede nok til at kunne begynde at fortælle samme Løsning, har vi her de Væsener, for hvem nærværende Analyser har særlig Interesse. Det er Væsener af denne Art, vi her i „Livets Bog“ betegner som den udviklede Sandhedssøger. Og for et saadant Væsen vil vi nu gaa over til at præsentere Symbol Nr. 11, der netop udtrykker Livsmysteriets Løsning. Det symboliserer alle de urokkelige Kernepunkter, igennem hvilke Tilværelsens eller Livets Løsning bliver til Kædetgørgning.

678. Det, som i særlig Grad er en Gaade for det fremkredne Menneske eller den begyndende Sandhedssøger, er Spørgsmålet: *Lidelse, Mørket, alle de forekommende Besværligheder i den daglige Tilværelse, Sygdomme, Ulykker, Krige, Arbejdsløshed og alle de heraf følgende Gensværgigheder samt Had, Misundelse, uhykelig Kærlighed, uhykelige Ægteskaber, overdreven Rigdom og dominerende Fattigdom o. s. v.* Alle disse Forrettelser kan nok for det ærlige og retfærdighedslængende Væsen tage sig ud som en eneste stor Uretfærdighed. Men da det udviklede eller fremkredne Kulturmenneske vægrer sig ved at tro, at Uretfærdighed, Had og Lidelse i Virkeligheden er Livets endelige Facit, samtidig med at det ikke er i Stand til ved egen Hjælp at finde Retfærdigheden og dermed Kærligheden i selve Livets egen tilsyneladende saa mørke Aabenbaring, er denne Aabenbaring fremtrædende som et tilsyneladende uoverskueligt Mysterium. Og dets Bevidsthed raaber imod Himmelen: *„Hvad er Sandhed?“*

Det, der saaledes er et Mysterium eller en Gaade for det udviklede Kulturmenneske, er alle de mørke Forrettelser i Verden, der tilsammen udgør det, vi her i „Livets Bog“ kalder „det drøbende Princip“. Dette

Symbol Nr. 11.
Livsmysteriets Løsning.